

BÉ TÁM BÀN BẠC

LƯƠNG SĨ HẰNG

BÉ TÁM

**BÀN BẠC CÙNG CÁC BẠN
KHẮP NĂM CHÂU
TẬP V**

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

Bản quyền ©1995 của ông Lương Sĩ Hằng.

**Không được trích dịch hoặc in sao lại bằng mọi hình thức
nếu không được sự chấp nhận của tác giả. Xin đa tạ.**

Mọi câu hỏi, xin liên lạc về Hội Ai Hữu Vô Vi

Địa chỉ: P.O. Box 2045, Westminster, CA 92683 Hoa Kỳ (USA)

Điện thoại: 714-891-0889; Fax 714-890-2839

BẾ TÁM BÀN BẠC

linh của vũ trụ có khi làm thú có khi làm người, hóa hóa sinh sinh tùy duyên mà tiến, tùy việc mà hành.

Hỏi: *Tiên đoán động đất thì sao?*

Đáp: Thưa, **đất động chứ người không động** thì mọi sự sẽ được yên vui mà tiến hóa. Người tu phải **giữ sao cho tâm đừng động là điều cần thiết**, biết được xác tạm là việc gì ở **trên mặt đất này cũng đều là tạm cả, giữ hồn lo tu là chánh tiến**, không sợ bất cứ một sự nhiễu động nào từ bên ngoài đưa vào.

Kệ:

*Chẳng cần sợ sệt ước ao tiến
Bình tĩnh tâm thân chuyển thoát liền
Động tịnh tâm đời hay biến loạn
Tu tâm tự thức tự mình xuyên.*

Ngày 11 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Người đời có thể dự trừ tránh chết được không?*

Đáp: Thưa, chết là bất khả kháng, làm sao dự trừ được, vạn sự đều do tâm mà ra, có thực hành thì mới cảm thức được sự sanh trụ hoại diệt và hồi sinh là luật Trời đã sắp đặt từ bao nhiêu kiếp, chỉ lo tu thiện thì mọi việc sẽ được tốt đẹp.

Kệ:

*An vui cũng bởi chơn hành tiến
Khổ khổ do tâm rước nỗi phiền
Gieo ác cuộc đời không thoả mái
Trí tâm thanh tịnh chẳng lo phiền.*

Ngày 12 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Nhơn gian thường nói bể khổ trầm luân là sao?*

Đáp: Thưa, bể khổ trầm luân là cuộc sống không bao giờ được yên ổn cả, không bệnh cũng là tâm linh rắc rối,

LƯƠNG SĨ HẰNG

làm tới Tổng Thống hay là Vua cũng đều là khổ, không biết được chừng nào chết cũng như chừng nào sống lại, sẽ làm việc gì ở tương lai. Ngược lại, người chịu tu lại có cơ hội khai ngộ sự bất chánh của chính mình, mà ăn năn sám hối, cải tiến tâm linh, chẳng còn ảo giác, chỉ một đường thức giác về quê xưa nguồn cội xứ Phật thanh nhẹ và hòa bình, không còn sự cạnh tranh chết chóc, thực hiện tha thứ và thương yêu, thực hành ảnh hưởng vạn linh đồng tiến.

Kệ:

*Tâm minh chuyển tiến từ quang thức
Giải toả phiền ưu thức giác hòa
Tận hưởng tình Trời tâm bái phục
Vô sanh nguồn cội sống chung nhà.*

Ngày 13 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Hôm nay Bé lại phải tiếp tục lên đường đi Dallas theo lời hứa, Bé không chán hay sao?

Đáp: Thưa, Bé lúc nào cũng tôn trọng lời hứa, dù cho bao nhiêu trở ngại Bé vẫn thực thi cho kỳ được, quyết tâm không thay đổi thì mọi việc sẽ tốt đẹp.

Kệ:

*Thương yêu khai triển ý tâm hòa
Tái ngộ thương yêu lý thiết tha
Trần ngập chơn tình do trí phát
Trùng tu xây dựng sống tương hoà.*

Ngày 14 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Đêm khuya Trời Đất biến động rầm rầm, Bé có ngủ được không?

Đáp: Thưa, sự biến động của luồng điện âm và dương để cải tiến cuộc sống của mặt đất dần dần tâm linh tiến

BÉ TÁM BÀN BẠC

hóa, tùy theo duyên nghiệp thức tâm của chính nó, dừng tiến trong hành trình sẵn có, trong tự nhiên và hồn nhiên. Người tu thiền cảm thức được mọi sự việc đều do Trời Đất sắp đặt, hoàn cảnh tiến đến đâu chấp nhận đến đó.

Kệ:

*Cuộc đời có có không không vậy
Tiến hóa luân lưu sống mỗi ngày
Có tối có sáng trong động tịnh
Khai minh trình độ lý an bày.*

Ngày 15 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Thời tiết đang hoành hành dữ dội tới, tại sao?

Đáp: Thưa, mỗi mỗi xuất hiện trên mặt đất một thời gian rồi cũng sẽ bình an, đâu vào đấy không có gì đáng lo cả. **Bé thường nói ồn ào rồi đâu sẽ vào đấy, sau tối lại sẽ sáng.**

Kệ:

*Bình tâm học hỏi thức tâm an
Trật tự cần khôn vẫn sáng ban
Tĩnh đẹp do người tâm tự thức
An vui thanh tịnh lại đàng hoàng.*

Ngày 16 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Người tu có điển quang thanh nhẹ, có cần phê phán người khác để được điểm hay không?

Đáp: Thưa, người tu có điển quang thanh nhẹ là do công hành pháp của người ấy, **không cần phê phán người khác mà tự mang họa vào tâm**, điển là phát triển tới vô cùng không giới hạn, còn tu cầu xin và nhờ đỡ là chỉ giới hạn trong khuôn khổ qui định mà thôi, khó tiến đến trọn lành, thọ pháp dày công hành pháp thì sẽ đạt được kết quả tốt, Phật đã tự tu đạt thành, nhơn gian muốn theo

LƯƠNG SĨ HẰNG

đường Phật đi, thì phải tự thực hành, nhiên hậu mới khai ngộ chơn lý tiến thân, Phật không có hộ phò người thế gian trần tục, nếu Phật hộ phò nhưn gian tức là bán rẻ chơn lý vô sanh.

Kệ:

*Công phu tự nguyện tu hành tiến
Giải chấp phá mê giải nổi phiền
Ai động mặc người tâm tự tại
Chẳng còn bán loạn vẫn an yên.*

Ngày 17 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Buổi chung sống hoà bình cùng các bạn đạo, Bé có rước nghiệp của bạn đạo hay không?*

Đáp: Thưa, Bé mách lời chơn lý cho bạn đạo tự giải nghiệp tâm, chứ Bé không bao giờ rước nghiệp vào thân, như những người đã kể ơn với người tu, tu là tiến hóa giải nghiệp chứ không phải tu là rước nghiệp, tự cho mình là yếu hèn sợ trước xâm nhập, phương châm khứ trước lưu thanh thì sẽ không còn trước nữa.

Kệ:

*Tu tâm giải tiến không còn trước
Pháp Lý Vô Vi hiện thức liền
Tự độ tâm hành tâm giải trước
An nhiên tự tại sống triển miên.*

Ngày 18 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay là buổi chót của khoá Chung Sống Hoà Bình, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui được tái ngộ nhiều tâm linh hướng thượng tự giải, cuộc sống rất có ý nghĩa trong thâm tình bạn đạo. Cuộc vui sắp chia tay, mỗi người sẽ trở về một nẻo để tự nuôi dưỡng tinh thần tu học, dứt khoát sự

BẾ TÁM BÀN BẠC

va chạm của tình đời đen bạc, tự tu tự tiến trong thanh tịnh.

Kệ:

*Hương quê tiến hóa do mình chuyển
Thật sự khai tâm trở lại hiền
Gốc gác từ bi đồng chuyển chiếu
Thành tâm tu luyện tự mình xuyên.*

Ngày 19 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Người tu thiền Vô Vi cảm thấy bộ đầu rút mạnh tại sao?*

Đáp: Thưa, người tu Vô Vi bộ đầu được rút mạnh do **Soi Hồn và Pháp Luân Thường Chuyển có hiệu lực** chuyển hướng khai thông trí tuệ, thay vì điện năng bị giam hãm trong ngũ tạng rất dễ sân si, thiền nhiều sẽ đạt được kết quả tốt, không nên ăn quá nhiều và làm việc quá nặng, **thường xuyên nhớ Nam Mô A Di Đà Phật trí tuệ sẽ càng ngày càng quán thông.**

Kệ:

*Điễn thanh chuyển hóa một vòng nhẹ
Cảm thức tâm tư hướng một bề
Niệm Phật trong lòng không ý động
Sống trong thanh nhẹ tự mình về.*

Ngày 20 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Làm sao Bé biết được khổ nạn của người đối diện sắp đến?*

Đáp: Thưa, khổ nạn sắp đến là người đã mất hết linh khí, tâm thức bất ổn, hay gây gỗ và bực tức buồn phiền, cần khuyên họ ăn năn sám hối lo tu, cuộc sống sẽ từ từ khôi phục, nhiên hậu mới hiểu đạo là gì. Khi mất hẳn

LƯƠNG SĨ HẰNG

điện năng quân bình thì tâm thức lúc nào cũng bối rối,
cần gặp người sáng suốt để gỡ rối.

Kệ:

*Tâm linh đau khổ bởi hồi động
Khó thoát tâm linh rồi một vòng
Đời đạo không thành tâm động loạn
Hành trình tắt nghẽn khó mà thông.*

Ngày 21 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Sự phát tâm của bạn đạo có giá trị hay không?

Đáp: Thưa, sự phát tâm luôn luôn cao quý. Bé lúc nào Bé cũng tán thưởng nghĩa cử cao quý này. Ngày nay ở các nơi đều có thiền đường cho nhơn gian có cơ hội tu học, truy tầm chơn lý cũng do sự phát tâm của bạn đạo mà có, tâm thành dứt khoát độ tha tại trần là ác nghiệp sẽ tiêu tan, tự tạo thiện nghiệp cho quần sanh cộng hưởng. Nếu trong xã hội có nhiều nơi phát tâm thì xã hội sẽ được trong lành và tốt đẹp hơn. Bé cảm thấy an vui khi được đến một nơi thật sự phát tâm, dù xa xuôi cho đến mấy Bé cũng lặn lội đến nơi thăm viếng.

Kệ:

*Tâm tu thực hiện thức triền miên
Điểm giới quán thông tiếp nối liền
Hạnh đức tràn đầy do ý nguyện
Thành tâm tu luyện chuyển tâm duyên.*

Ngày 21 tháng 04 năm 1993

THIỀN ĐƯỜNG ÁNH QUANG

*ÁNH QUANG ban chiếu độ nhơn gian
Tự hợp chung vui trí tự bàn
Lập hạnh gieo trồng tâm phước đức*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Cùng vui sum họp tự phân bàn
Phân bàn tự thức cảm an
Cùng chung học hỏi cùng bàn cùng tu
Tâm linh khai sáng chẳng mù
Ôn hòa thanh tịnh trùng tu hoài hoài
Tâm minh xuất phát thanh đài
Hướng tâm thanh nhẹ hai vai nhẹ nhàng
Thực hành tâm óc phát quang
Qui nguyên giềng mối đàng hoàng hơn xưa
Tinh Trời biến đổi nắng mưa
Qui y Phật Pháp mới vừa lòng nhân
Thực hành sớm tối chuyên cần
Qui y Phật Pháp lần lần tiến lên
Cần khôn vũ trụ Bề Trên
Giữ tâm thanh tịnh đạt nền thanh cao
Hồn tu thanh nhẹ ra vào
Thức tâm học hỏi thấp cao giới tăng
Nguyện tu đóng góp một phần
Dựng xây xây dựng lần lần khai thông
Trọn lành ôm giữ ý công
Không còn loạn động một lòng tự tu.

Kính bái,

Lương-Sĩ-Hằng

Ngày 22 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Bé bàn bạc với bạn đạo mọi khía cạnh, Bé có khoẻ không?

Đáp: Thưa, Bé rất vui được cơ hội bàn bạc với nhiều bạn đạo và đã được cơ hội giải quyết mọi trạng thái bất ổn của bạn đạo, Bé lại có cơ hội học hỏi thêm. Sự nhin

LƯƠNG SĨ HẰNG

nhục của Bé lại được gia tăng trong thực hành, mọi người đều vui, Bé rất hài lòng, được cơ hội sống chung trong giây phút chông gai, nhưng tâm của Bé lúc nào cũng bình thản, sau khi học hỏi.

Kệ:

*Trí tâm khai triển chẳng đua đòi
Học hỏi không ngừng tự xét coi
Ai đã tâm trần không hiểu biết
Tự tu tự tiến sống thanh hoài.*

Ngày 23 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Thanh tịnh là sao?

Đáp: Thưa, thanh tịnh là cảm thức mọi trạng thái là một, cuối cùng phải trở về không và thanh tịnh. Sự sống đã chứng minh cho mọi người biết rằng: **Đến đây với hai bàn tay không và sẽ trở về với hai bàn tay không**, chẳng còn dính líu một vật gì khi chết nhắm mắt cả. Chỉ ôm tâm thức nhìn nhục mà thăng hoa mà thôi. Luật Trời của cuộc sống đưa tâm của con người trở về thanh tịnh sau khi động loạn.

Kệ:

*Sanh trụ tiêu tan chẳng luận bàn
Tu hành tự giải chẳng còn mang
Trí tâm thanh nhẹ tùy duyên tiến
Khó khổ chẳng mang tự triển mang.*

Ngày 24 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Những phần hồn ở cõi khác đến đây để làm gì?

Đáp: Thưa, những phần hồn ở cõi khác đến đây để học hỏi luật sanh trụ hoại diệt và hồi sinh như mọi người, sự cảm thức tùy theo duyên nghiệp mà tiến hóa.

Kệ:

BẾ TÁM BÀN BẠC

*Cảm thức lân la cảm nỗi phiền
Thức hồn tu tiến tự mình xuyên
Duyên may ngộ đạo tâm từ phát
Trời Phật ân ban khắp các miền.*

Ngày 25 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Con người yếu hèn lại muốn nhiều chuyện tại sao?

Đáp: Thưa, luật tiến hóa phải muốn nhiều chuyện, nhưng sau muốn không có kết quả gì bắt buộc tự lui về thanh tịnh, buông bỏ sự việc không cần thiết, mà tự trở về với sự việc cần thiết cho tâm linh, tức là tu bổ sửa chữa nguyên lý sanh tồn sẵn có.

Kệ:

*Tu tâm kích động thức phân hòa
Thế sự đa đoan chẳng muốn ra
Tự nguyện thực hành cho đến đích
Tâm thân thanh tịnh sống an hòa.*

TAM BỆT

*Xác xa nhưng tâm không xa
Thương yêu vẫn giữ chan hòa tình thương
Hạnh tu khai triển mở đường
Nói theo chánh pháp gieo gương thế trần
Tâm minh thức giác lần lần
Qui y một cõi cao tăng cứ đi
Tự mình khai triển dự thi
Đời là tạm cảnh ta thì thức tâm
Trở về nguyên lý diệu thâm
Hào quang sáng chói tự tầm tự đi
Chẳng còn lý luận nghĩ suy
Thực thi chánh pháp tùy nghi tiến dần*

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Siêng năng thực hiện chuyên cần
Trời ban tình đẹp lần lần tiến lên
Dắt dìu có sẵn Bề Trên
Thanh thanh diệu diệu đạt nền cảm an.*

Ngày 26 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Sau khi cuộc chung vui, Bé lại phải rời nơi đây tiếp tục đi nơi khác, Bé có mệt mỏi không?

Đáp: Thưa, sau thời gian được phục vụ mọi người, Bé rất vui và khỏe mạnh, Bé không mệt như người đời không tu. Bé dậy sớm Bé làm việc nhiều, Bé lại vui, tức mọi việc đều được hoàn tất trong ngày.

Kệ:

*Chung vui đánh thức đêm ngày
Giải mở xong xuôi trí đổi thay
Toàn diện trong lành tâm thức giác
Tâm thân an ổn ở đời nay.*

Ngày 27 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Bé gặp những người bệnh xin tu thì Bé phải làm sao?

Đáp: Thưa, Bé vẫn kiên nhẫn bàn bạc với họ từ sai lầm này đến sai lầm kia, để phân tách rõ rệt lối thoát cho căn bệnh và chỉ đường lối cho họ tự thức.

Kệ:

*Duyên lành hóa độ tâm thân
Thức giác tự tu tự tiến lần
Khổ! Khổ! Thức hồn tâm tự giải
Thực hành chơn pháp tự mình phân.*

Ngày 28 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Những người siêng năng tu thiền có thọ không?

BẾ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, những người siêng năng tu thiền thì không bao giờ chết yếu được, dứt khoát mọi sự hưởng ngoại, lui về thanh tịnh, tự thanh lọc nghiệp tâm, từ cơ thể cho đến phần hồn đều thanh nhẹ, thì xác thân sẽ sống bền bỉ hơn, không giận hờn không đau khổ, tin nơi đạo cuộc sống an nhàn, không có sân si sóng gió trong nội tâm, mạng môn trường thọ hơn người thường.

Kệ:

*Sống vui chẳng bận yêu thương động
Khai triển tâm linh tiến một vòng
Không có có không trong động tịnh
Chẳng còn suy tưởng tự mình thông.*

Ngày 29 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Người thế gian tiến bộ ai nấy cũng đều ham vui tại sao?

Đáp: Thưa, người thế gian ham vui vì đang hướng về sự tiến hóa của vật chất, tưởng lầm là đã đạt thành, quên hẳn phần hồn và sự hủy hoại của thể xác, chẳng lo tu bổ và bồi dưỡng thể xác, lúc chết nhắm mắt chẳng minh mẫn và chẳng biết hướng đi. Ngược lại, người tu thì lúc nào cũng dụng khả năng của chính mình **hướng về Trời Phật, lúc chết có tiền đồng dẫn dắt cũng nhờ lúc sống có tu thiền**, bớt khổ và sáng suốt hơn người thường.

Kệ:

*Cuộc đời tạm bợ giả yêu thương
Khó khổ không hay khó mở đường
Tắt nghẽn tâm linh đau lại khóc
Hành trình học hỏi học yêu thương.*

Ngày 30 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Người tu chậm khai huệ là tại sao?

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, người tu chậm khai huệ là thiên không tinh tấn, không sao đạt tới thanh tịnh khai huệ nhân được. Nhiều người tu hoài không tiến là vậy.

Kệ:

*Động loạn giam tâm chuyển hằng ngày
Đời đạo không thành đổi đổi thay
Mê loạn tự mình gieo ý động
Khó hành khó tịnh khó trình bày.*

Ngày 01 tháng 05 năm 1993

Hỏi: Hôm nay Bé lại phải đi dự khóa Tịnh Tâm, sau những ngày động loạn Bé có vui không?

Đáp: Thưa, Bé rất vui được cơ hội tịnh tâm chung hợp hòa bình.

Hỏi: Bạn đạo đã chọn nơi động đất, Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thưa, dù cho đất có động nhưng tâm cũng không động thì mọi việc sẽ được bình an.

Kệ:

*Bỏ đời qua đạo trí bình an
Cứu khổ ban vui chuyển chuyển bàn
Dù chết dù sống không luyến tiếc
Thực hành chung hợp chết bình an.*

Ngày 02 tháng 05 tháng 1993

Hỏi: Lúc này Bé rất khoẻ, đi đâu với phương tiện nào cũng thích hợp với Bé cả, tại sao?

Đáp: Thưa, Bé tự nhận thấy bất cứ phương tiện nào ở mặt đất cũng do sự thông minh của Trời ban cả. Bé cảm thấy đang sống trong biển yêu của Thượng Đế thì lúc nào Bé cũng vui hợp cả. Bé cảm thấy sự **liên hệ với Trời Phật** thì lúc nào cũng **hạnh phúc cả**.

BÉ TÁM BÀN BẠC

Kệ:

*Thương yêu quý trọng sống chung nhà
Thượng Đế ban ơn chung hợp hòa
Vũ trụ cần khôn qui một mối
Thanh quang sống động giải minh hòa.*

Ngày 03 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Bé lại tiếp tục mình giải mọi việc của bạn đạo sống chung, Bé nghĩ sao?*

Đáp: Thưa, sự thắc mắc và đòi hỏi của bạn đạo sống chung rất hợp lý, Bé chỉ biết phục vụ theo khả năng sẵn có của Bé thôi. Tâm lúc nào cũng hướng về Trời Phật thì mọi việc cũng sẽ được tốt đẹp. Cuộc chung sống hướng về Trời Phật thì tâm của mọi người sẽ được nhẹ trong lúc cộng tu, cộng thiền thì cộng nghiệp sẽ được bớt dễ dàng hơn.

Kệ:

*Thực hành thanh tịnh lại mình hơn
Giải tỏa phiền ưu giải giận hờn
Khổ cảnh không còn trong nhập định
Nhớ thương Trời Phật chí không sờn.*

Ngày 03 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Khóa Thanh Tịnh bắt đầu, Bé cảm thấy yên không?*

Đáp: Thưa, bao nhiêu ngày động loạn của tình đời mê tỉnh tỉnh mê, sống cùng bạn đạo khắp các nơi, Bé cảm thấy rất an vui chẳng muốn rời những sự phát triển của bạn đạo khắp các nơi. Bé phải dẫn thân đi đây đi đó để tận độ gia đình Vô Vi trong hành trình hiện tại, dù cho chết Bé cũng bằng lòng. Bé không đòi hỏi bất cứ điều kiện gì, Bé chỉ biết tận tình phục vụ mà thôi.

LƯƠNG SĨ HẰNG

Kệ:

*Sum hợp chung vui tâm tiến định
Một lòng khai triển lại càng minh
Qui y Phật Pháp càng thanh nhẹ
Thanh tịnh mỗi giềng tự cảm minh.*

Ngày 05 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Đêm nay hầu như Bé không ngủ tại sao?*

Đáp: Thưa, thường khi chung hợp Bé rất ít ngủ, tâm lúc nào cũng hướng về bạn đạo, thâu đêm xem xét từ người một là đã đến sáng rồi. Có việc thì phải làm thì tâm mới yên.

Kệ:

*Điển thanh hóa giải tâm phiền muộn
Trí điển khai minh khai chuyển nguồn
Bớt động thêm tịnh tâm nhớ đạo
Qui hồi thanh tịnh chẳng lo buồn.*

Ngày 06 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Chuyện gì đã xảy ra trong lúc thiền định?*

Đáp: Thưa, mỗi người một trình độ khác nhau, đồng cảm thức hướng về thanh tịnh. Đang sống nơi rừng núi thanh tịnh, tự khám phá ra khả năng của chính mình, phát triển tùy duyên của tâm đạo mà ngộ. Khổ hạnh thực hành trong đêm vắng, mọi việc rồi cũng êm xuôi, tự khai tâm mở trí, trong nhin nhục và vắng lặng của tâm hồn.

Kệ:

*Qui y thanh tịnh sống vui hòa
Cảm thức cùng nhau sống một nhà
Gặt hái tâm thành tâm triển vọng
Cùng vui thanh tịnh trí tâm hòa.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 07 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Sự vận hành kinh tế, chánh trị và quân sự của toàn quả địa cầu do đâu mà có?*

Đáp: Thưa, sự vận hành kinh tế và chánh trị do nguyên khí của cả càn khôn vũ trụ vận hành qua khối óc của con người mà hình thành. Có lúc hợp tác chặt chẽ và có lúc đối nghịch của các vùng, tùy duyên hướng hạ hay là hướng thượng. Khối óc của loài người phát triển một lúc nào rồi ngưng lại. Những bậc lãnh đạo lúc nào khối óc cũng khác hơn người thường không ngoài sự giúp đỡ của nhơn quần và địa tiên, từ vùng một, có lật đổ thì mới có sự thay đổi và phát triển. Nhìn kỹ nước nào có đạo đức nhiều thì xứ đó có sự ban chiếu của Thiên Tiên, không khí của cuộc sống lại càng dễ thở hơn. Hoàn cảnh càng khắt khe, càng được xoay chuyển hơn, thế đứng trên mặt đất càng vững vàng hơn.

Kệ:

*Khổ đau đau khổ chịu bạc bàn
Thức giác tùy tâm chuyển hướng sang
Nguyên thủy hành trình trong đạo đức
Chung nhau phát triển trí tâm an.*

Ngày 07 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Chúng sanh ham vui và mê muội, phải làm sao?*

Đáp: Thưa, chúng sanh mê muội thì chỉ có luật nhân quả trừng trị mà thôi. Khi hiểu được luật nhân quả chỉ có lo tu thiện thì mới giải được nghiệp tâm mà tiến hóa.

Kệ:

*Chẳng buồn chẳng hận chẳng lo âu
Giải tiến khai thông chẳng có sầu
Gieo rắc đường mòn ta tự tiến*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Hòa thanh thanh tịnh hiểu chiều sâu.

Ngày 09 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Bé về Thiền Viện ngủ có được không?*

Đáp: Thưa, Bé nhớ thương chư vị tại Thiền Viện, bắt buộc phải về đó ngủ một đêm cho vui. Bé rất lấy làm sung sướng được tái ngộ chư vị và cầu mong được sự bình an cho tất cả, bạn đạo cũng chung vui một đêm thiền.

Kệ:

*Triền miên học hỏi duyên thành đạo
Thực triển bước vào trí thấp cao
Duyên đạo duyên đời tâm tự phát
Chung hành tự hưởng trí thanh cao.*

Ngày 10 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Bé dời chỗ ngủ hoài Bé có ngủ được không?*

Đáp: Thưa, Bé ngủ rất ít, sự dời chỗ không có vấn đề đối với Bé, trời sáng thì Bé thức, trời tối thì Bé ngủ, ở nơi nào cũng vậy đó thôi. Tâm thức của Bé sống chết không tương can, chấn động khối óc của Bé lúc nào cũng liên hệ đến sự chấn động của vũ trụ, Bé lúc nào cũng an nhiên và tự tại.

Kệ:

*Càn khôn vũ trụ dẫn xuyên hoài
Trí tuệ khai minh chẳng thức sai
Kích động không còn gieo ý nghiệp
Minh tâm tự thức chuyển không sai.*

Ngày 11 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Bé đã bình an đến Thiền Viện Hai Không, Bé cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thưa, Bé được bình an về đến đây, Bé cảm thấy vô cùng thanh nhẹ, tâm thức của Bé hòa tan trong thanh

BÉ TÁM BÀN BẠC

nhẹ của sự hồi sinh của vạn linh tại đây, tình thương yêu và quý mến của bạn đạo trong một tâm hồn tự nhiên và hồn nhiên vui hòa với nguyên khí cả càn khôn vũ trụ, tình Trời cởi mở thanh nhẹ, tại chợ đời rất khó tìm có.

Kệ:

*Thương yêu phát khởi chẳng thăm dò
Tình bạn thâm niên kết của kho
Thanh nhẹ trong lòng tâm tự phát
Tình Trời cao đẹp tự reo hò.*

Ngày 12 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Người tu thiền không trung tín với chính họ thì sao?*

Đáp: Thưa, người tu thiền không trung tín với chính họ thì sẽ tự tạo sự phản trắc trong tâm, tức **hướng ngoại và vọng động, cuối cùng tự tiêu diệt luôn.**

Hỏi: *Người hướng ngoại có đường lối của chính họ, làm sao tự tiêu diệt được?*

Đáp: Thưa, chính họ không tự tin nơi khả năng phát triển của chính họ, thì sẽ bị cô đơn, lúc chết sẽ vất vưởng và bơ vơ, không trị được mình, làm sao ảnh hưởng được người khác, vắng bóng từ bi, tâm tư động loạn, tức là dâm tánh tái hiện đầy đọa tâm thân, mất mát vô cùng, độc tài không lối thoát.

Kệ:

*Thực hành không có lại hoang mang
Thuyết giảng không minh lại ngỗ ngàng
Gieo động tự mình không lối thoát
Tâm hồn thanh nhẹ lại không bàn.*

Ngày 13 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Mọi người được diện kiến Bé đều hoan hỷ, tại sao?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, mọi người được diện kiến Bé đều hoan hỷ, tại vì tình thương thanh nhẹ của hành giả được phát triển, hòa hợp với biển yêu của Thượng Đế. Tâm hồn thanh nhẹ và chẳng có bàng hoàng và bỏ ngỡ nữa, giữ tâm thanh tịnh mạnh dạn lo tu học, tự cảm thấy vui hòa và thích ứng trình độ sẵn có của chính mình.

Kệ:

*Thương yêu phát triển do mình đạt
Tự thức thể gian tạo một màn
Uất hận nổi lòng nay được thoát
Vui cùng bạn đạo cảm thiên đàng.*

Ngày 14 tháng 05 năm 1993

Hỏi: Sáng nay 8 giờ Bé phải rời nơi đây đi hợp mặt bạn đạo ở San Jose, tại sao?

Đáp: Thưa, vì tình thương Bé phải có mặt nơi đó để thăm bạn đạo, cũng là có cơ hội giải thích sự thắc mắc của mọi người đang muốn gặp mặt Bé.

Kệ:

*Quý thương duy nhứt ngộ tương giao
Học hỏi không ngừng giải trước sau
Động tịnh do người tâm chuyển tiếp
Thực hành chơn pháp chẳng còn đau.*

Ngày 15 tháng 05 năm 1993

Hỏi: Người đời hay thay đổi tại vì sao?

Đáp: Thưa, người đời hay thay đổi vì bản chất lười biếng tràn ngập trong óc của họ, biến thể của nó là tham sợ khổ, cho nên lúc nào cũng thấy khổ cả, hay phê phán nhưng không chịu làm việc cho chính mình, tức là không chịu tu tâm sửa tánh, thích gian lận hay lấn áp người khác, giả bộ hiền, nhưng tâm thức chẳng có hiền.

BẾ TÁM BÀN BẠC

Hỏi: Muốn thật sự hiền lương và siêng năng thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, phải thực tập trật tự từ việc nhỏ cho đến việc lớn, cần mẫn trong hành trình tiến hóa thì phần hồn sẽ được yên ổn hơn. Ngược lại, người tu thiền cũng vậy, cần phải thực tập đứng đắn thì sẽ tự lấn áp sự lười biếng, biến thể của nó là siêng năng, tự giải bỏ nghiệp tâm, hướng về thanh nhẹ.

Kệ:

*Thức tâm qui hội tâm linh tịnh
Vị trí an vui tiến một mình
Thức giác trùng tu tâm dũng mãnh
Cảm thông thiên địa rõ hành trình.*

Ngày 16 tháng 05 năm 1993

Hỏi: Người già mà không hiểu được vị trí của chính mình thì sao?

Đáp: Thưa, người già mà không hiểu được vị trí của chính mình, thì phải tự thức tâm niệm Phật thường xuyên, hướng tâm về cõi thanh nhẹ của Trời Phật, tâm dứt khoát chuyện đời tạm bợ, tự quy về lãnh vực từ bi mà phát triển tình thương và đạo đức, ăn chay tự độ tâm thân, vui hòa cùng Trời Đất, tự gây niềm hạnh phúc vô biên trong tâm thức, sự sống vô cùng sống động, từ miếng ăn đến giấc ngủ đều liên hệ đến cả càn khôn vũ trụ. Ánh sáng của càn khôn vũ trụ không ngừng nghỉ ban chiếu cho vị trí tiến hóa của tâm linh, thực hành chánh pháp tâm tâm chơn lý và tự thăng hoa thanh nhẹ, quý thương muôn loài vạn vật, thức hoà đồng tràn ngập tình thương và đạo đức.

Kệ:

*Quý yêu nhưn loại bốn phương Trời
Thức giác bình tâm tự nghỉ ngơi*

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Khai triển chơn hồn không loạn động
Thực hành phát triển ý chơn lời.*

Ngày 17 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Trên đời này người bệnh nhiều hơn người tu là sao?*

Đáp: Thưa, người bệnh nhiều hơn người tu là vì Nhơn loại đang bị phỉnh bởi ngoại cảnh và chuyện hay không thật, cho nên tự bỏ quên lãnh vực tâm linh, chơn tình thất thoát, cho nên giữa tình người và tình người không có, thiếu nhin nhục và đại đa số sống trong ý lại, không chịu tự thức, thì cơ may rất ít, sanh ra tập quán ham sống sợ chết, không bao giờ vừa ý cả, lúc nào cũng than khổ, nhưng chưa biết được sự khổ do đâu mà có.

Kệ:

*Tâm tư khắc khoải khó thăm dò
Thế sự nan đương lại khó đo
Đen bạc tình đời đồng chuyển thức
Chẳng còn thanh tịnh lại quanh co.*

Ngày 18 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Bé đã bình an đến nơi, gặp mọi người vui không?*

Đáp: Thưa, Bé lúc nào cũng bình thản và vui tươi, kỳ này mọi người đều khen Bé trẻ. Ở đời này không trẻ thì già, không lo thì vui, đổi thay thay đổi hoài hoài, đó là luật tiến hóa của vũ trụ. Người tu thiện thì ngược lại, lúc nào cũng bình thản và thanh tịnh, chẳng tạo sóng gió và chẳng rước trước ô.

Kệ:

*Tự mình khai triển tự mình vô
Lãnh vực thương yêu chẳng có bờ
Không động do mình năng tự thức*

BẾ TÁM BÀN BẠC

Nam mô thanh tịnh chẳng buồn khô.

Ngày 19 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Làm người có vận hạn hay không?*

Đáp: Thưa, làm người có vận hạn hên xui. Ngược lại, người tu thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì sẽ quân bình vận hạn của chính mình, phát triển nội tâm tùy theo duyên nghiệp mà thức tâm trong chu trình tiến hóa, có không không có là lẽ thường tình, vui học và tự tiến trong thanh tịnh, nhờ nghịch cảnh phát triển tâm từ bi, càng ngày càng sáng thêm lên.

Kệ:

*Hiếu được tâm thức tạo vững bền
Cảm thông thiên địa tự mình ên
Chiều sâu tâm đạo mình khai thác
Thế cảnh buồn lo chẳng phải nền.*

Ngày 20 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Ở trên đời này loại người nào nghèo nhất?*

Đáp: Thưa, ở trên đời này loại người nghèo nhất là **loại người mất tâm linh**, không sao có cơ hội phát triển tâm từ bi của chính họ, **chỉ hướng về tiền bạc và ganh tỵ**, đòi hỏi quyền thế và thương yêu, mất hết căn bản đạo đức, cuối cùng tự chuốc lấy khổ nạn và ra đi, phần hồn càng ngày càng yếu ớt, **luân hồi trong kiếp thú** hơn thua mà thôi.

Kệ:

*Khổ nạn trao tâm chuyển chuyển hồi
Tâm tư động loạn khó về ngôi
Phong ba động loạn không sao thức
Nghiệp quả luân hồi cũng thế thôi.*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 21 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Thần thông quăng đại thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, thần thông quăng đại thì lại được thanh tịnh nhiều hơn, trí tâm thanh nhẹ hơn, cũng do công năng công phu đạt thành, sự đầy công trên hết, ý lực tự tu tự tiến là cần thiết, hướng về trung đạo mà thực hành, chẳng theo trái và chẳng dựa phải, phần hồn mới được vững mạnh thăng hoa, tâm làm thân chịu rõ rệt.

Kệ:

*Không còn ý lại mê lầm động
Tự thức khai tâm triển một vòng
Diễn giới phân minh đạo với đời
Chẳng còn nhờ vả tự mình thông.*

Ngày 22 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Làm sao tạo được dũng chí?*

Đáp: Thưa, sau cơn đau khổ của lòng người thì mới tạo được dũng chí thăng hoa, tự cảm thông cuộc đời là tạm bợ, nhiên hậu mới chịu nung nấu ý chí tiến hóa tới vô cùng. Thiên cơ biến chuyển là khí giới điều luyện tâm linh của Thượng Đế, người đời không bao giờ lường trước được. Người chơn tu thật thà không cần trốn tránh thiên cơ, nhưng lúc nào cũng bằng lòng tiến hóa theo trình độ sẵn có thì mọi việc sẽ được êm xuôi.

Kệ:

*Bằng lòng tu tiến chuyển qui hồi
Chẳng có bận tâm cũng thế thôi
Ai tưởng ai hành ai đạt pháp
Trần tâm ô trược khổ từ hồi.*

Ngày 23 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Người đời hay than thở tại sao?*

BẾ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, người đời hay than thở tại chính bản thân của họ mất quân bình, hưởng ngoại tranh chấp so đo, tạo khổ cho chính họ mà không hay, mỗi ngày mỗi sai thêm, không khác gì người đang đứng giữa bùn lầy, chỉ có lún thêm, không sao thoát được.

Kệ:

*Khó khổ hằng ngày lún sâu
Bơ vơ cực nhọc lại thêm sầu
Chơn hồn không thức đang sa đọa
Tự thức thực hành rõ nhiệm màu.*

Ngày 24 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Những người đã từng sống trong tiền tài danh vọng, có thể tu thiền theo Pháp Lý Vô Vi không?*

Đáp: Thưa, những người đã từng sống trong tiền tài danh vọng mà tự cảm thức được mình đang mặc một cái áo rách của trần gian tạm bợ, bằng lòng vứt bỏ áo rách đó thì mới có cơ hội chuyển thức thực hành Pháp Lý Vô Vi, may ra tái lập luồng điển thanh cao, hội thành áo giáp tình thương của muôn loài vạn vật, dứt khoát thăng hoa tiến hóa nhẹ nhàng hơn.

Kệ:

*Hồi tâm thức giác tự qui hườn
Cởi mở thanh cao chẳng giận hờn
Đời đạo thâm tình nay thức giác
Thực hành chơn pháp chẳng còn hơn.*

Ngày 25 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Ở đời này có những bệnh nan y thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, ở đời này mắc phải bệnh nan y thì phải tự ăn năn sám hối, để sửa tâm và sửa tánh, từ ăn uống cho đến hành động. Như sự nóng nảy tự làm rối loạn sự vận

LƯƠNG SĨ HẰNG

hành của nội tạng, xảy ra bệnh nan y mà không hay, tự tưởng lầm mình là người tốt, bệnh hoạn không sao phân minh được hồn vía đang ở đâu? Thần thức không yên ổn, nhiều khi muốn chết nhưng chưa đến lúc cũng khó chết, tâm bấn loạn không biết được luật nhân quả, tâm làm thân chịu, chỉ còn thức tâm lo niệm Phật, vun bồi luồng điển vô sanh bất diệt. Ngày đêm niệm Phật, tự khôi phục lại vị trí của tâm linh, thì khi nhắm mắt phần hồn sẽ được gỡ gạc phần nào mà thôi.

Kệ:

*Cảnh đời thức giác cảnh sang tồi
Tự sửa tâm linh để đứng ngời
Lập hạnh hồn thiêng không bị động
Sanh sanh diệt diệt cũng thế thôi.*

Ngày 26 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Ở Việt Nam có người tu về Pháp Lý Vô Vi có kết quả không?

Đáp: Thừa có, tùy theo trình độ của mỗi người mà tu tiến và phát minh chiều hướng thẳng hoa rõ rệt hơn. Tương lai của Vô Vi sẽ hội tụ đông đảo hơn, điển quang phát triển hỗ trợ cho đời lẫn đạo, dẹp bỏ hận thù và chú trọng về sự tiến hóa của tâm linh hơn.

Kệ:

*Qui hội giai không chẳng giận hờn
Trì tâm tu luyện chẳng cần hơn
Thương yêu thực hiện tâm thanh sáng
Khai triển chơn hồn ý chẳng sờn.*

Ngày 27 tháng 05 năm 1993

Hỏi: Tại sao làm người mà lại không biết quý thương nhau?

BÉ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, làm người mà không biết quý thương nhau là vì chính họ không biết thương lấy chính họ, làm sao biết quý thương người khác.

Kệ:

*Khổ nổi không mình tự khép mình
Trí tâm xao động khó tâm an
Khó thông khó hiểu tình giao cảm
Khổ nạn triển miên lại khó an.*

Ngày 28 tháng 05 năm 1993

Hỏi: Bệnh thần kinh kinh niên lúc nào cũng mất quân bình thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, bệnh thần kinh kinh niên thì phải nhờ Bác Sĩ chữa trị và thường **thanh lọc bộ ruột cho sạch sẽ**, để dễ tiếp thu thuốc của Bác Sĩ cho. Mọi việc xung quanh đều phải yên lặng, không nên giao cho họ một việc trách nhiệm nào cả. Còn về phần hồn **thì có tiền duyên mới có hậu kiếp**, sự liên hệ không hay của tiền kiếp rất phức tạp, tái diễn lưu luyến đầy đọa phần hồn cho đến chết, trường hợp này mọi y sĩ cũng phải bó tay.

Kệ:

*Khó mà chuyển hướng diu tâm thức
Chấp nhận hành xuyên duyên nghiệp chương
Hành hạ tâm thân mới tổ tường
Theo chiều kích động vậy mà nương.*

Ngày 30 tháng 05 năm 1993

Hỏi: Hôm qua Bé được gặp mọi người thân yêu, Bé cảm thấy sao?

Đáp: Thưa, Bé rất vui, mọi người đều bình an, sống theo hoàn cảnh của chính họ, cũng nằm trong tiền tình duyên nghiệp dở hay của tình đời.

LƯƠNG SĨ HẰNG

Kệ:

*Sống đời động loạn khắp nơi nơi
Gả cưới triền miên sống hợp thời
Tâm đạo không còn tâm khó thức
Triền miên học hỏi kiểu tân thời.*

Ngày 31 tháng 05 năm 1993

Hỏi: *Sự mong muốn của con người muốn đạt đạo thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, người muốn đạt đạo thì phải bình tâm nghiên cứu sự thật, từ việc nhỏ cho đến việc lớn của chính mình và pháp của mình đang học có phù hợp với cơ tiến hóa, mà tâm thức đang khao khát hay không?

Kệ:

*Không nên thực hiện lý vòng vòng
Khai thác tận cùng tự cảm thông
Đời đạo song hành tâm thức giác
Thực hành chơn pháp trở về không.*

Ngày 01 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Qua những ngày chung vui với bạn đạo, hôm nay Bé sẽ xa rời đi nơi khác, Bé có thương nhớ họ không?*

Đáp: Thưa, Bé thương nhớ từ hành động, không khác gì Bé đang rời khỏi vườn hoa đang nở búp, tâm đạo của mọi người đang vươn lên.

Kệ:

*Tâm tư tự hướng về trên tiến
Điểm giới vang lên chuyển hai miền
Đạo đức trong lòng đang phấn khởi
Tình thương vang dội ý tâm liền.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 02 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Bé đã bình an đến nơi, thời tiết oi bức trở thành mát lạnh, tại sao?

Đáp: Thưa, Bé nhận thấy rất dễ chịu và không khí rất êm lành, Bé tự nghĩ rằng lúc nào Bé cũng hướng tâm về Trời Phật, thì Trời Phật cũng tận độ cho Bé được bình an và khỏe mạnh, Bé tự chứng minh Bé không bao giờ dám xa Trời Phật.

Kệ:

*Huyền bí trong tâm tự thực hành
Tâm minh đường đạo hướng thanh thanh
Trời ban tình đẹp ta giao cảm
Khó khổ do tâm hướng hạ tăng.*

Ngày 03 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Cảnh động loạn có ích gì cho tâm thân hay không?

Đáp: Thưa, cảnh động luôn luôn có hai chiều, thứ nhất là tự hủy hoại thần kinh từ khối óc cho đến ngũ tạng. Ngược lại người tu thiền thì sẽ có cơ hội đo lường sự thanh tịnh của chính mình, nếu người tu tìm được tịnh trong động thì mới thật sự là tịnh.

Kệ:

*Thực hành phát triển chuyển tâm linh
Chẳng có sân si mới cứu mình
Thanh tịnh đường tu không gián đoạn
Thực hành chơn chánh lại càng minh.*

Ngày 04 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Sự phát triển của tâm linh thì phải phát triển cách nào mới đúng mức?

Đáp: Thưa, sự phát triển của tâm lẫn thân thì phải hành pháp, nhiên hậu điện năng từ cơ tạng cho đến khối

LƯƠNG SĨ HẰNG

óc mới được khôi phục trở lại tự nhiên và hồn nhiên được. Khi trở lại tự nhiên và hồn nhiên thì mới có cơ hội cảm thông nguyên lý của Trời và Đất. Chỉ có thực hành tiến hóa theo trình độ, chẳng còn ôm ấp sự thắc mắc nữa, thật sự hướng về thanh tịnh mà phát triển tâm từ bi.

Kệ:

*Khai thông chẳng có sân si động
Hướng thượng thanh cao chuyển một vòng
Điển giới không còn gieo thác mắc
Thực hành chơn pháp trở về không.*

Ngày 05 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Sự trừng phạt của Trời thể hiện nơi lãnh vực nào nhiều nhất?

Đáp: Thưa, sự trừng phạt của Trời thể hiện nơi bệnh hoạn nhiều nhất, rất công bằng, tâm làm thân chịu, không thể kêu ca và than ván được. **Người tu thì phải tự giữ nghiêm luật của Trời Đất mà sống**, thì lại được yên vui hơn, lúc chết sẽ được dễ dàng hơn.

Kệ:

*Từ bi giải tỏa mê hồn trận
Thức giác bình tâm hiểu nghĩa ân
Một mối ái hòa lòng tự chuyển
Thân bình tâm đạo chẳng còn sân.*

Ngày 06 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Người tu thiên chứng nào mới thấy rõ phần hồn tiến hóa?

Đáp: Thưa, người tu thiên, giữ nghiêm luật tu học và thực hành đúng pháp thì thấy rõ hồn vía trong lúc nhập định, thì mới chứng minh được ta đã rời khỏi thể xác, ra

BÉ TÁM BÀN BẠC

vô dễ dãi, óc nhanh tánh nhẹ trí sáng, có thể hòa tan với mọi giới để tiến thân.

Kệ:

*Dựng xây xây dựng ân cần tiến
Chẳng có âu lo chẳng có phiền
Giá trị vô cùng tâm tự đạt
Trời thương Trời độ cảm giao liền.*

Ngày 07 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé phải đi gặp bạn đạo ở Thiền Đường Vancouver đông người, Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé gặp càng đông càng tốt, Bé sẽ có nhiều anh chị em hơn, vui trong tình thâm đạo pháp, ý lời chơn thật hơn, mọi người sẽ hoan hỷ cảm nhận sự vui thanh tịnh hơn ngày thường.

Kệ:

*Nhìn người thấy rõ ánh gương trong
Trí não phân minh chuyển một lòng
Tinh tấn tu hành gieo đạo pháp
Tâm linh phát triển trí thông dong.*

Ngày 08 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Sau sự thất bại ai ai cũng muốn tự khôi phục thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, sau sự thất bại của trường đời thì phải quyết tâm tu học, tức là dày công sửa chữa tâm linh trong chu trình tiến hóa, thì cuộc đời sẽ bớt khổ và cuộc sống càng ngày càng thanh tịnh hơn, nhận pháp tu thiền, thực hành đứng đắn, thì tâm thân sẽ được an lạc, vui trong thanh tịnh và sáng suốt hơn là giành giật mà suốt kiếp chẳng đi đến đâu, ngược lại, chịu dày công tu học thì sẽ

LƯƠNG SĨ HẰNG

khôi phục được một số vốn của tâm linh, thì mới thấy được chơn tà ra sao.

Kệ:

*Thương yêu tái tục hướng về Trời
Hồn xác an khương sống thanh thoi
Đại nguyện chơn hành tâm thức giác
Cảm minh đời đạo sống đời đời.*

Ngày 09 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Những người nhà giàu có quý lấy họ hay không?*

Đáp: Thưa, những người nhà giàu lúc nào cũng sợ mất của, lúc nào cũng quý của hơn là quý ngũ tạng của họ, cho nên xảy ra những bệnh ngặt nghèo nan y. Vì họ tưởng lầm là những món ăn hàng ngày của họ là món thực phẩm thượng hạng, không dè dặt và đang hại mình mà không hay. Ăn ngon ngủ kỹ bệnh nhiều, tiền của áp đảo tâm hồn không yên. Ngược lại, người tu thiền Vô Vi áp dụng đúng pháp chỉ có khỏe mạnh từ tâm lẫn thân, trí óc minh mẫn, dư thừa từ quang bố thí chơn ngôn cho những người được gần mình, dẫn thân cứu đời thay vì lo âu, tự làm rối loạn thần kinh và nội khoa tâm lý, lắm lúc bức tức không lối thoát.

Kệ:

*Bí vì có xác không hành thông
Tâm trí không thông tạo cái còng
Tập quán gây nên trì trệ khổ
Diễn năng loạn xạ khó mà thông.*

Ngày 10 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Ở trên đời này loại người nào hữu ích cho quần sanh?*

BẾ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, loại người chịu sửa và tự kiểm soát lấy hành động của chính mình là hữu ích nhất cho quần sanh. Cũng như người chịu tu nhĩn nhục và chịu tiến theo phương hướng của chư Phật đã và đang đi, sẽ đem lại hoà bình cho mặt đất.

Kệ:

*Khổ hạnh trì tâm tự tiến dần
Thực hành chơn pháp chẳng còn phân
Qui nguyên giếng mối tâm qui thức
Thực hiện bình tâm xét xét phân.*

Ngày 11 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Người tu không có lập trường thì sẽ ra sao?

Đáp: Thưa, người tu không có lập trường thì người sẽ tự phụ lấy người và tâm thức sẽ không được bình an, nghiệp chướng sẽ gia tăng, tự làm khổ lấy chính mình mà thôi, uống cho một kiếp người động loạn, bên ngoài xem thấy lúc nào cũng sẵn sàng tu nhưng tâm thức chưa chịu tu, lập trường không vững, miệng nói tưởng Trời Phật, nhưng tâm bán tín bán nghi, tu hoài không tiến.

Kệ:

*Tâm không thành cuộc sống không yên
Chỉ có ê a chỉ có phiền
Suốt kiếp không thành chơn đạo pháp
Khó hành chậm tiến lại không yên.*

Ngày 12 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Làm người hay bị bệnh hoạn tại sao?

Đáp: Thưa, mang xác làm người bị bệnh tật là vì thân thập ngoại cảnh quá nhiều biến thành tập quán như: ăn nhiều, hút thuốc, uống rượu, hay là thích hơn thua, biến

LƯƠNG SĨ HẰNG

thể của nó tạo thành tham mà không hay, chỉ có cầu may mà không tiến, sanh ra bệnh hoạn là vậy.

Kệ:

*Sống trong động loạn khó mà may
Tròng tréo trở xoay chẳng có Thầy
Tạo động chính mình sanh tập quán
Không hành không tiến cảm buồn thay.*

Ngày 13 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Làm người có gì lạ tại mặt đất này?*

Đáp: Thưa, làm người không khác gì hòn bi của bàn roulette, hên xui vô thường, rơi vào số nào thì phải chịu số đó, khi được khi mất. Đó là luật của Trời Đất, có có không không, dạy cho loài người tự thức tâm, cuối cùng cũng phải quay về với phần hồn sáng suốt của chính họ, thì mới tiến hóa được. Còn người tu thiền thì phải chăm chỉ mà tu thì sẽ đạt được hạnh phúc của tâm linh.

Kệ:

*Luật hành tại thế tự tâm mình
Chuyển thức qui nguyên rõ tiến trình
Thức giác chơn hồn không bị động
Thành tâm tu luyện trở về mình.*

Ngày 14 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Người đời thường có bệnh nằm liệt giường không dậy nổi là sao?*

Đáp: Thưa, người đời hay có bệnh nằm liệt giường là đã gây một tập quán tự hại ngũ tạng mà không hay, như ăn uống không phù hợp với sự tiến hóa của cơ tạng, tự hại mình mà không hay, ngũ tạng càng ngày càng yếu đi, khối thần kinh hoạt động không tốt, kết quả của nó là

BÉ TÁM BÀN BẠC

phải nằm liệt giường cho đến chết. Người không tu tức là không biết thương chính mình.

Kệ:

*Kết quả không hay cũng tại mình
Gây nên tập quán phá cơ hình
Trời ban tình đẹp sao không thức
Qui hội tâm linh rõ tiến trình.*

Ngày 15 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Người đời muốn tạo được hạnh đức cho chính mình thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, người đời muốn tạo được hạnh đức cho chính mình thì phải bằng lòng bước vào lãnh vực tu thiền, nhiên hậu mới có cơ hội thanh tịnh mà sửa tâm sửa tánh và tự thức. Thiền để gia tăng sự nhین nhục cầu tiến, an vui trong thanh tịnh, vui hoà với các giới, quán thông muôn chiều dững hành trong thanh tịnh, hồn vui xác khỏe, hạnh đức sẽ được dồi dào.

Kệ:

*Thực hành minh cảm thấp cùng cao
Trí não phân minh lúc thuở nào
Trời độ thân này nay tự thức
Duyên lành pháp giới tự mình trao.*

Ngày 16 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé lại phải rời nơi đây đi về Montréal theo sự yêu cầu của bạn đạo nơi đó, Bé có bận tâm không?*

Đáp: Thưa, Bé chỉ có chuẩn bị hành lý ra đi mà thôi, đêm đêm lo tham thiền nhập định là cần thiết, chứ chuyện đời Bé đã chấp nhận một cuộc sống tự nhiên, không cần phải lo âu vô ích, đường đời chỉ có thể thôi, còn đường

LƯƠNG SĨ HẰNG

đạo là vô cùng, chỉ chăm chỉ lo tu thì mới có kết quả ở về sau.

Kệ:

*Lo tu tự cứu tận thanh cao
Chuyển thức an vui tự bước vào
Trần tục không hành tâm tạo khổ
Vô sanh tận gốc tự truy vào.*

Ngày 17 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Bé đã bình an đến Montréal, mọi người đều vui, Bé nghĩ sao về họ?

Đáp: Thưa, đã bình an về đến nơi thường trú của Bé, mọi người được cơ hội nhìn Bé trong niềm tin an vui, hướng về Trời Phật, giây phút tái ngộ là giây phút quý giá nhất, tâm thức hồi sanh hướng về đạo.

Kệ:

*Tâm thức vui lây giải ước ao
Bình tâm thanh nhẹ ý thanh cao
Vui hành tự hợp người tâm thức
Tương hội anh em tự đối trao.*

Ngày 18 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Bé về đây đọc thư quá nhiều Bé có mệt không?

Đáp: Thưa, Bé về đây đọc thư của khắp các nơi, Bé nhận thức được nhiều việc giả chơn của tình đời tạm bợ, sự thật thì ít, đồ vẽ thì nhiều. Sự thật của nguyên lý chẳng có bao nhiêu.

Kệ:

*Học hỏi triền miên chẳng có nhiều
Thâm tu thâm tiến thật là siêu
Gieo duyên tận độ tình giao cảm
Ý thức chơn lời mới biết yêu.*

Ngày 19 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Duyên lành là sao?*

Đáp: Thưa, duyên lành là không ngờ có cơ hội gặp nhau trong lúc không hẹn mà gặp, đem lại cho nhau những tin tức thiện lành. Cho nên ở đời này có là may, không lại rủi. Nhưng ở đạo, thì có có không không dạy con người đời hiểu nguyên lý của đạo pháp hơn. Cho nên người tu chơn không quan trọng đến việc có và không, cho nên mới được nhập định là vậy.

Kệ:

*Nhìn xem mây trắng tự và tan
Trống rỗng thính không chuyển một vòng
Sáng tối trong lòng do tịnh động
Về không sẽ có chẳng cầu mong.*

Ngày 20 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Tham thiền quan trọng nhất là việc gì?*

Đáp: Thưa, tham thiền quan trọng nhất là nhập định, thì mới có cơ hội tiến qua cảnh giới thanh nhẹ được. Khi đến được cảnh giới thanh nhẹ thì mới có cơ hội phát triển tâm từ bi, điển năng toàn thân được hội tụ trên đỉnh đầu, lúc nào cũng cảm thức thanh nhẹ và an vui.

Kệ:

*Toàn thân cảm thức đạo tâm mùi
Quý trọng từ bi cảm thức vui
Trí tuệ phân minh đường dũng tiến
Thanh thanh nhẹ nhẹ tự rên trui.*

Ngày 21 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Thường người đã hành pháp Vô Vi nhưng thiếu kiên nhẫn tự bỏ cuộc, bị đời nhồi mới trở lại Vô Vi rồi họ sẽ cảm nhận ra sao?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, người tu phản đạo, đương nhiên phải trở về đời, thì thật sự được nhờ nhiều hơn, nhiên hậu mới thấy rõ đường đi của Vô Vi là giải mở mọi nạn tai, từ trong tâm thức cho đến bên ngoài. Trở về với Vô Vi lại cảm thấy ấm cúng hơn.

Kệ:

*Hướng tu chẳng có giận buồn lo
Thanh thoát Vô Vi chẳng dằn dò
Uỷ chuyển chơn hồn thanh đạt pháp
Dở hay cũng bởi tự mình vô.*

Ngày 22 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Làm người tự biết mình nhiều hơn có phải không?

Đáp: Thưa phải, chính mình còn sống phải biết được việc làm của chính mình, tâm thân rõ rệt, đó là bằng chứng tự thức tâm. Nếu làm người mà không tự hiểu việc của chính mình đã và đang làm, thì tâm ma dễ thúc dục cho mình làm sai.

Kệ:

*Chuyển luân luân chuyển hoài hoài
Ý thức Trời cao khó chuyển sai
Mãi mãi bền lòng tâm nhịn nhục
Thanh bình chơn thức chẳng còn sai.*

Ngày 23 tháng 06 năm 1993

Hỏi: Những người thiếu trí hay phê phán và tức tối thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, những người thiếu trí hay phê phán và tức tối thì phải **niệm Phật và làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều hơn**, dần dần sẽ được ổn định và nhịn nhục hơn.

Kệ:

Tâm vui chẳng có giận mê hờn

BÉ TÁM BÀN BẠC

*Trí tuệ khai minh rõ chánh đôn
Quên động về tịnh tâm hiểu đạo
Trí sáng tâm minh trí qui hườn.*

Ngày 24 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Hiện nay bạn đạo được có một nơi kang trang trật tự, hướng về Trời Phật để tu học, Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, bạn đạo khắp năm châu có cơ sở tu học trật tự là điều không nghĩ bàn được. Tận tâm hướng về chơn lý, thì chơn lý sẽ ân ban mỗi ngày mỗi tốt đẹp hơn. Nếu không có thiện tâm tu học thì mỗi ngày sẽ lụn bại hơn, cũng là một gương lành chứng minh cho những người đã và đang dần thân tu học, tiếp tục trong hành trình tiến hóa.

Kệ:

*Ban ơn tận độ trí nhơn hòa
Chuyển thức bình tâm tự thiết tha
Cứu độ nhơn sanh đồng chuyển tiến
Thanh tâm phục vụ sống vui hòa.*

Ngày 25 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Những người tham thiền để làm gì?*

Đáp: Thưa, những người tham thiền để đạt được giây phút nhập định thì mới cảm thấy thanh nhẹ. Khi nhập định được thì óc mới sáng, tâm mới minh, **có thể nghe được những siêu âm trong lúc nhập định, sung sướng và hạnh phúc vô cùng.** Người đời nhận được pháp tu là quý, phải tận tâm thực hành chơn pháp thì mọi sự sẽ được yên vui.

Kệ:

Tham thiền nhập định tự rèn trui

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Thanh thoát an vui rõ đạo mùi
Dứt khoát trần tâm không bận bịu
An nhàn thanh nhẹ thật là vui*

Ngày 26 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay là ngày của cuộc sống chung, Bé cảm thấy mọi người ra sao?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy mọi người đều vui, muốn Bé sống lâu hơn, có dịp bàn bạc bất cứ đề tài nào của cuộc sống, Bé cũng cầu mong được khoẻ mạnh, để đi theo tinh thần phục vụ của Bé cho đến cùng. Bé tin tưởng rằng những bạn kính yêu của Bé sẽ được vui và an lạc hơn.

Kệ:

*Tâm tư đỡ bớt sân si động
Giải tỏa phiền ưu giải pháp phòng
Thức giác bình tâm qui hội sáng
Chẳng còn động loạn chẳng còn mong*

Ngày 27 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay là ngày cuối của sự hợp mặt giữa Bé và bạn đạo Montréal sắp chia tay Bé có buồn không?*

Đáp: Thưa, Bé ôm ấp tình thương sống động của mọi người đã và đang hướng về Bé, Bé luôn luôn mong ước mọi người giữ vững tinh thần phục vụ cho chung như Bé. Bé nhận được câu hát thấm thía nhắc nhở tâm linh giải thoát của bạn đạo, Bé rất cảm động trong giây phút sắp kết thúc. Cuối cùng sự đóng góp của bạn đạo cũng đều có tâm đóng góp cho chung, thật một việc làm có ý nghĩa, cảm động lòng Trời.

Kệ:

*Một lòng khai triển tình thương tiến
Phục tận tình giúp giải phiền*

BÉ TÁM BÀN BẠC

*Nhơn loại cùng tu xuyên giấc mộng
Cùng tu kết hợp tạo bình yên.*

Ngày 28 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Cuộc sống của con người tại sao gọi là tạm?*

Đáp: Thưa, xác thân có tự thành người thì cũng sẽ có ngày tan biến qua một dạng tiến hóa khác. Nhìn xác người thì thấy rõ, từ lúc sơ sanh cho đến lúc già cơ hình đều phải thay đổi theo tuổi tác, không sao trẻ mãi được. Từ xa xưa cho đến nay, cứ vậy mà tiến hóa. May mắn cho người **ngộ được pháp tu thiên hướng về tâm linh**, thì sẽ **không bị bỏ ngõ trong lúc phần hồn lìa xác**, dừng mãi thăng hoa theo chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kệ:

*Qui về thanh tịnh rõ hành trình
Giềng mối khai minh tự xét mình
Trung đạo tiến hòa tâm cõi mở
Từ bi lớn rộng lại càng minh.*

Ngày 29 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Bé nhận rất nhiều thơ khắp các nơi gửi về, vừa đọc thơ vừa thuyết pháp, Bé làm sao đủ thì giờ để phúc đáp thơ từ được?*

Đáp: Thưa, Bé dẫn thân học đạo Bé phải làm việc nhiều hơn người thường, thì Bé mới tiến bộ được. **Thế gian vô nan sự**, không có việc gì không giải quyết được, từ từ rồi cũng giải quyết xong.

Kệ:

*Tu hành phát triển một lòng độ
Giúp đỡ trần gian giải năm mờ
Sáng chiếu quang minh tùy chuyển thức
Tâm lành phát triển niệm Nam Mô.*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 30 tháng 06 năm 1993

Hỏi: *Sự nô nức muốn tương ngộ với Bé do đâu mà có?*

Đáp: Thưa, sự nô nức muốn tương ngộ với Bé, do tâm thực hành hướng về thanh nhẹ mà thành. Cho nên khi gặp mặt mọi người đều vui, như mới nhận được món quà quý, lớn nhỏ cũng đều vậy, tâm hồn được sưởi ấm qua luồng điện của Bé quang chiếu.

Kệ:

*Thực hành quán cái ý tâm siêu
Hóa giải trần tâm đạt thức nhiều
Kích động chơn hồn minh đạo pháp
Bình tâm hành triển thật là siêu.*

Ngày 01 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé bắt đầu dọn về nhà cũ, và chuẩn bị cho cuộc Mỹ du ngày 02-07-93, Bé cũng sẽ chung sống với một số bạn đạo chung hợp tại Boston, Bé phải làm việc như vậy có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé rất hoan hỷ được chung sống với các bạn đạo khắp các nơi và cùng chung giải quyết những chuyện nan giải trong cõi phù sanh tạm bợ này. Mọi người đều có cơ hội tự thức tâm mà tiếp tục trong hành trình tu học, tự khai triển tâm linh đến vô cùng.

Kệ:

*Tâm tư tự thức triển vô cùng
Giải nghiệp bình tâm xét xét nung
Cõi tạm thực hành qui một mối
Tâm linh hướng thượng cảm vô cùng.*

Ngày 02 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay là ngày đúng hẹn ra đi Boston của Bé, Bé có chuẩn bị cho cuộc sống chung sẽ ra sao?*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, cuộc sống chung sẽ được vui hòa tốt đẹp, hướng về tình Trời cao quý mà phát triển tâm linh. Mọi người sẵn sàng đón rước Bé, niềm tin vui của Bé sẽ gắn liền tâm thức của bạn đạo.

Kệ:

*Tình bạn chung vui sống thuở nào
Thanh bình nhộn nhịp giải đãi trao
Thương yêu tha thứ tình giao cảm
Sống cảnh cùng vui giải ước ao.*

Vui! Vui!

*Lâu lâu Bé lại trở về
Nhìn nhau tận mắt giải mê cõi trần
Đạo đời tự thức cân phân
Chung vui sống động ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Ít ai chung hợp vui say đạo đời
Tâm linh phát triển hợp thời
Sống trong căn bản đời đời yên vui
Chung hành mến cảm đạo mùi
Quý y Phật Pháp rèn trui tiến trình
Giải mê phá chấp do mình
Mến đời quý đạo cảm minh luật Trời
Điện năng khai triển hợp thời
Thương yêu giải tỏa những lời dở hay
Món quà sáng suốt trong tay
Niềm tin không bỏ ngày ngày tự tu.*

Kính bái,

Lương-Sĩ-Hằng

3 giờ khuya ngày 02-07-93

Ngày 03 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Bé đã đến nơi bình an, mọi người gặp lại Bé đều vui và tự cảm thấy thanh nhẹ, tại sao?*

Đáp: Thưa, sự mong muốn tái ngộ đạt được mục đích thì người nào cũng vui cả, kể cả Bé cũng đồng vui. Bé cảm thấy khoẻ, ngủ ngon và thiền tốt, Bé rất đội ơn Trời Phật cho Bé có cơ hội tái ngộ tất cả trong niềm tin sống động.

Kệ:

*Tình thương sống động sống an vui
Thanh tịnh Trời ban giới đạo mùi
Nhớ tưởng Trời ban tình quý đẹp
Anh em chung hội tự rèn trui.*

Ngày 04 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Bé khó ngủ thâu đêm tại sao?*

Đáp: Thưa, buổi chung hợp nào Bé cũng vui và hòa mình với tất cả bạn đạo, nói chuyện nhiều, thiền nhiều và ít ngủ, cho nên máu có phần cao, tim làm việc nhiều, Bé rất cần nghỉ ngơi sau cuộc sống chung.

Kệ:

*Diễn năng phát triển dồi dào chuyển
Tận độ thương yêu trợ các miền
Tâm đạo không ngừng chuyển thấp cao
Cùng chung sanh hoạt cảm giao liền.*

Ngày 05 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay là buổi bế mạc và chia tay, Bé cảm thấy ra sao?*

Đáp: Thưa, buổi chia tay Bé lúc nào cũng cảm động, tất cả bạn đạo kẻ mới như người cũ đều muốn có cơ hội sống lâu hơn ở kỳ tới, mỗi người đều có ý thiện lành,

BÉ TÁM BÀN BẠC

hướng về Trời Phật sống vui hòa bình, có chia tay thì sẽ có những cuộc sống chung tốt đẹp ở kỳ tới. Do sự phát tâm bình đẳng tâm giao của mọi người hình thành, không sắp đặt nhưng sống vui, như đã sắp đặt lúc nào cũng sống động và cao quý.

Kệ:

*Tự động thực hành trí thông minh
Vui tươi đóng góp chuyển hành trình
Hướng tâm thành thật tâm quý hội
Giúp ích chung vui cứu được mình.*

Hồ ơi!

*Hồ ơi! Bạn đạo chung vui
Trời ban thanh khí giải nguôi lòng sầu
Thực hành quán rõ nhiệm màu
Qui y Phật Pháp. Hồ ơi!
Qui y Phật Pháp đối trao chơn tình
Hồ ơi! Dấn thân một mình
Khai minh tâm đạo hành trình an vui
Cảm thông nguyên lý đạo mùi
Chung vui phát triển. Hồ ơi!
Chung vui phát triển đạo vui cứu người
Hồ ơi! Sáng suốt vui cười
Sửa mình tiến hóa người người yên vui
Ra về nguyện niệm rèn trui
Đổi thay chất phác. Hồ ơi!
Đổi thay chất phác hướng trời mà đi
Hồ ơi! Học hỏi dự thi
Tiếc cho những kẻ khinh khi không hành
Hồ ơi! Huỳnh đệ tương hành
Trí tâm thanh nhẹ. Hồ ơi!*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Trí tâm thanh nhẹ tiến nhanh hơn người
Hò ơi! Ôm ấp vui cười
Hành trình nhịn nhục vui tươi hoài hoài
Tâm mình mến cảm thanh đài
Từ bi ban chiếu. Hò ơi!
Từ bi ban chiếu tâm tươi giác hoài
Hò ơi! Mến cảm theo Thầy
Đường đi vạch sẵn ngày ngày thực thi
Tự mình khai triển tự ghi
Cùng chung đóng góp. Hò ơi!
Cùng chung đóng góp chung cùng tiến lên
Hò ơi! Nguyên lý đạo nền
Về không, thanh nhẹ tự quên thế tình
Trở về nguyên lý vô sinh
Tâm mình đời đạo. Hò ơi!
Tâm mình đời đạo hướng khuynh Phật Trời.

Ngày 06 tháng 07 năm 1993

Hỏi: Sau buổi chung sống, Bé dừng chân tại khách sạn, Bé có thấy gì lạ không?

Đáp: Thưa, sau ba buổi chung hợp, Bé được nghỉ nơi khách sạn Mariotte một đêm, Bé rất cần ngủ bù lại cho khoẻ, rồi tiếp tục đi về miền biển Atlantic city, để nghỉ ngơi một thời gian rồi sẽ đi Âu Châu, tiếp tục trên hành trình du thuyết.

Kệ:

Đường đi liên tục phải hành thi
Tạm cảnh nhơn gian cũng tại vì
Tận độ duyên lành mình đạo pháp
Kỳ công thực hiện triển kỳ ni.

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 07 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Những người nhà giàu mang bệnh gì nhiều nhất?*

Đáp: Thưa, những người nhà giàu mang bệnh tham nhiều nhất, tại vì sợ mất địa vị và tiền tài, lúc nào cũng lo, dễ sanh ra bệnh đau tim. Xã hội này rất nhiều người tham tiền bệnh chết mà không hay, tự làm cho mình suy yếu, tưởng lầm là mạnh. Ngược lại, người tu thức tâm không dám tham làm giàu, hướng tâm về Trời Phật hơn là hướng về tiền bạc, tự nhận thấy những gì mình đang có cũng do Trời Phật ban chiếu ân độ trên đường tiến hóa, tùy theo trình độ tu học của chính mình mà thôi. Cho nên người tu ít lo hơn người thường. Nhìn bên ngoài thiếu thốn, nhưng tâm linh rất đầy đủ và sáng suốt.

Kệ:

*Tinh Trời quán chuyển ân ban
Tưởng nhớ Trời cao tự bạc bàn
Sanh trụ hoại diệt qui một mối
Luật Trời rõ rệt sống bình an.*

Ngày 08 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Làm người khổ tận cùng có ích lợi gì không?*

Đáp: Thưa, làm người bị khổ đến tận cùng, thì mới hiểu được chính mình đã sống không thích hợp với nhơn quần, tự ái, thiếu nhin nhục, bị khùng quẩn, tính gì cũng không ra, buồn chán không muốn làm việc, tính hay lợi dụng, vô trách nhiệm, thiếu trí, thiếu hòa đồng, lười biếng, luôn luôn muốn hơn người khác, chỉ nói khoác không giúp được ai cả, nghi kỵ tất cả mọi người, tự tạo khổ cho chính mình, thường hay đoán chuyện của người khác, chuyện của chính mình không thể đoán trước được, lúc nào cũng khổ tâm mà không ai biết! Ngược lại, thật tình chịu tu, hành khổ thấu đáo được nguyên lý của Trời Phật, thì

LƯƠNG SĨ HẰNG

những tánh hư tật xấu sẽ được thay đổi dần dần, tánh nóng sẽ tự nó biến mất, tự cảm nhận được cuộc sống tràn đầy lý do học tiến, bản chất lưỡi biếng tự nó phải tiêu tan.

Kệ:

*Vui hành sống động sẽ bình an
Chẳng có u mê lại khó bàn
Biết Phật biết Trời duyên tận độ
Biết hồn biết vía niệm Nam Mô.*

Ngày 09 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Người tu cầu tiến mà không chịu tự sửa thì sao?*

Đáp: Thưa, người tu cầu tiến mà không chịu tự sửa thì cũng như không tu, uống cho một kiếp người có cơ hội mà không hành, không có cơ hội cứu được mình, trí tuệ không phân minh, lập trường không vững chắc, không khác gì căn nhà sắp sập. Ngược lại, người chịu tu hành, chăm chỉ lo săn sóc cột kèo càng ngày càng vững chắc, dù cho có bão bùng nguy hiểm cũng không sao, thông suốt tự hướng về tâm linh, lãnh vực thanh tịnh càng ngày càng mở rộng, chất lượng từ bi càng gia tăng, thoát khổ và nhẹ nhàng, trí sáng óc minh, chơn tình bộc phát.

Kệ:

*Tâm minh cảm thức đàn hoàng chuyển
Trật tự phân minh tự tiến xuyên
Đường đạo đường đời duyên tận độ
Thông minh tươi đẹp ngộ chơn hiền.*

Ngày 10 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Mỗi kỳ mỗi hóa sanh giống dân cải tiến mặt, mà càng ngày càng vui hơn tại sao?*

Đáp: Thưa, định luật tiến hoá mỗi kỳ mỗi được cải tiến theo sự tinh túy của Trời Phật sắp đặt. Ở thời này sanh

BÉ TÁM BÀN BẠC

ra con người thông minh hơn kỳ trước, để **chuẩn bị cho Thượng Ngươn Thánh Đức ở tương lai**, không khí cũng bắt đầu thay đổi, trí óc của con người sẽ được bén nhạy hơn, dễ hấp thụ nền tảng văn minh hơn, bớt tranh chấp nhưng chỉ chung lo phát triển vật chất, để xây dựng nền tảng phục vụ, thay vì phá hoại, sẽ đơn giản hóa mọi việc, tình người càng ngày càng rõ rệt, phương tiện đầy đủ, loài người sẽ bớt tham lam. Nơi nào còn thiếu vật chất thì còn hối lộ và tham lam. Ngược lại người tu, ít cần sự phục vụ về vật chất hơn người thường, vì đã có pháp tự tu sửa tâm tánh, lúc nào cũng có sự sống, hợp với tự nhiên và hồn nhiên hơn người không biết đạo. Người chịu tu thì ông Trời bớt lo là vậy.

Kệ:

*Tánh tình thanh nhẹ an vui tịnh
Chẳng có tham lam chẳng phá mình
Tịnh động do mình tâm phát triển
Dở hay chẳng nhớ tự mình mình.*

Ngày 11 tháng 07 năm 1993

Hỏi: Trong tuần này có rất nhiều người đến thăm Bé, Bé có sẵn sàng tiếp họ hay không?

Đáp: Thưa, Bé lúc nào cũng sẵn sàng tiếp người có tâm hướng về Bé, Bé rất quý người có tâm hướng thượng thay vì tranh chấp và lợi dụng.

Kệ:

*Tinh người sáng sửa trí trung dung
Học hỏi vô cùng chẳng đóng khung
Giải chấp phá mê tâm tự tiến
Qui hồi chơn thức tiến vô cùng.*

Ngày 12 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Côn trùng vạn vật đều có sự phối hợp giữa đực và cái thì mới được trọn vẹn để thụ thai, đúng theo định luật tương hội hóa hoá sanh là sao?*

Đáp: Thưa, đó là duyên điển chuyển tiếp của vạn linh biến hóa vô cùng từ dạng này cho đến dạng khác vẫn còn tồn tại trên mặt đất. Người thì thích việc này, người thì thích việc nọ tùy theo sự phát triển của nhịp tim. Ngược lại, **người tu thì phải trì chí cố gắng phát triển hướng thượng giải tỏa mọi duyên phức tạp tạm bợ tại mặt đất, nhiên hậu mới có cơ hội đạt được sự thanh tịnh từ bi lớn rộng**, cũng nằm trong nguyên lý tiến hóa vô cùng sáng lạng của giới tâm linh.

Kệ:

*Hành trình thực hiện trí sáng minh
Chuyển động cần khôn chỉ một mình
Qui hội thanh bình tâm tự giải
Qui y Phật Pháp lại càng minh.*

Ngày 13 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Những người còn tự ái nhiều thì phải làm sao tu?*

Đáp: Thưa, những người còn tự ái nhiều thì phải tự kiểm hành động của chính mình có hữu ích cho đại chúng hay không. Nếu không hữu ích thì phải tức khắc gạt bỏ hành động đó và tự thực hiện hành động hữu ích cho chung thì sự tự ái sẽ tự nó tiêu tan. Ngược lại, chỉ chê bai người khác mà hành động không hữu ích, chỉ gia tăng thì không sao đẹp được sự tự ái tự hại trí tuệ không minh mẫn, phần hồn không sáng suốt, rước khổ vào tâm, lo lắng không đâu vào đâu cả.

Kệ:

Khó khổ trong tâm khó chuyển hòa

BÉ TÁM BÀN BẠC

*Thực hành không đứng lại càng xa
Vía hồn không ngộ gieo lục đục
Thế sự đa đoan lại khó hòa.*

Ngày 14 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Sao có nhiều người ở mặt đất hay lo chuyện thế sự?*

Đáp: Thưa, nhiều người ở mặt đất hay lo cho thế sự nhưng không biết được chính mình không làm việc mà có hưởng, làm cho cán cân kinh tế liên hệ bất ổn mà không hay biết gì! Tạo sự động loạn cho cộng đồng như sinh biến thành bất ổn, còn hưởng ngoại gây bệnh hoạn cho chính mình, tạo sự đau thương cho cộng đồng như loại, xài phí của chung tạo tội mà không hay. Ngược lại người siêng năng tu thiền thì sẽ tự gỡ rối rất nhiều, hướng về con đường Phật Pháp trong thực hành, khai triển thực chất của chính mình, tiến hóa hợp thời, không còn đau khổ nữa.

Kệ:

*Tu tâm sửa tánh tiến thanh vừa
Chẳng có mưu tâm chẳng khóc mưa
Thanh tịnh cứu đời qua khổ nạn
Bình tâm học hỏi chẳng đau chừa.*

Ngày 15 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Bé tham thiền nhập định có gì thay đổi không?*

Đáp: Thưa, Bé tham thiền nhập định càng thấy Bé thanh nhẹ hơn xưa và không thấy gì trở ngại cả, óc sáng tâm minh, những chuyện ngoài tai đều không dính dấp đến Bé, Bé sống rất yên vui. Nhìn lại thế gian biết bao nhiêu sự động vô ích đang diễn trong tâm người mưu mô động loạn kể cả người tu, tự làm mất bản chất tự nhiên và hồn nhiên, tạo khổ cho phần hồn mà không hay.

LƯƠNG SĨ HẰNG

Kệ:

*Chuyển hóa mãi mê chuyển tự bày
Mãi mê động loạn sống không hay
Tưởng còn lại mất sao không biết
Khó khổ trùng tu lại mới hay.*

Ngày 16 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Làm người tại sao không minh bạch?*

Đáp: Thưa, làm người không minh bạch tại vì chính họ không hiểu được chính họ, làm sao minh bạch được, chỉ hướng theo khả năng gian tham ở bên ngoài mà sống, thì cuộc sống tâm linh bị mất vị trí thanh cao, lượng từ bi biến mất, ham sống sợ chết, tự tạo ác nghiệp cho chính mình mà không hay, chỉ biết trách móc và than thở và không biết tự cứu.

Kệ:

*Hồn không hội tụ trí không minh
Hướng ngoại lân la hại chính mình
Trí tuệ âm u không dũng mãnh
Khó hành khó tiến khó hồi linh.*

Ngày 17 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Người tu cần có lập trường hay không?*

Đáp: Thưa, người tu rất cần có lập trường dứt khoát hướng về Phật thanh nhẹ thay vì bám vào sự động loạn của trường đời, tổ chức quần tiên ngăn cản mức tiến tâm linh trở thành ỷ lại, cuối cùng chỉ sanh giấc mà thôi, tự tu tự tiến là bình đẳng nhứt, tự cứu vớt trọn lành, hướng về vô sanh bất diệt, nhiên hậu mới hồi sinh được ánh sáng từ bi của hành giả.

Kệ:

Vạn năng khai triển thức nhân hòa

BẾ TÁM BÀN BẠC

của trường đời, tổ chức quần tiên ngăn cản mức tiến tâm linh trở thành ỷ lại, cuối cùng chỉ sanh giặc mà thôi, tự tu tự tiến là bình đẳng nhứt, tự cứu vớt trọn lành, hướng về vô sanh bất diệt, nhiên hậu mới hồi sinh được ánh sáng từ bi của hành giả.

Kệ:

*Vạn năng khai triển thức nhân hòa
Chung cội chung ngành tự bước qua
Thanh tịnh gieo trồng thêm giống tốt
Qui nguyên giếng mối cảm thanh hòa.*

Ngày 18 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Tại sao thế gian cứ bị bão lụt hoài, tạo sự đau khổ cho người dân rất nhiều?*

Đáp: Thưa, nước có cơ hội tràn thì đất có cơ hội lại lấp. Đó là luật tự nhiên, trong sự tuần hoàn của vũ trụ. Người tu có cơ hội là phải tiến theo con đường giải thoát, tri tâm sẽ được ngộ, tạo được luồng điện thanh cao sẽ được tiến hóa nhẹ nhàng.

Kệ:

*Chuyện đời thanh tịnh sẽ qui hàng
Khó khổ do tâm tự chuyển sang
Đời đạo trong lòng đang chứa đựng
Tự mình giải tỏa đạt bình an.*

Ngày 19 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Tại sao con người tại mặt đất lại bị đàn áp?*

Đáp: Thưa, con người tại mặt đất bị đàn áp là vì người đã quên mất lãnh vực thanh tịnh của chính mình, biến thể của nó là chống đối bất cứ đề tài nào đưa đến trong cuộc sống, tạo ra nghịch cảnh bắt buộc phải nhận mọi sự chống trả có thể đưa đến cho bản thân người tu hướng

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 20 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Cần lập Quần Tiên Hội tại thế gian hay không?*

Đáp: Thưa, đã tu thành Tiên đâu mà lập hội phong chức như sử sách để lại, danh là danh giả đảng là đảng tu, có khổ có thiếu thốn thì mới có phát minh, theo trình độ nhơn gian là chỉ phát minh phương tiện và giúp vui mọi người. Còn người tu thì ngược lại người đời, chỉ chăm chú hướng về thanh tịnh thì mới đúng đường, lo tu tâm dưỡng tánh hành sự trong thanh tịnh. Chính hành giả chịu thay đổi theo hướng thanh tịnh thay vì động loạn tức là nói chuyện không bằng cứ, tạo động cho người khác, tự khai thác sự huyền bí sẵn có mới là chánh pháp, **tâm thân lúc nào cũng thanh nhẹ, tự xây dựng mình và ảnh hưởng người khác**, thì kết quả ảnh hưởng quần chúng càng ngày càng mạnh, tâm từ bi sẽ được phát triển nhiều hơn, óc sáng tâm minh hành trình rõ rệt.

Kệ:

*Quên ta mới rõ cơ Trời chuyển
Thanh tịnh cần tu tự tiến xuyên
Hướng thượng về quê lòng hớn hở
Hòa tan thanh nhẹ pháp phân huyền.*

Ngày 21 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Nhớ Trời nhớ Phật để làm gì?*

Đáp: Thưa, nhớ Trời nhớ Phật để có cơ hội khai triển tâm từ bi của chính mình. Phật đây công vĩ đại mới tu thành, Trời là đại bi chuyển giải, phát triển khối óc của vạn linh trong càn khôn vũ trụ, hạnh đức siêu giác của Trời Phật là phương châm dẫn dắt tâm linh tiến hóa, thoát vòng si mê và động loạn.

Kệ:

Tu hành hướng thượng tự phân bàn

BÉ TÁM BÀN BẠC

*Chuyển giải tâm tư đạt pháp quang
Qui hội chơn tình trong thức giác
Thực hành chơn pháp cảm bình an.*

Ngày 22 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Những người còn tự ái thì sao?*

Đáp: Thưa, những người còn tự ái thì kết quả của cuộc đời không vui và tự tạo khổ cho chính mình, tâm linh không thoát là vì bị bám vào bản chất eo hẹp, có gia đình nhưng không thích gia đình, có tiền cũng không thích tiền, nhưng vẫn lưu ý tiền bạc. Lúc nào cũng muốn vui nhưng không vui được lâu vì thiếu thanh tịnh, miệng nói thích Trời Phật nhưng Trời Phật chuyển cũng không tin, khó tiến, khó hòa.

Kê:

*Đạo thời nguyên lý gần xa chuyển
Trí độ phân minh tạo mối giềng
Tâm cảnh bình giao thanh tịnh mối
Chơn hồn phân giải tự mình xuyên.*

Ngày 23 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Trung tâm sinh lực của con người nằm ở nơi nào?*

Đáp: Thưa, trung tâm sinh lực của con người nằm ngay ở trung tim bộ đầu xuất phát đi lên trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ. Nơi này là nơi phân minh đời đạo rõ rệt nhứt. Người đời không tu thiền thì không bao giờ khai triển được nơi này, nhắm mắt không bao giờ thấy sáng, cho nên giải quyết chuyện gì cũng chậm chạp. Trí không sáng, tâm không minh, làm bất cứ chuyện gì cũng không thoát và chỉ ở trong vòng lẩn quẩn mà thôi. Từ đời tới đạo đều chậm trễ cả, giờ giấc không đúng đắn. Nếu mở được nơi này thì rất dễ hiểu được trình độ của mọi người

LƯƠNG SĨ HẰNG

ở xung quanh, chuyện gần xa cũng chỉ trong nháy mắt là hiểu liền, không bị ngập ngừng hay là bối ngỡ.

Kệ:

*Khai thông phát triển từ giây phút
Cảm thức tâm linh tiến giải khờ
Thanh tịnh muôn chiều tâm thức giác
Điển thanh giải trước chẳng u ơ.*

Ngày 24 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Ở trên đời này mùi vị nào thơm tho diệu ngọt nhứt?*

Đáp: Thưa, cuộc sống hiện tại mùi vị gia đình cha con chồng vợ quý trọng và thơm tho nhứt, luôn luôn có tình thần bao bọc, thương yêu và quý trọng hơn hết. Mỗi tình thiêng liêng sống động trong mầm móng thương yêu, rất khó mất mát, triền miên trong sự thương yêu và xây dựng. Người ý thức được đời đạo thì tự cảm thấy tình Trời Phật còn quý trọng gấp triệu lần thanh nhẹ hơn và rõ rệt hơn, khác hơn người đời là sự sáng suốt quang chiếu và tận độ.

Kệ:

*Quý yêu Trời Phật chẳng sân nờ
Tự tiến tự tu pháp pháp vô
Trình độ không còn trong bối ngỡ
Tâm minh tự tiến niệm Nam Mô.*

Ngày 25 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Sao có nhiều người muốn cạo tóc đầu ?*

Đáp: Thưa, người tu thiền chịu thực hành đứng đắn thì ai ai cũng muốn cạo tóc cho đầu óc được rảnh rỗi, bớt hướng ngoại về sự sửa soạn của bộ tóc, tức là cặn bã của máu, bớt phiền và thanh nhẹ, tự chứng minh được giai đoạn đầu của sự quyết tâm, sắc đẹp màu nhiệm của Trời

ban là thanh quang siêu diệu, chứ không phải bộ tóc. **Người chơn tu không cần bề ngoài**, nhưng cần sự phát triển của tâm thức là chánh, cần tu sửa sắc đẹp của phần hồn chứ không cần sắc đẹp tạm bợ trần gian.

Kệ:

*Tu tâm phát triển tự phân bàn
Chẳng giữ tâm ô tự sống an
Trí tuệ khai minh đường chánh đạo
Bền lòng nhịn nhục trở về mau.*

Ngày 26 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Những người chơn tu có cần xưng danh tại thế hay không?*

Đáp: Thưa, **danh là danh giả, đảng là đảng tu, hữu xạ tự nhiên hương**, cần thực hành để ảnh hưởng người kế tiếp là điều cần thiết nhứt, vạn sự trên đời là không, xưng danh để làm gì?

Kệ:

*Chơn tu chẳng có lợi danh giả
Thực hiện công phu sống một nhà
Vũ trụ cần khôn qui một mối
Tự tu tự tiến sống ôn hòa.*

Ngày 27 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Tại sao chính con người chưa hiểu lấy chính họ?*

Đáp: Thưa, con người chưa hiểu lấy chính họ là vì họ hướng ngoại theo chiều hướng phát triển của mắt mũi tai miệng, không sao dứt khoát được, cho nên bỏ quên lãnh vực thanh tịnh của chính họ, làm sao thấy được khả năng của chính mình. Ngược lại, người tu thiên lại thấy được sự sai lầm của chính mình nhiều hơn, nhiên hậu mới có

LƯƠNG SĨ HẰNG

cơ hội cải sửa tâm linh mà tiến hóa kịp kỳ, hơn là người không tu.

Kệ:

*Sống mà không biết là ngu muội
Thanh tịnh bỏ quên tạo thế mùi
Tạo động không hành tâm khó giác
Khổ đau tự thức cảm thông mùi.*

Ngày 28 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Những loại người nào thường hay lo sợ?*

Đáp: Thưa, những loại người thường hay lo chuyện người khác, thay vì lo chuyện mình, cho nên lúc nào cũng động cả, tự hại lấy khối thần kinh bất ổn, hay ôm chức và địa vị, lúc nào cũng khổ cả mà không hay, tưởng lầm là mình đã giúp được người, tự bỏ rơi chính mình, không chịu tu hành đứng đắn, đến giờ lâm chung phần hồn bị bơ vơ, còn khổ sở hơn lúc còn sống chỉ biết khóc mà thôi.

Kệ:

*Không hành khổ sở tự mang tòi
Trí tuệ không minh khó đứng ngồi
Gieo họa cho mình tâm tự gánh
Nan truy nan tiến khó về ngôi.*

Ngày 29 tháng 07 năm 1993

Hỏi: *Tại sao người đời cứ thắc mắc chuyện của người khác mà đành quên chuyện của chính họ?*

Đáp: Thưa, người đời thường thắc mắc chuyện của người khác, là vì lúc ra đời bị khuyến rũ bởi màu sắc bên ngoài, tạo thành một tập quán, xử dụng thần kinh bộ não không đúng chỗ đành phải quên luật Trời đã ban cho một bộ thần kinh tinh vi để phục vụ cho phần hồn tiến hóa nhanh nhẹ hơn, chỉ có người tu thiền thì mới cần khôi

BÉ TÁM BÀN BẠC

phục lãnh vực thanh tịnh sẵn có của tâm linh, thì óc mới sáng tâm mới yên.

Kệ:

*Thần kinh ổn định tánh không phiền
Phát giác trần gian động khó yên
Thanh tịnh giúp hồn thẳng tiến hóa
Khai thông ngủ giác chẳng lo phiền.*

Ngày 30 tháng 07 năm 1993

Hỏi: Làm người thường hay trông đợi những gì không thể ngờ trước được?

Đáp: Những chuyện bất ngờ luôn luôn xảy đến trong cuộc sống, con người mới chịu tin thời vận, thời vận không đạt được thì mới chịu tin Trời Phật, tức là những gì không thể với tới được, tin nhưng bất khả luận bàn.

Kệ:

*Thế gian lắm chuyện ngỡ ngàng động
Ước vọng nường chịu cảnh ước mong
Thế sự long đong không được tiến
Bền tâm vững chí tự mình thông.*

Ngày 31 tháng 07 năm 1993

Hỏi: Người bệnh hay sợ chết, còn có người lại muốn chết tại sao?

Đáp: Thưa, hai bản chất cũng đều thiếu dũng chí tiến hóa của tâm linh, muốn nhưng không làm được việc gì cả. Mang xác làm người mà thiếu tu, mất vị trí thăng hoa thanh nhẹ. Ngược lại, người chơn tu thì sống chết vô can.

Kệ:

*Thanh tịnh bình an chẳng động bàn
Triền miên thanh nhẹ chẳng bàng hoàng
Vô sanh tự thức duyên Trời đẹp*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Chết sống vô can vẫn sống an.

Ngày 01 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Nhà Bé lúc nào cũng có đông người lai vãng chung vui với Bé, Bé cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thưa, Bé lúc nào cũng vui tiếp mọi người, Bé cảm thấy thật là vui, ý thức chung hợp hòa bình, tâm giao bình đẳng, xây dựng niềm tin của mọi người, khai triển giác quan, tình bạn sống động gia tăng, mọi sự khó khăn đều được giải quyết thanh nhẹ và vui tươi ra về.

Kệ:

*Tình thương đạo đức tràn trề chuyển
Giải trừc tìm vui khắp các miền
Giao động không còn tâm tự thức
Trần gian khổ cảnh giải trừc miên.*

Ngày 02 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Xác Bé xa nhưng tâm không xa là sao?*

Đáp: Thưa, xác thân giữa con người và con người không dính liền với nhau, nhưng tâm hướng về chơn lý thì lúc nào cũng chung cùng phát triển.

Kệ:

*Thực hành phát triển tạo duyên chuyển
Hướng thượng trừc miên giải nổi phiền
Kết hợp chơn tình tâm phát triển
Từ bi rộng mở tạo ân duyên.*

Ngày 03 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Cuộc sống ở thế gian có rất nhiều việc nan giải thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, sống ở thế gian có rất nhiều việc nan giải tại vì khối óc bị ô nhiễm bởi ngoại cảnh, thực chất thanh tịnh bị đắm chìm, không sáng suốt cho nên khó mình giải

BÉ TÁM BÀN BẠC

một việc trong lúc kích động và phản động của tâm thức, chỉ biết khổ mà không sao giải quyết được. Ngược lại, người tu thiền thực hành, lập hạnh hi sinh và nhịn nhục tối đa thì tâm thức mới được bừng sáng và minh giải mọi điều nan giải của chính mình.

Kệ:

*Thanh tịnh phân minh khắp mọi điều
Âm thanh thanh nhẹ ý càng siêu
Chẳng còn loạn động tâm qui hội
Minh mãn càng thông lý chuyển siêu.*

Ngày 04 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Hôm nay Bé chuẩn bị đi Âu Châu tham dự Đại Hội Bé có cảm thấy lo âu không?

Đáp: Thưa, Bé lúc nào cũng bình thản hướng về Trời Phật mà sống thì chẳng biết lo âu là gì, tùy theo nhiệm vụ và vị trí mà làm việc hữu ích cho chung thì chẳng có gì khó khăn cả, cuộc vui sẽ đến với Bé khi mọi người sẽ được nhìn mặt Bé và nhận diện sức khỏe của Bé mà tu.

Kệ:

*Mọi việc chuyển thành tu tiến giải
An vui thanh nhẹ trí an bài
Cảm thông ôm ấp lòng không nhọc
Giải tỏa nhớ nhung cứ hưởng hoài.*

Ngày 05 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Khuya nay 11 giờ đêm Bé sẽ cùng bạn đạo đến nơi tụ họp ở Âu Châu, Bé có vui không?

Đáp: Thưa, Bé được dịp tụ họp với tất cả bạn đạo Bé rất vui, bao nhiêu sự thắc mắc chung sẽ được giải quyết ở mỗi kỳ hội tụ tâm linh.

Kệ:

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Khai thông tương hội rõ hành trình
Quyết chí tu thêm lý trí minh
Chuyển động thành tịnh tâm thức giải
Bình tâm học hỏi lại càng minh.*

Ngày 06 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Hôm nay Bé đã bình an đến phi trường Hòa Lan gặp mọi người đón Bé, Bé có vui không?

Đáp: Thưa, Bé rất vui được tái ngộ bạn đạo tại đây, rồi lại cùng đi Bửu Đại Hội, trong lòng mọi người nôn nức cuộc chung vui sắp tới, rất tiếc cho nhiều người muốn tham dự lại hết chỗ, lần lượt mọi người các nơi trên thế giới sẽ về đây chung vui với Bé.

Kệ:

*Tham thiền tự đạt trí tâm duyên
Bạn đạo chung vui tránh nỗi phiền
Bức rức trong lòng nay biến mất
Vinh quang sắc thái cảm giao liên.*

Ngày 07 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Bé được một giấc ngủ Bé có khoẻ không?

Đáp: Thưa, Bé ngủ được một đêm và thiền tốt Bé rất vui, lần lượt Bé sẽ được gặp mọi người thương nhớ.

Kệ:

*Có tâm cũng chẳng cần chờ đợi
Gặp gỡ liên hồi rất thanh thoi
Tình đẹp Trời ban trong một phút
Tình thương sống động hiện nơi nơi.*

Ngày 08 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Bé đến đây mát mẻ có ăn ngủ được không?

BÉ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, Bé vẫn ăn ngủ, tu thiền và làm việc bình thường, không có gì thay đổi cả, tâm càng hướng về Trời Phật lại càng tội nghiệp cho những người bỏ lỡ cơ hội tiến hóa của chính họ, không hiểu được nguyên lý sanh ly tử biệt và tiến hóa, cho nên không dũng mãnh dứt khoát mọi việc trong tâm tư sẵn có, tạo khổ cho chính mình mà không hay, càng hướng ngoại càng bị lôi cuốn vào sự mê chấp của trần gian đau khổ cả xác thân cũng bất ổn, tưởng lầm là Trời Phật sẽ giúp ta, quên khả năng phát triển tâm linh của chính mình, không vững tin nghiệp lực chính mình đã tự tạo nhiều kiếp mà không hay. Nhân nào quả nấy không sai, chấp nhận và tự tin khả năng của chính mình tức là dày công tu tiến thì mới tháo gỡ được, từ từ theo hạnh đức tu học của chính mình mà tiến hóa thì sẽ giảm bớt sự đau khổ của nội tâm.

Kệ:

*Dũng mãnh dứt khoát vươn lên tiến
Tâm linh thanh nhẹ tự mình xuyên
Cảnh đời tạm bợ không gì tiếc
Khai triển tâm linh rõ các miền.*

Ngày 09 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Trình độ mỗi người đều khác nhau tại sao?*

Đáp: Thưa, tất cả đều đã và đang nằm trong luật nhân quả mà tiến hóa, chung qui có một bộ luật mà thôi, kẻ được nhiều thì được tiến nhiều hơn, siêu lý của nó là sau bóng tối tức là ánh sáng, cứ vậy mà tiến hóa không ngừng nghỉ. Người tu tự hành đến trí sáng tâm minh thì mới nhận thức được giá trị của từ bi, chấn động từ vật chất cho đến ánh sáng là vô cùng tận, thoát khỏi chấn động là định, định tức là phát và độ.

Kệ:

Trì tâm học hỏi Nam Mô chuyên

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Pháp giới đăng quang dứt ảo huyền
Thức giác tình Trời trong uyển giác
Thanh tâm hành đạo tạo chơn huyền.*

Ngày 10 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Bạn đạo đến càng ngày càng đông, Bé cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thưa, bạn đạo càng ngày càng đến đông đảo, cuộc vui hưởng về tâm linh càng sống động hơn, mọi người đều tin khả năng sẵn có, đêm đêm hành đạo tinh tấn hơn, tình thương và đạo đức bộc phát trong tự nhiên và hồn nhiên, về nơi khung cảnh cuộc sống Vô Vi, càng thiên nhiên thì sẽ thấy rõ sự đối trá của chính mình, nhiên hậu mới bằng lòng ăn năn sám hối. Sức mạnh đại bi của Thượng Đế ở khắp các nơi, cảm động lòng người từ giây phút khác, trì tâm tu học sẽ cảm thấy sự an vui về với chính mình, không còn lo sự sống và sự chết, chỉ lo hướng tâm tiến hóa về tâm linh phần hồn, tâm từ bi càng ngày càng phát triển, đón nhận rất nhiều sự màu nhiệm của Trời ban, thanh quang không ngừng ban chiếu, óc sáng tâm minh.

Kệ:

*Càng tu càng rõ chơn tình tiến
Trí óc thông minh chẳng có phiền
Duyên nợ không còn tâm bận bịu
Ai sinh ai thức tự tâm xuyên.*

Ngày 11 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Có người tu lâu tự cảm thấy trí óc sợ sệt và lộn xộn tại sao?*

Đáp: Thưa, có người tu lâu trí óc lộn xộn tại vì họ đã hành không đúng pháp, tự sửa đổi pháp theo ý muốn của

BẾ TÁM BÀN BẠC

chính họ, tham lam hành hơn những lời dặn dò, thì nó sẽ nghịch lại chính nó.

Hỏi: *Bây giờ phải làm sao?*

Đáp: Đáp, phải buông bỏ tập quán đó trở về trật tự thì luồng diễn của cơ tạng mới điều hòa lại được, trật tự của thiên nhiên không thể đi quá trốn được, phải điều hòa trong tự nhiên và hồn nhiên thì mới có kết quả tốt. Thiên thì tâm thức phải buông bỏ tất cả, không nên ôm giữ và lo âu chuyện đời quá nhiều, có thể tai hại đến khối thần kinh sẵn có.

Kệ:

*Thực hành đúng đắn chẳng buồn lo
Pháp lý khai minh có dặn dò
Trí đạo phân minh đường nhập tịnh
Chẳng còn suy nghĩ chuyện quanh co.*

Ngày 12 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Cuộc vui trong thanh tịnh đã bắt đầu, mọi người đều khai ngộ lãnh vực thanh tịnh của chính họ, mọi người cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thừa, cuộc vui sống động trong tâm thức của mọi người đều khác hơn tình đời động loạn, vắng vắng trong tai một sự kết quả thanh nhẹ của phần hồn, tự xây dựng niềm tin vô giới hạn, càng biết mình thì càng thương chúng sanh hơn, lại ý thức được thiên cơ đang chuyển cho mọi người thức tâm, lo xây dựng phần thanh tịnh cho chính mình, tự hướng tâm trong ánh sáng từ bi mà tiến hóa.

Kệ:

*Càng tu càng cảm thanh hòa tiến
Chẳng có sân si chẳng có phiền
Bê trễ không còn tâm tự thức
Giác tha tự giác triển muôn chiều.*

Ngày 13 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Cuộc vui phát triển tâm thức của mọi người có hữu ích không?*

Đáp: Thưa, cuộc vui phát triển tâm thức không đưng bất cứ một ai thì mới chứng minh được, thật sự hướng về tâm linh chỉ có gặt hái tốt đẹp đối với người tu thiền, cơ hội rất tốt để tự phát triển tâm linh của mọi hành giả trình độ khác nhau trong hội trường, mọi người đều vui và thanh nhẹ, tự dẹp bỏ được sự động loạn của trường đời, qui về một khối thanh nhẹ chung hưởng hòa bình của nội tâm.

Kệ:

*Tham gia Đại Hội mừng thăm tiến
Giải mở tâm tư tự dẹp phiền
Trí tuệ khai minh tâm thức giác
Trì tâm tu luyện sống càng yên.*

Ngày 14 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Sau ba ngày chung hợp, Bé có cảm nghĩ gì?*

Đáp: Ba ngày chung hợp vui hòa học hỏi, hôm nay kết thúc, tâm thức của mọi người không muốn xa rời, ước nguyện sẽ có dịp khác vui hơn và sống động hơn, tuồng hát quá dài muốn duy trì sự sống chung trong giờ phút chót, rất có ý nghĩa trong tình thương yêu quý mến của bạn đạo.

Kệ:

*Xa nhau lệ muốn tuôn trào nhớ
Khai triển tâm tư tự phút giờ
Thương nhớ nhớ thương tình bạn đạo
Thâm tình lưu giữ ý lời thơ.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 15 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Sau Đại Hội Bé được nghỉ ngơi một tuần gần bờ biển, Bé nghỉ sao về việc này?

Đáp: Thưa, Bé được sự quý mến của bạn đạo Bử giúp đỡ Bé sau mấy ngày làm việc cho mọi người được vui, **Bé phải gánh lấy một gánh nặng trước của bạn đạo**, Bé vui chấp nhận lời mời của bạn đạo.

Kệ:

*Tình thâm bạn đạo rất cao thâm
Mỗi giới thương yêu mỗi ý thâm
Sống động vô cùng tình giao cảm
Bình an hưởng lạc mối tình thâm.*

Ngày 16 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Những chuyện vui của thế gian có trường cửu không?

Đáp: Thưa, vạn sự trên đời là không, chỉ tạm một thời gian rồi cũng sẽ thay đổi, khi nhơn sanh cảm thức vụ lợi, không có thức hòa đồng, không khác gì mặt trời không sáng, thì mọi việc sẽ đều bị hư hoại.

Kệ:

*Thế gian chẳng có ai tài thật
Bày biểu đủ ngành cũng phải tiêu
Hồn xác không minh đều khó tiến
Cuộc vui tạm bợ chẳng lâu nhiều.*

Ngày 17 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Những người giàu có ham vui tại sao?

Đáp: Thưa, những người giàu có ham vui vì họ phương tiện đầy đủ hơn người thiếu thốn, ham vui quên cứu mình, không có giờ ăn giấc ngủ và trật tự nhu cầu của thể xác, **tự sát nhưng tưởng lầm là hưởng thụ**, kết quả không gặt

LƯƠNG SĨ HẰNG

hái được bao nhiêu, tự phá hoại nhiều hơn là xây dựng như là: **Cờ bạc và nhậu nhẹt thâu đêm, quên nghỉ ngơi, cơ thể mệt nhọc, thần kinh bất ổn**, sau những giờ vật lộn của cuộc vui, quên tâm linh, trí không minh mẫn, tiền tài danh vọng sụp đổ mà không hay, tạo được một tập quán tự hại trong suốt kiếp, lúc chết nhắm mắt thiếu minh mẫn, phần hồn không tỉnh táo, sống sướng chết khổ là vậy. Ngược lại, người tu thiền biết tự lo nhiều hơn, **lúc chết phần hồn được thanh nhẹ và an vui hơn**, nhờ tu hành tinh tấn và sáng suốt.

Kệ:

*Nhờ tu sáng suốt lại an vui
Sáng suốt minh tâm lại tăng mùi
Đạo vị tràn đầy thêm sáng suốt
Vô sanh thanh nhẹ lại mừng vui.*

Ngày 18 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Những người còn tự ái thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, những người còn tự ái thì giác quan của họ không được phát triển. Ngược lại, **người tu thiền chịu nhịn nhục** thì giác quan của họ sẽ được phát triển và tự thức nhiều hơn, tự cảm thấy vui trong lãnh vực thanh tịnh của chính họ, biết thương người và giúp người, biết được sự giá trị của cuộc dẫn thân trong mọi lãnh vực, lúc nào cũng an vui và bằng lòng.

Kệ:

*Tự ái tự cao tự tạo khổ
Khó tu khó tiến khó Nam mô
Không hòa không hợp nơi thanh tịnh
Bần tiện đê hèn cứ mãi vô.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 19 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Hiện tại có rất nhiều người muốn tương hội với Bé, Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, hạnh đức tu học của Bé càng ngày càng lan rộng ở cõi nào thì cõi đó thích tương ngộ với Bé, đều tùy duyên Bé cũng gặp hết, độ tha tu học là nhiệm vụ của Bé, Bé không thể từ chối được.

Kệ:

*Thương yêu xây dựng là đồ rước
Tiến hóa tâm linh lại mở đường
Hạnh đức tu hành như tự tiến
Khai thông trí tuệ tự mình xuyên*

Ngày 20 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Ngày nay là ngày nghỉ của Bé, nhưng Bé cũng phải đi làm việc ở Hòa Lan là sao? Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé làm việc bất chấp giờ giấc nghỉ ngơi, nhưng Bé vẫn bằng lòng vì Bé độ được người tu.

Kệ:

*Thế gian lắm kẻ đui mù động
Có trí không khai cứ khổ hoài
Mê tín dị đoan không tiến bước
Thực hành chơn pháp tự mình thông.*

Ngày 21 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé đi xứ nóng Phi Châu, Bé liệu có chịu đựng nổi không?*

Đáp: Thưa, lúc nào Bé cũng chấp nhận tùy theo hoàn cảnh mà sống, Thượng Đế chuyển Bé đến đâu Bé cũng sẵn sàng học hỏi cả.

Kệ:

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Tình thương sống động vui hòa chuyển
Thức giấc bình tâm tự tiến xuyên
Hạnh đức do người tự nhin nhục
Cảm thông thiên địa sống triển miên.*

Ngày 22 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Bé đã bình an di động 15 tiếng đồng hồ không ngủ, Bé có mệt không?

Đáp: Thừa không được cũng phải được, đã đến nơi rồi, cũng phải chờ cho mọi việc hoàn tất, trên đời này như cả một giấc mơ, chuyện không ngờ nhưng loài người đã thực hiện được một căn nhà đồ sộ giúp cho mọi người có cơ hội chiêm ngưỡng công lao của người đi trước, đầu óc đời nay rất vĩ đại.

Kệ:

*Tình thương lại mở thành đài độ
Người kế an vui tự bước vô
Trăm họ khác nhau đồng cộng hưởng
Rừng hoang sống động cảnh hoan hô.*

Ngày 23 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Bé được ngủ một đêm thẳng giấc, Bé có khoẻ không?

Đáp: Thừa, Bé rất khoẻ sau khi được ngủ ngon, Bé nhớ lại những cảnh đau thương của nhân loại, **qua cuộc thay đổi của thiên cơ đã qua và sắp tới, Bé rất cảm động, năm viết rơi lệ**, không biết tả sao cho hết, như gia đình phân tán bởi **hậu quả của chính trị độc tài và kinh tế bất ổn** đã tạo ra thương tâm không ít trong cõi phù sanh này.

Kệ:

*Gia đình loạn lạc nhớ thương yêu
Khổ cảnh đau thương lại nhớ nhiều*

BÉ TÁM BÀN BẠC

*Loạn lạc tứ bề thêm chuyển động
Thiên cơ cảnh cáo lại minh nhiều.*

Ngày 24 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Xã hội loài thú rất nhộn nhịp Bé thấy sao?*

Đáp: Thưa, luật tiến hoá không ngừng nghỉ thì thú và người cũng nằm trong định luật hoá hóa sanh sanh, phần hồn của đôi bên cũng đồng tiến. Có loại thú dữ và loại thú hiền đều bằng lòng chấp nhận định luật sanh trụ hoại diệt và hồi sinh, cứ vậy mà tiến hóa thì thú và người cũng sẽ có ngày tương ngộ lẫn nhau, người tu cũng sẽ có ngày tương ngộ Phật Tiên tùy theo trình độ. Cho nên tu đạo tham thiên nhập định là đạt tới thanh tịnh thì sẽ biết rõ điều này, lúc ấy mới cảm thức được nguyên lý vô sanh bất diệt của phần hồn.

Kệ:

*Vạn linh vẫn sống sanh tồn tiến
Tiến hóa không ngừng tự tiến xuyên
Học khổ học hành trong thực chất
Tâm linh khai triển cảm các miền.*

Ngày 25 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Niềm tin của loài người nằm ở đâu?*

Đáp: Thưa, niềm tin của loài người xuất phát từ khả năng của chính họ, tâm thức quân bình thì khả năng và niềm tin sẽ được phát triển, ví dụ tin Chúa tin Phật và khả năng của chính hành giả thì mới từ bỏ được tánh hư tật xấu, nhiên hậu mới thấy sự tự nhiên và hồn nhiên của chính mình, chịu thực hành đúng pháp, áp dụng đời đạo minh chánh thì sự quân bình tâm thức sẽ được khôi phục rất dễ dãi. Thực hành theo khả năng sẵn có của chính mình, đó là niềm tin tiến hóa theo nhu cầu cần thiết của tâm linh.

LƯƠNG SĨ HẰNG

Kệ:

*Tự xây xây dựng hành trình tiến
Khai triển quân bình tự cảm yên
Mạch lạc trùng tu trong trật tự
Khai màn tâm đạo tạo niềm tin.*

Ngày 26 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Sự ham mê có lợi ích gì cho con người không?*

Đáp: Thưa, sự ham mê chỉ có hại và không có lợi, ngược lại ham tu thiền thì có lợi cho thần kinh khối óc, càng ngày càng thanh tịnh và sáng suốt hơn. Từ cuộc sống ở mặt đất cho đến cõi thanh nhẹ đều cần sự thanh tịnh và sáng suốt, khi đạt được sự sáng suốt và thanh tịnh thì nhà giàu thế gian cũng không bằng.

Kệ;

*Thanh tịnh cứu đời hơn động loạn
Không mê không chấp mới bình an
Quay về thanh tịnh lòng sáng suốt
Thế gian thanh nhẹ cảm Thiên Đàng.*

Ngày 27 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Bé bắt đầu lại phải di chuyển đi đảo Réunion xa xăm vắng vẻ, Bé có buồn không?*

Đáp: Thưa, nơi đó có kỷ niệm tốt đẹp, tuy nhỏ nhưng cũng có tình thương sống động bao năm tương hội như tình cha con, Bé đến đó muốn độ cho mọi người mạnh khỏe, họ sẽ không thấy lẻ loi nơi đảo thanh vắng.

Kệ:

*Tình thương Trời Phật chuyển người tu
Thức giác lo tu chẳng phải mù
Cực khổ không còn thêm loạn động
Qui nguyên thanh tịnh chẳng còn ngu.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 28 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Lúc này Bé khỏe và rất vui, lúc nào cũng chịu mọi người, tại sao?*

Đáp: Thưa, lúc này Bé rất khỏe, Bé thấy rõ mọi người đều có một sức khỏe thiêng liêng và một khả năng Trời ban rất sống động, Bé càng tưởng Trời Phật Bé càng vui, Bé càng thiền nhiều Bé càng khỏe hơn xưa, bất chấp sự gian lao cực nhọc trong lúc tạm sống tại cõi phù sanh này, Bé cảm thấy tạm mà vui.

Kệ:

*Tu hành khai mở thật là vui
Đời đạo song tu rõ đạo mùi
Chẳng chấp chẳng mê khai trí đạo
Hành thông tự thức tự rên trui.*

Ngày 29 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Cơ duyên nào tạo cho Bé có cơ hội phát triển tâm đạo nhiều hơn người khác?*

Đáp: Thưa, nhờ sự quyết tâm của Bé không thay đổi lập trường, cho nên Bé được cơ hội nhồi quả trực tiếp thay vì gián tiếp như người không quyết tâm tu học.

Kệ:

*Thực hành nhồi quả tiến hành nhanh
Chẳng có buồn vui lại thực hành
Tâm đạo tràn đầy duyên tự thức
Dở hay cũng vậy chánh tâm hành.*

Ngày 30 tháng 08 năm 1993

Hỏi: *Bé nói ở trên đời này vạn sự đều không tại sao?*

Đáp: Thưa, cuối cùng mọi sự việc trên trần gian này lâu dần sẽ không còn nữa. **Người thì phải chết, vật thể thì phải tiêu tan, mỗi mỗi cũng phải trở về không,** nhiên

LƯƠNG SĨ HẰNG

hậu mới hội nhập được vào vũ trụ quang mà tiến hóa, nguyên lý vẫn tồn tại và không bao giờ bị thiêu hủy khi nó đạt được ánh sáng trong nội tâm. Ngược lại rời được, mó được, dần dần cũng sẽ bị luật đào thải và tiêu tan.

Kệ:

*Biết tu chẳng có bàng hoàng động
Khai triển tâm linh tiến một vòng
Ánh sáng tràn đầy trong nội thức
Kiên trì tu học lại càng thông.*

Ngày 31 tháng 08 năm 1993

Hỏi: Mọi người đang ao ước được trở về xứ sở phải làm sao?

Đáp: Thưa, mọi người ao ước muốn được trở về xứ sở, trước hết ta phải nghĩ kỹ tại sao ta phải bỏ xứ ra đi, do đâu xảy ra việc này? Có phải do mưu đồ bất chánh của một số người phá hoại, đã tạo nên cuộc ly tán đau thương, mưu lợi cho toàn dân, nhưng không đủ trình độ đạo đức, biến thể của nó là hư hoại và bất ổn, không còn nơi dung thân cho những nhơn tài cần thiết. **Cũng nhờ cơ hội này mọi người sẽ thức tâm nhiều hơn**, khi trở về sẽ phát tâm thật sự đóng góp nhiều. Người chơn tu lại thấy rõ luật Trời an bài rất tinh vi, đem nhơn loại từ Bến Mê về Bến Giác. Qua cơn khảo đảo ai ai cũng muốn tự tu để khôi phục lại nền tảng đạo đức. Cho nên Bé thường nhắc: "**Sai một ly đi một dặm**", chạy tông chạy tộc rồi cũng về không, bỏ xác ở xứ người gieo khổ nạn.

Kệ:

*Nhìn cảnh đau thương tự thức hồn
Tu tâm dưỡng tánh tự mình ôn
Hành trình bất động tâm tiến hóa
Giải ác phá mê cứu giúp hồn.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 01 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Sự tiến hóa của mặt đất có giới hạn không?*

Đáp: Thưa, sự tiến hóa của mặt đất theo sự qui định của âm dương sinh khắc mà tiến hóa theo giờ giấc và năm tháng. Ngược lại, người tu thiền thì có cơ hội tiến hóa kịp kỳ hơn người không tu vì chấn động khai triển của phần hồn đối với người tu thực hành phù hợp và hoà tan với điển giới mà tiến hóa, lúc nào cũng hợp thời và văn minh hơn người không thực hành, **đêm đêm tu học, ngày ngày sám hối** thì ánh sáng tâm linh lại được khôi phục.

Kệ:

*Trì tâm tu học sống vui hòa
Điển giới chơn tâm chẳng có xa
Lập hạnh cứu đời tâm tự thức
Vui hành thanh tịnh sống gần xa.*

Ngày 02 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Cuộc sống của Bé như một giấc mộng, hôm nay Bé lại được sống trong một khung cảnh thiên nhiên yên ổn Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, sự bất ngờ là sự thật mà Bé được hưởng là thanh tịnh, Bé không có cơ hội nào quên được đại bi thanh tịnh đã và đang ban chiếu cho Bé mọi việc làm hướng về thanh tịnh, **đời đạo song tu thật là huyền diệu**, trì tâm hướng thượng, nơi nào cũng do đại bi chuyển hóa, càng hiểu được lại càng nhớ đến biển yêu đại bi của Trời Phật.

Kệ:

*Thương yêu sâu rộng thức hòa đồng
Phân giải trọn lành chẳng ước mong*

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Phát triển chơn hồn tâm tự thức
Vui hành tâm giải chẳng còn mong.*

Ngày 03 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé lại phải dời chỗ trở về chỗ cũ, Bé có mất ngủ không?*

Đáp: Thưa, Bé không có bị mất ngủ, ngủ nhiều ít cũng xong, dậy sớm hay dậy trễ cũng đều có nhắm mắt nghỉ ngơi vài tiếng đồng hồ là đủ rồi. Bé cảm thấy lúc nào tâm của Bé cũng thức cả, rất dễ phục vụ theo nhu cầu cần thiết.

Kệ:

*Ra đi là việc cần làm trước
Dù khó bao nhiêu cũng phải theo
Trời Phật ban ơn nay chấp nhận
Muôn chiều phát triển phải chịu theo.*

Ngày 04 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Người tu có cần theo dõi sự tiến bộ của vật chất hay không?*

Đáp: Thưa, đời đạo song tu thì phải cần theo dõi sự kết hợp vật chất tiến hóa thì mới có cơ hội nhìn lại sự quân bình chính mình đã và đang đi đến đâu, nhiên hậu mới phát triển được thức hoà đồng, cuộc sống đời đạo rõ rệt, cuối cùng cũng phải hợp nhất, điện năng tâm thức diu tiến vạn linh tùy theo cơ duyên tiến hóa.

Hỏi: *Cơ duyên là sao?*

Đáp: Thưa, Cơ duyên là từ cái không cảm thức cái có, từ cái có tiến hóa tới cái không, hai bên dẫn tiến và quang chiếu lẫn nhau, phối hợp thành nguyên lý vô sanh, cứ vậy mà tiến tới sự tốt đẹp và tròn trịa thanh nhẹ vô cùng.

Kệ:

BẾ TÁM BÀN BẠC

*Tròn vo nguyên lý hai chiều tiến
Thanh nhẹ vô cùng tự tiến xuyên
Lực học ban thức khai trí đạo
Đường đi mở rộng cảm giao liền.*

Ngày 05 tháng 09 năm 1993

Hỏi: Hôm nay Chúa Nhật Bé có cơ hội gặp nhiều người khác màu da, Bé có ngại không?

Đáp: Thưa, Bé không bao giờ ngại lúc gặp họ, tuy khác màu nhưng đồng chung một sự hiểu biết như nhau, qua cuộc bàn bạc rồi cũng sẽ thân thiện, không có gì trở ngại cả, nụ cười Trời ban đều chung vui cả, ai ai cũng muốn có cơ hội tiến thân thanh nhẹ.

Kệ:

*Chung vui trong quả địa cầu tiến
Giải quyết tâm linh giải nỗi phiền
Mê muội không còn tâm tự thức
Khai thông trí tuệ chẳng buồn phiền.*

Ngày 06 tháng 09 năm 1993

Hỏi: Kết quả của cuộc hợp mặt tại La Réunion ra sao?

Đáp: Thưa, kết quả của cuộc hợp mặt rất vui, mọi người đều cảm hứng muốn tiến hóa, nhưng phải đóng góp một kỳ công thực hành tự thức nhiên hậu mới có kết quả tốt đẹp ở tương lai. Chỉ có bỏ công thiên thì mới thấy được ánh sáng trong nội tâm.

Kệ:

*Thực hành kết quả tự mừng thầm
Nhớ Phật tưởng Trời khai mở tâm
Phật Pháp rõ ràng không chối cãi
Vui hành tận độ đạt siêu âm.*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 07 tháng 09 năm 1993

Hỏi: Có nhiều người nói cơ cấu của Vô Vi không có trật tự là sao?

Đáp: Thưa, nhiều người chê cơ cấu của **Vô Vi không có trật tự là đúng**, đã nói là Vô Vi thì phải xem khả năng tiến hóa trong trật tự của tâm linh, đối với người chịu thực hành thì cảm thấy có sự thương yêu và xây dựng. Ngược lại, người chưa thực hành đồng đều thì chỉ biết trách móc và không làm được việc gì. Vô Vi là một cơ cấu phát tâm tự nhiên và hồn nhiên, **không có sự sắp đặt từ trên ép xuống như người đời**, chỉ đóng góp tùy khả năng đóng góp của hành giả mà thôi.

Kệ:

*Tự nhiên là luật của Trời độ
Thức giác bình tâm tự tiến vô
Đóng góp một phần trong nội thức
Tự tu tự tiến niệm Nam Mô.*

Ngày 08 tháng 09 năm 1993

Hỏi: Nhiều người bị bệnh nặng trong nhà thương điện thoại cầu cứu nơi Bé, Bé sẽ giúp cho họ được gì?

Đáp: Thưa, Bé chỉ cầu xin sự ban chiếu của chư Phật cứu giúp họ tai qua nạn khỏi, tùy theo định luật nhân quả của chính họ, có người được thoát nạn, có người cũng phải bó tay!

Kệ:

*Nhân quả định luật khó đổi thay
Tùy duyên tận độ giải đê mê ngày
May ra thoát khỏi tùy duyên phước
Cầu nguyện cho người sớm đổi thay.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 09 tháng 09 năm 1993

Hỏi: Ở đời này có rất nhiều người không chấp nhận pháp của Bé đang hành, tại sao?

Đáp: Thưa, pháp của Bé đang hành **không phải như món hàng bán ở chợ**, muốn mua là mua còn không thì thôi, nó chẳng riêng cho ai, những người đã từng đau khổ nhiều kiếp mới bằng lòng lượm lấy mà hành, nó cũng là dịp may trên đường tiến hóa của phần hồn. Cho nên người nào tự bằng lòng nhận pháp này làm hành trang tiến hoá, thì suốt một kiếp người tự vượt qua biết bao nhiêu khổ nạn từ tâm lẫn thân, nhiên hậu mới có kết quả tốt đẹp cho phần hồn ở tương lai.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp chuyển không sai
Từ tí từ ly cứ tiến hoài
Phối hợp điện năng cùng vũ trụ
Thanh bình tự đạt chẳng lầm sai.*

Ngày 10 tháng 09 năm 1993

Hỏi: Hôm nay Bé lại phải xa những người con yêu quý của Bé, Bé có buồn không?

Đáp: Thưa, bao nhiêu ngày nhớ nhung, nay đã được chung sống vài tuần cũng đủ khoả lấp sự nhớ nhung. Bé phải ra đi để nối lại tình yêu thương ở nơi khác, cứ luân lưu nhắc nhở và chia sẻ mỗi tình thiêng liêng quý báu của Trời ban.

Kệ:

*Rút ngắn đường đi được luận bàn
Trần đầy phương tiện vẫn bình an
Nhớ thương tái ngộ tình giao cảm
Hạnh ngộ trần đầy vẫn sáng ban.*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 11 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Một đêm dài Bé không nhắm mắt, Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé được thanh tịnh trên không trung, cảm thức được óc của con người là vô cùng, trên không vẫn thông thương, dưới biển cũng vậy, trên lục địa cũng tận dụng và khai thác tùy theo nhu cầu. Khả năng của loài người thật sự mạnh mẽ và sáng suốt trong trật tự của nhơn sinh, nếu phần hồn chịu tham thiền tu tiến thì cả thế giới vui biết là bao, sẽ không còn lo âu sự sống chết, nhận luật tiến hóa, chung vui hòa bình.

Kệ:

*Chung vui cộng hưởng tâm linh tiến
Giải khổ cùng vui giải nỗi phiền
Tiến hóa điện năng cùng giải quyết
Quân bình lực học sống an yên.*

Ngày 12 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Những người xưng danh tu mà không chịu thiền thì kết quả ra sao?*

Đáp: Thưa, xưng danh tu Vô Vi mà không thiền được là **ngiệp thân quá nặng**, thì con ma lười biếng sẽ tràn ngập trong khối óc như xưa, rồi dựa trên sự tiến hóa của người khác mà thuyết thì càng ngày càng yếu thêm, lạc đường tiến hóa, phần hồn sẽ khổ ở về sau.

Kệ:

*Thực hành không có chẳng hành thông
Lý luận chơn tâm chẳng triển vòng
Tâm nghiệp tràn đầy trong khó tiến
Suốt đời nhộn nhịp vẫn cầu mong.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 13 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Những cảnh sanh ly tử biệt đau thương của gia đình thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, cuộc thay đổi của nhơn sinh lúc nào cũng xúc động, gia đình lâm vào cảnh đau thương nhứt, hồi tưởng nhớ thương những điều quá khứ, ôn tập một cuộc hành trình tạm bợ ở trần gian, rồi cuộc phần hồn cũng phải ra đi trong hy vọng, thương nhớ kỷ niệm của cuộc sống mà uống tiếc, chỉ biết khóc thương mà thôi. Ngược lại, người thành tâm tu học, thì lúc nào cũng vui và chấp nhận sự tiến hóa theo luật nhơn quả mà hành sự.

Kệ:

*Luật Trời qui định đường sanh tử
Tự giác tự tu rõ ý người
Tâm hạnh cuối cùng tâm thức giác
Về không thanh nhẹ trí hồn tươi.*

Ngày 14 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Mọi người đều muốn đạt được một việc cho chính mình thì sao?*

Đáp: Thưa, một việc cho mọi việc là chính tâm của mình chịu tu luyện nhiên hậu mới có cơ hội ảnh hưởng người khác. Khi ảnh hưởng được người khác thì mình mới thấy đã tự làm được một việc cho chính mình được thanh nhẹ, đó là vị trí thiêng liêng, càng cố gắng tu thì càng được tiến, ngược lại, lợi dụng tình thế mà lập địa vị và khắc khe đối với người khác thì tự hạ phẩm chất của chính mình, tạo thành một thói quen kỳ thị mà không hay, luận tiền kiếp của người này người nọ, nhưng không sao thay đổi được luật nhân quả của Trời Đất, càng hứa nhiều thì càng tạo rồi cho chính mình, càng buông bỏ lại càng được thăng hoa thanh nhẹ.

LƯƠNG SĨ HẰNG

Kệ:

*Thanh bần thanh nhẹ tâm khai rộng
Thức giác hồn thiêng chẳng bế bồng
Tiến hóa không ngừng trong thức giác
Bình tâm học hỏi tự mình thông.*

Ngày 15 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Người tu thiền lúc nào cũng mong được sự phù hộ của Trời Phật, tại sao?*

Đáp: Thưa, tu thiền dốc lòng tu không cần mong muốn, chuyên cần tu học sẽ được tương ngộ cùng Trời Phật, phương pháp khứ trước lưu thanh, cuối cùng thanh sẽ được hoà với thanh là vậy.

Kệ:

*Trì tâm thực hiện pháp môn tu
Giải bỏ trần tâm khỏi phải mù
Quyết tâm thực hành nêu dũng chí
Càng tu càng nhẹ chẳng còn ngu.*

Ngày 16 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Có nhiều người thấy Bé lúc này làm việc hơn trước, sợ Bé bệnh và oán trách bạn đạo thì sao?*

Đáp: Thưa, có người tội nghiệp Bé lớn tuổi rồi mà không được nghỉ ngơi, nay đây may đó không lúc nào yên thân cả, phục vụ bạn đạo quá nhiều sợ Bé bệnh, cho nên nóng lòng oán trách những người thiếu tu, cũng nằm trong tình thương, muốn cho Bé được nghỉ ngơi, nhưng vì tình thương thúc đẩy Bé càng ngày càng làm việc nhiều hơn.

Kệ:

*Cảm ơn tình bạn muốn đền ơn
Bé khổ nhưng không chớ giận hờn*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Sâu rộng tình Trời đang chiếu độ

Bé hành thanh tịnh chuyển tình Trời.

Ngày 17 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Bé gặp bạn đạo khắp các nơi đều còn thắc mắc, tại sao?*

Đáp: Thưa, bản chất lười biếng của con người vẫn còn thì sự thắc mắc không bao giờ tiêu tan cả. Nếu hành giả chịu thực hành pháp môn đứng đắn thì sẽ không còn thắc mắc và hiếu kỳ nữa. Muốn gặp Phật Tiên nhưng không chịu dấn thân làm Phật làm Tiên thì lúc nào cũng còn phiền trách cả. Muốn trở thành Phật Tiên đều phải hành khổ cả, hòa tan trong khổ sẽ được dứt khoát và thanh tịnh, chịu thực hành trong khổ thì mới có cơ hội quán thông chính mình hơn. Cho nên Thượng Đế ban cho loài người một cơ thể tự hành cho đến cùng, lúc bệnh không thể tự cứu được mới chịu buông bỏ mà ra đi tiến hóa theo trình độ.

Kệ:

Xác thân chuyển hoá trong chằng chịt

Gút mắt tràn đầy tự xét ghi

Trần trước không hành nan đạt pháp

Thanh tịnh về không rõ đề thi.

Ngày 18 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Những người gian tham thì sao?*

Đáp: Thưa, ở đời này những người gian tham ở trường hợp nào **cũng lộ tánh tham**, tự tạo thành một tập quán không tốt mà không hay, **tương lai sẽ triển miên trong khổ của tâm lẫn thân**, không thể giàu được, tâm linh nghèo nàn bản thủ. Cho nên những người sống có trật tự, nhìn mặt đối phương biết tánh tình là vậy.

Kệ:

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Chuyện đời loạn động vẫn mê say
Đau khổ triền miên hiện mỗi ngày
Dâm loạn chơn hồn không biết đạo
Dở hay không biết tưởng là may.*

Ngày 19 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Người tu thích gặp người tu thanh tịnh thì sao?*

Đáp: Thưa, người tu thích người tu lâu năm hơn mình và thanh tịnh là muốn được đối phương giúp đỡ tiến hóa nhanh hơn, khi gặp nhau phần hồn được nhắc nhở nhiều hơn, hớn hở và cảm thấy dễ chịu hơn. Ngược lại, gặp người tu lâu mà bức bối và khó chịu, thì chiều sâu của người tu lâu chưa phát triển.

Kệ:

*Mặt mày áo mào thấy như hiền
Ác ý vẫn còn chưa dứt yên
Tạo nghiệp còn mơ tâm chẳng thoát
Ý đồ xâm nhập tạo lời khuyên*

Ngày 20 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Bé đi xem triển lãm xe hơi tại Đức có gì lạ không?*

Đáp: Thưa, Bé đi xem triển lãm xe hơi có rất nhiều tiến bộ mới, qua sự đua đòi và cạnh tranh của loài người, sản xuất càng ngày càng gọn hơn, cũng nhờ sự vận dụng khối óc học hành tùy theo nhu cầu phục vụ của nhơn sanh. Xa xưa cho đến ngày nay, ngựa không hơi không chạy được. Mãi cho đến nay xe không hơi không điện cũng không chạy được, sự thay đổi là làm cho bề ngoài gọn ghẽ và đẹp mắt hơn, còn sự bền bỉ và sanh tồn thì lúc nào cũng giới hạn trong định luật sanh trụ hoại diệt như xưa. Ngược lại, con người lại được Thượng Đế trang bị đầy đủ từ khối óc cho đến cơ thể đều tinh vi và trật tự

BÉ TÁM BÀN BẠC

hơn chiếc xe tại mặt đất, hai bên cũng là phương tiện tạm cho phần hồn xử dụng. Con người chịu tu thiên sẽ cảm thức được chính mình rất hữu ích cho nhơn sinh nếu chịu dần thân tu học để tự hiểu được quyền năng phục vụ vô cùng của Thượng Đế, chính loại người đang đại diện và phục vụ nhơn sanh tùy theo khả năng sẵn có.

Kệ:

*Sống trong giới hạn thực hành tiến
Cảm thức Trời cao chẳng có phiền
Thanh tịnh dẫu đời trong tiến hóa
Thực hành phát triển rất an yên.*

Ngày 21 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Hôm qua Bé đi thăm bạn đạo mắc phải bệnh nan y, Bé nghĩ sao về họ?*

Đáp: Thưa, Bé rất cảm động, mọi người hướng tâm, và trong thâm tâm của mọi người đều cầu nguyện cho họ ra đi bình an, là điều lành cho hành giả tiến hóa về luật tự nhiên của Trời Đất. Còn về phần Bé thì Bé chỉ nhắc nhở cho bệnh nhân biết rằng đời là tạm, không còn nung nấu sự mến tiếc, khi xác đã bị hư hoại, chỉ có chú ý phần hồn mà ra đi, **dứt khoát với tình đời**, nhiên hậu mới mong được về xứ Phật mà học đạo.

Kệ:

*Hồn thức ra vô chẳng có sao
Bình tâm tiến hóa tự về mau
Cảnh trần ô trược không còn nữa
Nhân quả luân hồi luật đối trao.*

Ngày 22 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Chết là hết, làm gì có luật nhân quả?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, luật nhân quả có chứ, nếu không có luật nhân quả làm gì có khổ nạn ở ngày nay. Kiếp trước làm ác, kiếp này làm gì cũng khổ. Kiếp trước hiền từ làm điều phước đức thì kiếp này làm gì cũng được may mắn và tốt đẹp. Những người tự nhiên giàu có cũng không hiểu được tại sao họ lại giàu có hơn người khác. Còn những người cướp giựt của người khác mà làm giàu thì kiếp này lên một hồi rồi cũng trắng tay. **Không biết làm điều phước thiện, con cháu bị khổ nạn triền miên, báo ứng nhãn tiền không sai**, lúc chết phần hồn phải bị đọa làm cầm thú không được bảo vệ như lúc làm người.

Kệ:

*Tiền tình duyên nghiệp chẳng ra sao
Khổ cảnh triền miên tự bước vào
Trí óc không còn tu tự giác
Triền miên loạn động chẳng còn cao.*

Ngày 23 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Làm người thích lo về sự sống chết tại sao?*

Đáp: Thưa, những gì người không biết lại thích biết, như chừng nào có sự hiện diện tại mặt đất này thì không hay biết gì, chừng nào chết cũng không hay. Dù cho bói toán giỏi cách mấy cũng vậy thôi, có sự sống ở giới nào hay giới đó thôi. Sống là sự quân bình thanh nhẹ, thì phải thật tâm thật lòng hướng về sự quân bình thanh nhẹ thì sự chết chóc nặng trước sẽ không lấn áp được, vui là thanh nhẹ, buồn là nặng trước.

Kệ:

*Sống thời sống tạm qui không tiến
Chẳng có buồn vui chẳng có phiền
Ai quý ai chê tùy cảm thức
Duyên lành Trời đố vẫn an yên.*

BẾ TÁM BÀN BẠC

Ngày 24 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Trời độ chỗ nào?*

Đáp: Thưa, những chuyện chúng ta không ngờ trước được. Việc Trời độ không thể dùng tâm phàm nghĩ bàn được, hoàn cảnh đưa đến đâu chấp nhận đến đó là đúng.

Kệ:

*Tình Trời lớn rộng bao dung độ
Không có có không chuyển thức vô
Đón nhận Trời ban tình tốt đẹp
An vui thanh tịnh niệm Nam Mô.*

Ngày 25 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Có người mưu tính trước mà có kết quả thì sao?*

Đáp: Thưa, có người mưu tính trước mà đạt được, cũng do duyên phước Trời định mà có. Cho nên ở đời này ai ai cũng muốn làm vua nhưng không thành. Ngược lại, người tu thiền xuất hồn được thì mới thấy rõ chính phần hồn là vua của tiểu thiên địa, chủ của xác phàm, đủ quyền năng điều khiển vía và lục căn lục trần.

Kệ:

*Hồn là gia chủ giáo sanh linh
Hội tụ thanh quang sáng tỏ hình
Xuất nhập điều hành nơi cõi thế
Về không thanh nhẹ lại càng minh.*

Ngày 26 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Bậc lãnh đạo quốc gia cần phải tu không?*

Đáp: Thưa, bậc lãnh đạo quốc gia cần phải tu thiền để tự ổn định tâm thân, phục vụ nhơn dân trong trật tự và sáng suốt, biết tôn trọng quyền sống của con người, quốc gia sẽ được giàu mạnh hơn, dân sẽ noi theo hạnh đức ấy mà phát triển nền tảng đạo đức, rất dễ bang giao với các

LƯƠNG SĨ HẰNG

quốc gia bạn trong quả địa cầu, trong mục đích phát triển chung vui hòa bình.

Kệ:

*Nhiễm ô tiêu diệt trí thông minh
Thực hiện thâm cao giải tỏa trình
Quý trọng nhơn sinh đều được giải
Tham thiền thức giác lại càng minh.*

Ngày 27 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé về Thiền Viện mọi người đều vui, tại sao?*

Đáp: Thưa, những người thực tâm chịu thiền và hướng thượng đều vui cả, chung một đường tiến hóa và tự giải thông, phối hợp thành một biển yêu thanh nhẹ. Cho nên mọi người muốn giữ Bé ở lại lâu hơn thay vì đã qui định. Người chịu tu thiền mới có tình thương đậm đà hơn người thường.

Kệ:

*Tu chung phát triển tình chơn thật
Tiến hóa không ngừng định giác minh
Thanh đẹp Trời ban tình quyến luyến
Nhớ thương Trời Phật quý thân mình.*

Ngày 28 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Dịp may hiếm có là sao?*

Đáp: Thưa, dịp may hiếm có là ít có dịp được tham gia tu thiền. Tu thiền rất hữu ích cho cơ tạng như tâm linh, được tiến hóa qua một cõi thanh nhẹ hơn, làm người chỉ rước sự động loạn của ngoại cảnh, không có cơ hội giải ra sự động loạn, rất khó định, chỉ có tu thiền mới khôi phục lại sự thanh tịnh của phần hồn, dịp may mới thấy được cảnh cũ quê xưa của hồn.

BÉ TÁM BÀN BẠC

Kệ

*Vui trong thức giấc dịp sanh tồn
Hồn vía phân minh chẳng ác ôn
Tiến hóa không ngừng trong tự thức
Duyên may tái hội vẫn sanh tồn.*

Ngày 29 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Duyên tình lận đận thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, duyên tình lận đận thì phải dứt khoát thì mới có cơ hội tu tiến về phần tâm linh, nếu không chịu dứt khoát thì suốt kiếp chẳng tu đến đâu cả, chỉ có hại đến tâm thân, cuối cùng là khổ mà thôi, đắm chìm trong dục vọng và không lối thoát.

Kệ:

*Trầm mình trong cõi vô minh động
Khó khổ không hay tự tréo tròng
Dính líu tình đời càng tạo khổ
Chơn tình không phát chạy lòng vòng.*

Ngày 30 tháng 09 năm 1993

Hỏi: *Con người đang sống trong lòng chảo của ông Trời làm sao không chạy lòng vòng được?*

Đáp: Thưa, nguyên lý của vạn linh đều tròn trịa tốt đẹp cả, bắt buộc phải chạy lòng vòng theo chiều hướng phát triển của tâm linh. Ngược lại, người tu thì chỉ tự chọn có một con đường thẳng hoa thanh nhẹ về Trời, thì mới cảm thức được siêu văn minh là gì. Người đời thì bắt buộc phải theo chấn động của vũ trụ quang mà sống, rất sợ mất ánh sáng của mặt Trời và mặt trăng, không sao biết được sự phát triển của ánh sáng từ bi sẵn có trong nội tâm thì lúc nào cũng khao khát chơn lý là vậy. Kỳ thật chịu thật thà tu tiến thì lãnh vực tâm linh sẽ phát triển và sẽ có cơ hội

LƯƠNG SĨ HẰNG

cộng hưởng sự tương giao với thanh quang ban chiếu bởi ánh sáng từ bi của chư Phật.

Kệ:

*Thực tâm thanh tịnh niệm Nam Mô
Giải mở trần tâm tự thức vô
Nguyên lý cộng hành tâm tự thức
Duyên Trời duyên Phật đẹp sân nhô.*

Ngày 01 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Bé được tiếp đãi tốt ở khách sạn rộng rãi, Bé có thích không?*

Đáp: Thưa, Bé rất cảm ơn sự hậu đãi của bạn đạo đã thực tâm tu học mới biết quý Bé và cho Bé ở tử tế hơn những xó kẹt như trước kia, Bé rất biết ơn Trời Phật đã chuyển cho mọi người biết quý thương Bé, tức là đã biết thương họ, đêm đêm lo tham thiền nhập định. Bé không dám đòi hỏi một điều kiện gì ngoài sự thương yêu và giúp đỡ của mọi người, Bé không dám đặt vấn đề yêu thích nhưng Bé nhận lấy tình thương của mọi người cống hiến, càng được chỗ rộng rãi và thoải mái, bắt buộc Bé phải làm việc nhiều hơn, đối với những bạn hướng tâm về Bé.

Kệ:

*Thương yêu chuyển hóa nhiều điều thuận
Giải quyết thâm đêm những chuyện cần
Trì chí thực hành duyên đạt thức
Cảm ơn Trời Phật chuyển từ tăng.*

Ngày 02 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Mùa đông sắp đến, Bé cảm thấy sẽ ra sao?*

Đáp: Thưa, mùa đông sắp đến Bé cảm thấy mọi người sẽ cảm thấy sự lo âu cho sự thay đổi của thời tiết, **càng ngày càng bị ô nhiễm, thiên tai dồn dập**, sự sống rất bấp

BÉ TÁM BÀN BẠC

bệnh, nạn đau thương đã và sẽ xảy ra trên mặt đất không biết lúc nào. Người tu thiền thì nhứt tâm dũng chí hướng về thanh tịnh, chết sống vô can, bằng lòng tu thiền, học chết trước khi chết thì sẽ bớt động loạn hơn người phàm.

Kệ:

*Hướng thanh khai triển ý tâm lời
Giải tỏa phiền ưu khắp các nơi
Chẳng có buồn vui trong động tịnh
Hướng về trung đạo chuyển về Trời.*

Ngày 03 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Vạn sự khởi đầu bởi nhứt không là sao?*

Đáp: Thưa, vạn sự khởi đầu bởi nhứt không là nhứt khí sanh tồn của vạn linh từ trong không tịnh không động mà hình thành trong tự nhiên. Cho nên vạn linh đồng nhứt thể là vậy, ổn định trong luật tự nhiên, chấp nhận trong định luật hóa hóa sanh sanh chỉ có thay đổi cái vỏ bên ngoài nhưng nguyên khí sanh tồn là một. Sự thật của nó là liên hệ với ánh sáng từ bi mà phát triển trong định luật sanh trụ hoại diệt và hồi sinh đồng nhịp tiến hóa. Người tu thiền cảm thức điều này thì đức nhĩn nhục sẽ được gia tăng.

Kệ:

*Biết được luật định chẳng khó khăn
Đến đi cũng chẳng thấy cần nhân
Muôn chiều khai triển tùy duyên thức
Chẳng khổ chẳng đau chẳng thở than.*

Ngày 04 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Bé được bạn đạo vui mời Bé dùng cơm tối, Bé có cảm nghĩ gì về buổi cơm đông đảo bạn đạo, mọi người đều nhìn Bé và muốn nghe những gì Bé nói?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, Bé rất vui khi được sự hội tụ tự nhiên, thâm tâm của mọi người đều kính trọng lẫn nhau trong buổi họp mặt vui trong chơn tình bạn đạo, dùng một bữa cơm chay của người Pháp khéo léo biến chế, những món ăn ngon vừa miệng, đối với Bé thì phung phí rất nhiều thì giờ, một buổi mất hơn ba giờ đồng hồ, về đến phòng ngủ hơn 12 giờ khuya, cũng đến giờ tham thiền nhập định. Sau giờ thiền có một giấc ngủ rất tốt, khuya lại thức dậy viết bài như thường lệ. **Sự tập quán tốt của người tu Vô Vi bất cứ giá nào thì cũng không quên giờ giấc công phu của chính mình**, điện năng tâm thức vẫn dồi dào và thanh tịnh.

Kệ:

*Dù cho dự cuộc hành trình chuyển
Thức giá công phu chẳng cảm phiền
Tập quán tốt lành Trời chiếu độ
Bình tâm học hỏi trí phân liền.*

Ngày 05 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé lại phải đi nơi khác theo lời yêu cầu của bạn đạo quý yêu của Bé, muốn cho Bé có một nơi nghỉ ngơi yên ổn hơn, Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong, thuận theo tình yêu thương của Trời hòa hợp với ý thiện lành của con người thì sẽ được bình an, còn nghịch lại thì sẽ bị bơ vơ. Bé đang sống trong tình thương yêu của mọi người cộng với vự ban chiếu của Trời Phật, Bé rất vui chấp nhận mọi đề nghị đầy thiện ý của khắp các nơi.

Kệ:

*Tình Trời ban rải khắp nơi nơi
Ý tưởng tâm thành sống thanh thoi
Cao đẹp một đường tâm tự tiến*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Khai thông đời đạo chẳng xa rời.

Ngày 06 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Bé được bình an đến nơi ở nhà mới Bé có ngủ được không?*

Đáp: Thưa, Bé rất cảm ơn Trời Phật đã độ cho Bé bình an đến nơi và được ở một nơi kang trang tốt đẹp cộng với tinh thần đồng hành với Bé. Bé ngủ khỏe, thiền tốt, sống trong khung cảnh thật sự thương yêu và kính mến trong tình cha con, vui và thanh nhẹ.

Kệ:

*Thật tâm tự hướng về Trời giải
Tự hưởng từ bi sống miệt mài
Tâm đạo tràn đầy trong chất phát
Kính thương quý trọng chẳng còn sai.*

Ngày 07 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Khuya nào Bé cũng làm việc đều đặn tại sao?*

Đáp: Thưa, Bé được có nơi ăn chỗ ngủ tốt, Bé phải mang ơn và phải có tinh thần phục vụ tối đa. Khuya nào cũng phải viết những bài hữu ích cho mọi người cùng học cùng hành như Bé. Người tu không được lười biếng và lợi dụng tình thế để hưởng thụ. Tinh thần phục vụ quần sanh trên hết, mọi bận đạo ý thức điều này thì sự liên hệ với Trời Phật không khó khăn. Ngược lại lo ăn, lo ngủ không làm, thì khối óc không phát triển, tâm tư không sáng suốt. Muốn được **minh tâm kiến tánh thì phải thiền nhiều** và dần thân phục vụ quần sanh nhiều thì sẽ được viên mãn về tâm thức.

Kệ:

*Sống còn bao việc phải làm tiến
Hay dở dở hay chẳng có phiền*

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Tâm đạo tràn đầy duyên tận độ
Thực hành tiến tới sống an yên.*

Ngày 08 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Bé ngủ chưa quen giường, Bé phải ra đi nơi khác, Bé có bực không?*

Đáp: Thưa, Bé sống quen với cảnh nay đây mai đó, nhưng tâm vẫn ổn định chẳng có gì phải lo âu cả, dần thân hành đạo thì chẳng có ngại với nghi. Đi đâu cũng vậy thôi, độ được người tu thì Bé rất vui.

Kệ:

*Ra đi gia chủ lại bùi ngùi
Thương tiếc nhớ thương cũng mất vui
Nhớ nhớ thương thương tình bạn đạo
Chơn tình bộc phát tự rên trui.*

Ngày 09 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Mọi người muốn gặp riêng Bé là sao?*

Đáp: Thưa, mọi người muốn gặp riêng Bé vì cảm thấy Bé dễ thương và muốn được Bé mách bảo những điều đặc biệt trong cuộc đời tư của họ, chứ kỳ thật người tu thiền điều cần thiết là phải thực hành thì mới có kết quả tốt ở tương lai, chăm chỉ mà tu thì mới giải quyết được những việc nan giải ở tương lai. Chứ cần nhìn mặt hiểu kỳ, làm mất thì giờ của đôi bên mà không có kết quả.

Kệ:

*Nhìn nhau không phải lúc dăng quạ
Thực hiện công phu tự bước qua
Giải đãi không còn tâm tự đạt
Công phu liên tục tự nhiên hòa.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 10 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Những người tu nửa chừng tâm hướng về tham dục thì sao?*

Đáp: Thưa, người tu thiên nửa chừng **tâm hướng về tham dục**, chứng minh tâm họ chưa dứt khoát, thì đường phát triển về tâm đạo càng ngày càng suy sụp, tiếp tục sẽ mất cả một cơ sở tâm linh, thì sẽ **bị rơi vào địa ngục, học khổ mới tiến thân.**

Kệ:

*Tu không thức giác chuyên cần tiến
Khó khổ triển miên tạo động phiền
Duyên nợ tình đời gieo nghịch cảnh
Thương ai cũng khổ chẳng còn yên.*

Ngày 11 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Nhiều người còn nuôi dưỡng bản chất ghen ghét thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, những người ấy luôn luôn tự chuốt lấy sự đau khổ và tối tăm trong nội tâm, rất khó được bình an. Người tu thiên mà còn ghen ghét thì bộ đầu nặng và thiên không được lâu, rất khó đạt được sự thanh tịnh của nội tâm.

Kệ:

*Tự hành loạn động ngấm ngấm bực
Khó tiến khó tu khó thực hành
Tạo nợ trần gian không tự dứt
Khổ mà không biết tưởng mình thanh.*

Ngày 12 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Làm sao thanh tịnh được?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, phải siêng năng cần mẫn hành pháp thì mới giải bỏ được nghiệp chướng mang theo nhiều kiếp, thì mới tới sự thanh tịnh sẵn có của Trời Đất đã ân ban.

Kệ:

*Hành đạo tự tiến tự chuyển bàn
Qui không thanh nhẹ tự tâm an
Một mối thanh bình trong thức giác
Chuyển tiếp hành tu cảm cảm an.*

Hỏi: Xứ Pháp năm nay lụt rất nhiều nơi, tại sao?

Đáp: Thưa, luật nhưn quả, có yên cũng phải có lụt, từ xa xưa cho đến ngày nay đều có. Nhờ bão lụt con người mới chịu moi óc của chính mình mà phòng bị cho kỳ tới. Cuối cùng chỉ biết than rằng: Làm gì cũng không bằng ông Trời làm, thì mới gọi thiên cơ. Ngược lại, người tu thiên kính trọng luật Trời, không dám phá khuấy đất đai thiên nhiên để mưu lợi, cho nên bớt được sự nguy hại về sau. Còn người đời thì chỉ biết tính tới vì lòng tham mà tự hại, cuối cùng khổ cũng một mình chịu thôi.

Kệ:

*Đấu tranh tranh đấu tạo sanh tồi
Khổ cảnh tự mang chẳng có ngôi
Sát hại duyên Trời ta tự khổ
Chẳng thành chẳng bại khó trao đổi.*

Ngày 13 tháng 10 năm 1993

Hỏi: Người đời hay ham vui thì sao?

Đáp: Thưa, người đời thường ham vui là vì không biết được sự khổ ở tương lai, sau tiếng nhạc rồi là căn phòng lạnh lẽo, chẳng biết được giá trị của sự thanh tịnh là sao! Cho nên người đời thường khi than ván sau khi bị mất tiền của.

Kệ:

BÉ TÁM BÀN BẠC

*Thanh tịnh làm sao đôi được vàng
Người đời lạnh lẽo lại buồn than!
Biết tiền biết bạc chẳng cần tu
Tịnh động bất thường khó bạc bàn.*

Ngày 14 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Người đời ai ai cũng muốn có tiền vô và tu tiến, tại sao?*

Đáp: Thưa, người đời ai ai cũng muốn có tiền và tu tiến, tại vì lúc giáng lâm làm người đều có một khối óc tự do như nhau, óc lúc nào cũng nhẹ hơn xác, lúc nào cũng muốn thoát chứ không muốn bị ràng buộc và giam cầm, muốn có tiền tức là muốn tự rời khỏi lãnh vực ràng buộc. Chỉ có tu thiền thanh tịnh là thích hợp nhất, sẽ có cả hai. Thiền tức là không xài phí và đua đòi ngoại cảnh, thanh tịnh là bước vào lãnh vực an nhiên tự tại và sáng suốt, rất thích hợp cho chiều hướng đi lên và tự cứu.

Kệ:

*Minh tâm kiến tánh chẳng còn mưu
Giải tỏa phiền ưu tự đạt ưu
Trí não thanh bình tâm chẳng động
Về không thanh nhẹ chẳng còn mưu.*

Ngày 15 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé phải đi dự cuộc vui của bạn đạo Paris, Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, Bé có cơ hội chung vui với bạn đạo là điều quý, có cơ hội sống gần gũi nhau và bàn bạc những chuyện cần thiết, một buổi cơm chay và tụ họp trong ý thiện lành kết hợp thành một khối tình thương nho nhỏ, kẻ xa và người gần đều có cơ hội gặp nhau.

Kệ:

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Tình thương kẻ trước người sau hội
Tạo cảnh chung vui tự nuốt trôi
Nguyên lý Trời ban tình cao đẹp
Tương giao bình đẳng chẳng sang tời.*

Ngày 16 tháng 10 năm 1993

Hỏi: Bé thường nói người tu thanh nhẹ sẽ được phước nhiều hơn người thường tranh chấp?

Đáp: Thưa, người chịu dày công tu luyện tâm thân thì lúc nào cũng khỏe mạnh và may mắn hơn người thường. Tại vì họ đã dứt khoát được những sự động loạn trong nội tâm.

Hỏi: Có người đã từng xưng danh Cha của cả càn khôn vũ trụ, nắm quyền sanh sát, nhưng vẫn còn bị trong cảnh hơn thua tình dục là sao?

Đáp: Thưa, vì nghiệp lực của thể xác thì phần điển tá vào chỉ giúp cho hành giả phát triển một phần triết lý mà hành đạo, chứ kỳ thật hành giả phải trả một kỳ công thì mới đạt được toàn diện của chơn lý. Cho nên vị nào xưng danh Cha, danh Phật đều phải bị nạn là vậy.

Kệ:

*Chuyện Trời khó khổ chẳng đổi thay
Ý chí rèn trui chuyển mỗi ngày
Gốc tịnh do hồn tu tự đạt
Vô sanh bất diệt sáng như ngày.*

Ngày 17 tháng 10 năm 1993

Hỏi: Say tình đạo là sao?

Đáp: Thưa, say tình đạo là tâm tưởng không ngoài việc đạo, cứ chăm chú mà hành pháp cho đến lúc lìa xác mới thôi, chẳng còn mây may nào vương vấn chuyện đời.

Kệ:

BÉ TÁM BÀN BẠC

Tâm tư thức giác xa rời tiến
Quyết chí nêu gương quý Phật hiền
Tâm đạo thực hành trong thức giác
Quý yêu Trời Phật sống càng yên.

ĐẠI HỘI KỶ 2000

Đại hội chung vui thức bạc bàn
Thiên nhiên hùng vĩ chuyển khai màn
Trời cao núi đẹp toàn thân tuyệt
Hồn hở trong lòng quý cảm an
Chung vui huynh đệ bạc bàn
Chơn lòng tự thức cảm an cảm hòa
Cần khôn vũ trụ một nhà
Thương yêu cùng dự chan hòa tình thương
Đông Tây Nam Bắc bốn phương
Cùng chung mở hội cùng thương quý Trời
Về đây tham dự mở lời
Bạc bàn sự thật có Trời dựng xây
Tuyết rơi bao phủ hằng ngày
Biến thành núi tuyết đẹp thay cửa Trời
Nhìn xem thốn thức thành lời
Trí tâm thanh nhẹ cảm đời an vui
Nguyên lòng thực hiện rèn trui
Giúp hồn tiến hóa an vui kiếp này
Về Trời mới thật là hay
Kỳ công tu luyện đêm ngày thực thi
Chẳng còn mê chấp tự ghi
Lui về thanh tịnh an vui tiến hành
Hướng về cảnh giới vô sanh
Trời ban tình đẹp thực hành đến nơi
Xứ ta là xứ của Trời

LƯƠNG SĨ HẰNG

Không còn tranh chấp hợp thời tiến thẳng

Paris, ngày 12-10-93

Kính bài,

Lương sĩ Hằng

Ngày 18 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Bé được bàn bạc về Đại Hội kỳ tới với bạn đạo khắp các nơi trên thế giới, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui sau khi được bàn bạc cùng các bạn khắp các nơi, hình thành được một thiện ý tổ chức Đại Hội cho kỳ tới do bạn đạo đóng góp. Bé xét thấy mọi người đều vui cả, dịp may hiếm có, để được dự kiến cảnh đẹp có một không hai do Trời sắp đặt, chúng ta chỉ phí chút đỉnh công của, mà tâm thức của mọi người sẽ lưu niệm trong ký ức một cảnh thanh nhẹ của Trời Đất an ban.

Kệ:

*Hàng phục thiên nhiên tự bạc bàn
Thiên nhiên sống động cảnh thiên đàng
Tâm giao trật tự do Trời độ
Hít thở cao sâu đạo quý bàn.*

Ngày 19 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Những việc trở ngại Bé có lo âu không?*

Đáp: Thưa, tâm thanh tịnh thì chẳng có gì lo âu cả, sự thanh tịnh sẽ giải quyết mọi sự nan giải.

Kệ:

*Vạn sự do không, chuyển an bài
Không không có có chẳng bi ai
Trời ban tình đẹp ta thu nhận
Chẳng có gì đâu đúng với sai.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 20 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Bạn đạo quý mến nhện và khổ nhọc đưa Bé đi bất cứ nơi nào, Bé nghĩ sao về họ?*

Đáp: Thưa, tấm lòng thành kính và dẫn thân của mọi người đều được chứng giám tâm thành của mọi hành giả. Về tình đời thì Bé lúc nào cũng nhớ nhung những hình ảnh ấy, rất xứng đáng làm một con người tận tình, tận nghĩa.

Kệ:

*Thương yêu vô tận sống không bìa
Cộng sức cùng tu sống sớm khuya
Tận dụng tâm mình nay đạt phước
Thực hành giải khổ chẳng phân chia*

Ngày 21 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Bé đi trên hành trình từ 7 giờ sáng đến 7 giờ sáng hôm sau, Bé có cảm thấy phiền hay không?*

Đáp: Thưa, sự di chuyển là chuyện thông thường, lại có cơ hội học hỏi sự văn minh và tiến bộ của nhơn sinh, do sự quyết định của tâm linh chẳng có gì phiền cả. Đời nay cầu không vận rất thông suốt, giải quyết được mọi trở ngại tương hội của tâm linh như thể xác. Bàn tay của Cha Trời đại bi rất kỳ diệu.

Kệ:

*Có đến có đi có hiểu nhiều
Trời ban tình đẹp thật là siêu
Chơn hồn phát triển tùy duyên thức
Chẳng khổ chẳng buồn lại thức siêu.*

Ngày 22 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Bé đã bình an đến nơi, Bé có cảm thấy vui không?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy tình Trời lúc nào cũng khai lượng từ bi cứu độ tâm hồn cố gắng tiến hóa trong luật tự nhiên, mọi sự sẽ được tự nhiên bình thản, có sự sống đặc biệt yên lành, theo chiều hướng quán thông của mọi việc.

Kệ:

*Không còn nghịch cảnh tâm thông suốt
Chẳng có buồn lo chẳng có mùi
Tận hưởng niềm vui sống với Trời
Trong lành yên ổn lại càng vui.*

Ngày 23 tháng 10 năm 1993

Hỏi: Bé đi các nơi đều nhận được những lời than thở và sợ hãi nạn thất nghiệp sẽ đến với mọi người là sao?

Đáp: Thưa, cuộc sống của con người khi thịnh khi suy đương nhiên phải có. Đó là luật tiến hóa, dành riêng cho những người tham lam động loạn biết suy xét sẽ tự thức tâm. Ngược lại, người thật tâm tu ý thức được đời là tạm và cần mẫn lo tu thì sẽ không còn hoang mang về việc này, và thấy rõ sự thương yêu của Trời Phật vẫn tồn tại và hằng cứu giúp phần hồn tiến hóa tùy theo trình độ.

Kệ:

*Hồn vía tâm linh chuyển tiến hoài
Hoá sanh sanh hóa chuyển lâm sai
Ai tu ai đắc tùy duyên đạo
Thiên quốc Thiên Đàng lại có may.*

Ngày 24 tháng 10 năm 1993

Hỏi: Tình trạng bế tắc của xã hội thì phải giải quyết bằng cách nào?

Đáp: Thưa, tình trạng bế tắc có nhiều khía cạnh khác nhau như: bế tắc về tình, tức là sự tự ái của đôi bên chưa

BÉ TÁM BÀN BẠC

dẫn dắt được! Càng ngày càng nghi kỵ thì càng chồng chất nhiều chuyện ngăn cản khác nhau. Về tiền thì lòng tham chưa dứt, tạo khổ cho nhau và không tiến bộ. Duyên nghiệp thích thương nhau tạo khổ cho nhau, cơ hội nhịn nhục để tiến hóa. Nếu đi ngược lại thì chỉ có ly tán và tạo hận thù khổ mà không hay. Chung qui ba sự kích động ở bên trên đều phải nhịn nhục tối đa thì mới vượt qua được. Nhìn gia cang có thể hiểu được tánh tình của gia chủ.

Kệ:

*Cảnh đời học khổ tại ý ngu
Không thông đời đạo tạo thêm mù
Bận lòng không đạt trong thiếu trí
Nhịn nhục không thành vẫn còn ngu.*

Ngày 25 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Lòng ham muốn của loài người đều muốn tự do tại sao?*

Đáp: Thừa, phần hồn luôn luôn muốn tự do và không bao giờ muốn bị giam hãm cho đến khi thức tâm tu học cũng muốn tự mình phát, không ỷ lại, đó là bản chất tinh tấn của phần hồn. Cho nên trên mặt đất thường thường gặp phải sự kích động và phản động không lối thoát. Cho nên Thánh Thần Tiên Phật cũng đều phải nhịn nhục mới thành. Càng nhịn nhục và hi sinh thì sẽ sáng suốt và phần hồn sẽ được thăng hoa thanh nhẹ.

Kệ:

*Tu thời được phước tăng gia độ
Giải khổ buồn vui chẳng tiến vô
Nhịn nhục trong lòng nêu đức tánh
Hành thông tự đạt niệm Nam Mô.*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 26 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Người đời hay thường bị bệnh nan y là tại sao?*

Đáp: Thưa, người đời thường bị bệnh nan y là tại tánh nóng, thiếu trí, tâm ác, luôn luôn nghĩ xấu chuyện người khác và không biết tu sửa và phát triển tâm từ bi, thiếu hạnh hi sinh và nhịn nhục, cuối cùng của nó là tự tạo uất khí gom thành bệnh nan y, phần hồn phải chịu tội, vùng vẫy cho cách mấy đi nữa cũng không thoát khỏi hậu quả này.

Kệ:

*Không sửa không tu khó đổi thay
Tình Trời mở rộng chiếu hằng ngày
Chiếu cho muôn loại mà không tiến
Khó khổ tự gây mất dịp may.*

Ngày 27 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Những người tự phát nguyện xuống tóc để có cơ hội tiếp tục tu học nửa chừng thay đổi lập trường thì sao?*

Đáp: Thưa, những người phát nguyện xuống tóc tiếp tục tự tu cho phần hồn thanh thoát ở tương lai, nửa chừng thay đổi, chứng minh rất rõ hành giả đã mất lập trường dứt khoát của tâm linh, hướng về tự ái tình đời đen bạc, tương lai phần hồn sẽ khổ và không bao giờ thanh thoát được, chỉ chạy theo lý luận của đôi môi mà thôi.

Kệ:

*Tu tâm dứt khoát tin nơi đạo
Chẳng có hơn thua chẳng đổi màu
Vững chắc lập trường không sửa đổi
Phần hồn thanh nhẹ trở về mau.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 28 tháng 10 năm 1993

Hỏi: Bé có tội nghiệp cho những phần hồn không có lập trường dứt khoát không?

Đáp: Thưa, Bé rất tội nghiệp cho những phần hồn bơ vơ và không có lập trường dứt khoát, vẫn còn lặn hụp trong bể khổ mà không hay.

Kệ:

*Thật lòng sẽ có dịp may tiến
Dứt khoát tâm tu vẫn sống yên
Trí độ chơn hành không tạo khổ
Phần hồn thanh nhẹ tự mình xuyên.*

Ngày 29 tháng 10 năm 1993

Hỏi: Tại sao Bé khuyên mọi người nhịn nhục tối đa?

Đáp: Thưa, nhịn nhục tối đa mới có cơ hội mở thức hoà đồng, sẽ được tiến hóa nhanh hơn và đem lại hòa khí cho gia cang tốt đẹp, tự đẹp được cá tánh ngu si, sống vui và hạnh phúc, ví như ánh sáng mặt trời ban chiếu nơi nơi bất phân giàu nghèo, lợi lộc vô cùng, đẹp được sự tự ái chấp mê thì ánh sáng từ bi mới được bộc phát, cứu độ quần sanh.

Kệ:

*Minh tâm kiến tánh mới chơn hành
Nhịn nhục tối đa rõ hoá sanh
Chuyển tiến luân hồi không tái bản
Dốc lòng tu học trí càn nhanh.*

Ngày 30 tháng 10 năm 1993

Hỏi: Cuộc sống của Bé được triển hạn để chờ những gì?

Đáp: Thưa, cuộc sống của Bé được triển hạn để chờ xem sự quyết tâm tiến hóa của bạn đạo thành đạt theo

LƯƠNG SĨ HẰNG

trình độ thực hành của chính họ, thì Bé sẽ được vui, lúc ấy Bé sẽ ra đi, không còn luyến tiếc nữa, Bé sẽ có cơ hội làm việc nơi xứ thanh nhẹ của chư Phật đồng hành trong thanh tịnh.

Kệ:

*Duyên lành tiến hóa trí tâm minh
Khổ cảnh tiêu tan chẳng bức mình
Xây dựng cơ đồ trong Phật Pháp
Từ bi sáng chói cõi vô tình.*

Ngày 31 tháng 10 năm 1993

Hỏi: *Người thế gian học chữa bệnh cho người khác mà bệnh của chính mình không trị được tại sao?*

Đáp: Thừa, năng y bất tự y, tức là có thể trị bệnh cho người khác, nhưng chính mình không trị được, phải nhờ người khác chữa trị, tức là có cơ hội thấy rõ luật nhơn quả do Trời định. Nạn là bệnh hoạn bất tự y, chỉ có Trời cứu thì mới triển hạn được. Ngược lại, **người tu thiên nhین nhục và tin tưởng Trời Phật thì nạn tai không có nhiều như người thường**, tự hiểu rõ sự sống còn trên mặt đất do Trời định, thường xuyên thực hiện công phu tu học tức là tự cứu giúp tâm thân yên ổn.

Kệ:

*Tin Trời lại được sanh tồn tiến
Giải bỏ trần tâm lại bớt phiền
Giả cảnh trần gian là tạm bợ
Tu trì thanh nhẹ sống bình yên.*

Ngày 01 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Ở đời này bị mất của ai ai cũng buồn cả, còn Bé thì sao?*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, Bé tu tiến đến cảm thông nguyên lý của mỗi sự việc. Cho nên Bé không lưu trữ một sự việc nào trong tâm cả, cho nên Bé không bao giờ bị tiếc uổng và loạn động như người thường bị lôi cuốn trong sự có có không không.

Kệ:

*Chẳng còn loạn động trong mong khổ
Chẳng có lo âu chẳng ước bờ
Tiền bạc không còn lưu luyến tiếc
Có không không có vẫn Nam Mô.*

Ngày 02 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Tại sao những người mới hay cũ cũng đều quý thương Bé hết?*

Đáp: Thưa chứng minh sự đối đãi của Bé rất bình đẳng, chung nhau một tâm thức hướng thượng quý yêu Trời Phật, hạnh đức tiến hóa đồng đều, cảm thức mỗi một đơn vị là một khả năng tiến hóa trong thanh tịnh, đồng tu cộng hưởng sự hoà bình trong nội tâm, càng thực hành đứng đắn lại càng thương yêu và quý mến lẫn nhau, hội tụ thành một sự nghiệp từ bi, liên hệ với Trời Phật.

Kệ:

*Thương yêu tự thức tiến chuyên cần
Trí độ phân minh tự xét phân
Sự nghiệp từ bi duyên quán cái
Thực hành chơn pháp sửa tâm thân.*

Ngày 03 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé phải ra đi vì sự yêu cầu của bạn đạo Florida, Bé có vui không?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, Bé rất vui sẽ được gặp lại bạn quý yêu đồng tu đồng tiến chung một pháp, sẽ được trao đổi mật thiết hơn.

Kệ:

*Chung vui tái ngộ sống duyên lành
Hưởng thượng chơn hồn giải tiến nhanh
Tự giác trong lòng vui sống động
Kỳ duyên tái ngộ thật là thanh.*

Ngày 04 tháng 11 năm 1993

Hỏi: Bé được bình an đến nơi và tái ngộ nhiều bạn đạo yêu quý của Bé, dưới sự sáng suốt của Bé, Bé quý loại người nào nhất?

Đáp: Thưa, Bé quý những người nào dẫn thân tu học thanh nhẹ và tự buông bỏ chuyện đời tranh chấp.

Hỏi: Bé chú ý và độ loại người nào?

Đáp: Thưa, Bé chú ý loại người nào mê chấp và ngu si vì những loại người này cần sự giải mở cho họ về tâm linh.

Kệ:

*Tâm linh thức giác chuyển hành trình
Phát nguyện chơn hồn trí cảm minh
Duyên đạo thực hành trong ý thức
Cảm minh thiên địa rõ hành trình.*

Ngày 05 tháng 11 năm 1993

Hỏi: Tại sao người đời hay ham vui và hiếu kỳ, quên sự tiến hóa của chính mình?

Đáp: Thưa, sự hiện hữu của mặt đất chạy theo những chuyện không thật, sanh ra một tập quán ham vui mà không biết được hậu quả ra sao, chỉ có tiếp tục trong sự nhầm lẫn mà thôi.

BẾ TÁM BÀN BẠC

Kệ:

*Tâm linh thanh tịnh bị buông trôi
Khó tánh gieo duyên lại khó ngồi
Trần trước trần đầy tâm khó giác
Triền miên gieo khổ chính mình thôi.*

Ngày 06 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Tu thiền có thể biết được chuyện tiền kiếp của chính mình hay không?*

Đáp: Thưa, tu thiền tinh tấn trong thanh tịnh thì sẽ biết được nhiều kiếp của chính mình mà ăn năn hối cải thì mới được tiến hóa nhanh hơn, bằng lòng dẫn thân học đạo.

Hỏi: *Còn nhờ người khác soi căn nói lại thì sẽ được kết quả gì?*

Đáp: Thưa, câu chuyện không thật thì tạo ra sự hư ảo mơ màng lại động thêm và khó thiền, thành tâm tu thiền thì mới thấy rõ thực chất của chính mình mà hành tu.

Kệ:

*Tu là phá vỡ cái ngu chậm
Khai triển tâm linh tự tiến thâm
Cơ đạo trong lòng nay thức giác
Khai thông ngũ tạng giải phần âm.*

Ngày 07 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Người tu Vô Vi có hoàn toàn tự do không?*

Đáp: Thưa, người tu Vô Vi được hoàn toàn tự do phát triển về tâm linh, phần hồn trở về với căn bản thanh tịnh, càng dốc lòng tu học càng minh cảm Trời Phật.

Kệ:

*Thực hành thấu đáo nghĩa ân tăng
Phát triển tâm linh tự xét phân*

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Đại nguyện sẽ thành tâm thức giác
Qui y Tam Bảo cảm giao tầng.*

Ngày 08 tháng 11 năm 1993

Hỏi: Trong bốn ngày chung thiên thức đầy được một số bạn đạo dốc lòng tu hơn, vậy sự hiện diện của Bé có hữu ích không?

Đáp: Thưa, bạn đạo rất vui và cảm thấy được gần Bé nhiều hơn, vui tận đáy lòng của mỗi cá nhân, những thắc mắc được tiêu tan, nghe qua lời mục Bé Tám do Bé đọc lại, đầy đủ mọi sự phân giải trên đời này rất cần thiết cho người tu.

Kệ:

*Bình tâm học đạo tự mình tu
Giải quyết tâm linh khỏi phải mù
Qui hội chơn lòng tâm ngộ đạo
Bình minh ló dạng tự mình tu.*

Ngày 09 tháng 11 năm 1993

Hỏi: Tâm thức giác cảm giác ra sao?

Đáp: Thưa, khi tâm thức giác tâm hồn rất cảm động, rơi lụy và an vui.

Kệ:

*Thanh tâm qui hội thức an vui
Quyển luyến tình Trời rõ đạo mùi
Thanh nhẹ an vui Trời chiếu độ
Tình thâm dào dạt chẳng bụi ngùi.*

Ngày 10 tháng 11 năm 1993

Hỏi: Sau khi sống chung, mọi người đều quý mến Bé, tại sao?

BÉ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, trong những ngày sống chung chung thiền với Bé, mọi người cảm nhận được sự thanh thản trong lòng, đầu óc không còn lo nghĩ như lúc chưa gặp mặt chung sống hòa bình, tâm điển tương giao, mọi người cảm thức như đã và đang sống trong phạm vi lớn rộng và thanh nhẹ, tự cảm thấy chính mình đang tiến hóa đến vô cùng, không còn giao động bất cứ đề tài nào, cảm thức vạn sự trên đời là không, chỉ còn tu tiến và không thắc mắc nữa.

Kệ:

*Tu tâm dưỡng tánh trí thân vừa
Tuệ giác thâm sâu cảm thức ưa
Phát triển chơn hồn không kích động
Lưới Trời mở rộng chẳng lừa thưa.*

Ngày 11 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Tình thương dào dạt của mọi người hướng về Bé, Bé có khoẻ không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui được sưởi ấm bởi bạn đạo khắp các nơi, đêm đêm hình như Bé ôm họ vào lòng trong lúc tham thiền.

Hỏi: *Hôm nay Bé lại được bạn đạo đưa Bé đi du thuyết để được hít không khí lành mạnh của Trời Đất, Bé cảm thấy ra sao?*

Đáp: Thưa, Bé không đòi hỏi mà tự nhiên hình thành, đó là giá trị cho Bé được thấy rõ tình thương là vô cùng tốt đẹp.

Kệ:

*Tình thương sống động rất an vui
Thanh nhẹ thơm tho rõ đạo mùi
Qui hội tâm linh cùng tiến bước
Nhớ Trời thương Phật tự rèn trui.*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 12 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Bạn đạo làm lễ sanh nhật cho Bé sớm hơn một ngày, Bé nghĩ sao về họ?*

Đáp: Thưa, bạn đạo quý thương Bé, cho Bé có cơ hội dự tiệc vui của bạn đạo tổ chức, Bé chấp nhận và chung vui với họ đến lúc tàu cập bến, Bé sẽ tạm biệt họ lên bờ nghỉ ngơi, và an nghỉ ít hôm sẽ trở về Montréal tái ngộ các bạn đạo quý mến nơi đó và sẽ về Atlantic city tiếp tục thanh lọc trước khi đi nơi khác.

Kệ:

*Dịp may liên tục tái vui bàn
Bạn đạo cùng tu cũng cảm an
Sức khoẻ dồi dào Bé dẫn giải
Đường tu thanh tịnh vẫn bằng an.*

Ngày 13 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Mọi người đều bằng lòng chung vui với Bé, từ trên bờ cho đến xuống biển, có gì lạ không?*

Đáp: Thưa, mọi người đều chung vui với Bé từ trên bờ cho đến xuống biển, Bé cảm nhận tình thương của Trời Phật đã sắp đặt rất khéo léo, do tâm của mọi người đã hình thành đều tốt đẹp và cởi mở thật sự chung vui hòa bình, gương mặt của mọi người đều hồng sáng và dễ thương.

Kệ:

*Thương yêu sáng suốt lộ chơn tình
Tâm thức ổn yên trí lại minh
Giao động không còn tâm thanh tịnh
Chung hành tiến hóa hợp tâm linh.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 14 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Những người có tánh chất lưu manh cướp giựt thì chừng nào mới thay đổi?*

Đáp: Thưa, những người cướp giựt lưu manh thì chừng nào hoàn cảnh của họ bị hoàn toàn thất bại thì sẽ bắt đầu biết ăn năn một phần, còn tội vẫn còn tội, phần hồn phải gánh chịu khi lìa xác, **luật nhờn quả không bao giờ tha thứ cho kẻ gian manh cướp giựt.**

Kệ:

*Không làm mà hưởng tội gian manh
Hồn khổ suốt đời khó được thanh
Lập hạnh chuộc lần tâm tội ác
Kiếp này được của hiệu lưu manh.*

Ngày 15 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Khi Bé rời khỏi bạn đạo thì mọi người lục đục tại sao?*

Đáp: Thưa, khi Bé rời khỏi bạn đạo thì mọi người lục đục, tại vì mọi người đều muốn tạo điều kiện tốt hơn giữa bạn đạo và Thầy, cũng nằm trong tình thương yêu và xây dựng có vậy tương lai hội Vô Vi sẽ được chấn chỉnh tốt hơn.

Kệ:

*Chấn chỉnh thơm tho tránh giận hờn
Bình tâm học hỏi lại ghi ơn
Thực hành tâm đạo thanh tâm độ
Mở rộng đường tu cứu tha nhân.*

Ngày 16 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Những người tu thiền có kết quả về tâm linh, ai ai cũng muốn cống hiến một điều gì tốt đẹp và hữu ích cho đồng loại, tại sao?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, óc thanh tịnh của con người ai ai cũng muốn cống hiến khả năng đạt được của chính mình cho vạn linh đồng hưởng, áp dụng tất cả phương tiện khai triển của khối óc mà thực hành, trong lý thuyết minh giác của người.

Kệ:

*Ốc thanh phát triển sống vui tươi
Cộng hưởng chung vui chiếu độ người
Thanh nhẹ từ quang đều phát triển
Thiên liêng hoà hợp với con người.*

Ngày 17 tháng 11 năm 1993

Hỏi: Hôm nay Bé phải xa bạn đạo xứ nóng về xứ tuyết lạnh, Bé sẽ làm việc nhiều hơn xứ nóng, Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thưa, Bé có làm việc ở xứ nóng lạnh cũng vậy thôi, tình thương của bạn đạo mới hay cũ cũng có cơ hội hâm nóng tình thương và đạo đức giữa Trời Đất và người lúc nào cũng sống động trong sự hòa tiến.

Kệ:

*Tham thiền nhập định tạo thân yên
Cảm giác tu tâm giải nổi phiền
Phát triển tâm lành Trời độ thức
Tu tâm sửa tánh sống an yên.*

Ngày 18 tháng 11 năm 1993

Hỏi: Tâm thức của con người đang phát triển đến đâu?

Đáp: Thưa, con người của thời đại, đang chạy theo đà tiến hóa của vật chất. Ngược lại người tu thì đang chán ngán sự kích động của thiên cơ lại càng chăm chú tu thiền hơn, tâm thân bớt bận rộn hơn người chạy theo vật chất, cuối cùng của nó, tình tiền duyên nghiệp đều hư ảo và

BÉ TÁM BÀN BẠC

chẳng đi đến đâu cả, chỉ có tu thì mới thuận chiều tiến hóa hơn.

Kệ:

*Chuyên tu lại giải qui hườn tiến
Chẳng có thở than chẳng cảm phiền
Qui hội chơn hồn tăng thức giác
Xuất hồn tiến hóa tự mình xuyên.*

Ngày 19 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Lúc này thấy Bé rất khỏe và lúc nào cũng dần thân giúp đỡ bạn đạo tại sao?*

Đáp: Thưa, Bé đến tuổi này vẫn khỏe mạnh và cảm thấy phải quý yêu tất cả mọi người đúng theo đường lối phát tâm của Bé đã phát **đại nguyện tử vì đạo**, thì Bé không có gì câu nệ đối với bạn đạo cũng như người đời, Bé phải dâng hiến những kinh nghiệm mà Bé đã và đang đạt được trước khi Bé rời khỏi mảnh đất phù sanh này.

Kệ:

*Dần thân nhịn nhục cảm vui thay
Tâm đạo trường đời sống dở hay
Phản lão hườn đồng xác biến đổi
Chẳng còn dâm dục cảm hay hay.*

Ngày 20 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Tại sao Bé thích mọi người chịu thanh lọc và tu thiền?*

Đáp: Thưa, những gì lợi ích cho phần hồn và thể xác của nhân sinh thì Bé đều thích cả, thanh lọc hữu ích cho cơ tạng, thiền hữu ích cho tâm linh phần hồn, xã hội loài người rất cần người mạnh khỏe phục vụ chúng sanh, trí óc lành mạnh sẽ làm được những điều lành mạnh.

Kệ:

LƯƠNG SĨ HẰNG

*Tu tâm dưỡng tánh sẽ đạt thành
Kiếp kiếp luân lưu triển giới thanh
Tâm đẹp tánh hiền năng cứu độ
An vui thanh nhẹ tiến hành nhanh.*

Ngày 21 tháng 11 năm 1993

Hỏi: Con đường duyên nghiệp bắt buộc mọi người phải tuân theo là sao?

Đáp: Thưa, phần hồn giáng lâm cư ngụ trong xác phàm, bắt buộc phải bám víu theo sự kích động và phản động của cơ thể, cho nên tâm thức lu mờ, không nhìn thấy rõ hậu quả của mọi sự việc chính mình ham muốn, cuối cùng cũng phải học dừng thăng hoa, chỉ có tu buông bỏ chuyện đời thì mới giải quyết được mọi sự việc đã lâm than, lui về lãnh vực thanh tịnh tu hành tiến hóa, ngõ ra chính mình tạo khổ cho mình mà thôi.

Kệ:

*Cuộc đời lôi cuốn thả trôi sông
Liều mạng không tu sống tham động
Tạo khổ phiền tâm trong khổ cảnh
Đi đi lại lại cũng lòng vòng.*

Ngày 22 tháng 11 năm 1993

Hỏi: Mọi người biết tự lo cho chính họ, Bé có vui không?

Đáp: Thưa, mọi người biết tự lo cho chính họ thì Bé sẽ rất vui. Người biết tự tu tự tiến, tức là ý chí dũng mãnh và thông minh, biết đường đi thay vì đắm chìm, bằng lòng hướng về sự thanh nhẹ, thì đường đi càng ngày càng rõ rệt, một việc làm cho chính mình thì phải dày công mới thành.

Kệ:

Hồn tu hồn tiến chẳng dâm mê

BỀ TẮM BÀN BẠC

*Giải tỏa phiền ưu tự trở về
Tâm chẳng ôm sầu tùy duyên thức
Hồn thanh tự đạt sáng muôn bề.*

Ngày 23 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Người đời thường hay cầu xin sự giúp đỡ của Bề Trên tại sao?*

Đáp: Thưa, hồn bị giam hãm trong xác phàm, tạo thêm nghiệp chướng không lối thoát, tập quán ô trược, tưởng lầm là mình thanh cao và sung sướng hơn người khác, quên nhận lấy khổ cảnh của Trời ban để tiến hóa nhanh nhẹ, chống lại sự khổ hạnh tu học, thì phải chịu cảnh bơ vơ của phần hồn, không biết bám víu vào đâu? Đành phải cầu xin sự giúp đỡ của Bề Trên, ước mong mà không thành, cuối cùng cũng phải thọ nạn tùy theo duyên nghiệp.

Kệ:

*Có hồn không biết hướng tâm linh
Tự hủy tạo mê lại khó mình
Chiều hướng chôn vùi trong bể khổ
Cuối cùng cũng phải tự làm thinh.*

Ngày 24 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Máy vi tính do đâu mà có?*

Đáp: Thưa, máy vi tính do bộ óc của con người tìm tòi và lưu trữ hình thành, mất rất nhiều thì giờ vật chất mới sắp xếp trật tự điện năng của khối óc, từ nặng trọc đi đến thanh nhẹ. Người tu thiền nhiều năm thảng tham thiền nhập định phát triển khối óc hướng về thanh tịnh, **điện năng thâm phóng để giải gọi là huệ**, mọi người đều có. Xem hành giả tại mặt đất chịu sửa mình để nghiên cứu điện năng sẵn có liên hệ với chấn động điện năng của vũ trụ quang hay không? Nếu bằng lòng tham thiền nhập

LƯƠNG SĨ HẰNG

định thì sẽ được phát triển ánh sáng trong khối óc, sẽ tự nhiên thấy được những hình ảnh từ trong gốc gác của siêu nhiên thì khối óc sẽ được lành mạnh và thanh tịnh, tự mình phát triển được nhiều lãnh vực và khám phá được những chuyện cần thiết thanh nhẹ, thì cuộc sống sẽ được an nhiên tự tại hơn, thần kinh khối óc sẽ được sống lại với chấn động của vũ trụ quang, trở về với thực tại nguyên thủy kim thân bất hoại, mọi sự tiếp xúc sẽ được dễ dãi hơn. Cho nên Bé thường nhắc với các bạn đạo rằng: **Tu thiền là lợi ích vô cùng, cấm đâu lo tu thì sẽ được kết quả tốt ở tương lai**, trở về với thanh tịnh thì sẽ có tất cả, một giờ thiền là một giờ học hỏi và tăng gia sự thanh tịnh của khối óc, phát triển và phát minh ở tương lai, chịu tu thiền thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai.

Kệ:

*Đường tu phát triển sống dài dài
Thức cảnh thức hồn chẳng có sai
Phát triển chơn hồn không động loạn
Lui về thanh tịnh thấy mình sai.*

Ngày 25 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Bạn đạo quay quần chung ca hát, Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, những lời ca tiếng hát trong xây dựng hỗ trợ cho lúc tham thiền nhập định, còn hơn là tranh chấp sân si. Bé lúc nào cũng hoan nghênh mọi người tự thức tâm và khai triển nguyên lý xây dựng và bình đẳng.

Kệ:

*Đạo nào bằng đạo tâm giao tiến
Trí nào phân minh giải nổi phiền
Đóng góp trong lòng tâm hiểu đạo
Thương yêu tha thứ tự tham thiền.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 26 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Bé được bạn mời đi bộ dạo phố, Bé đã nhận thấy những gì khi đi qua?*

Đáp: Thưa, Bé đã nhận thấy một kỳ công cải tiến của xã hội loài người, đã đem lại trật tự và sự ham thích chung, mọi người được bình an trong mong muốn, mặt hàng rất đầy đủ và có thừa, sự cạnh tranh đã giúp đỡ cho sự phát triển và giá cả vừa túi tiền của mọi người mà phục vụ, đường hầm khai mở, xa xưa gọi là di sơn đảo hải, khắc phục trên mọi mặt tùy theo nhu cầu cần thiết của xã hội, mọi người hớn hở tham gia mua sắm. Tình hình kinh tế chung, không được dồi dào như xưa, nhưng phương tiện cần thiết lúc nào cũng có mặt.

Kệ:

*Đổi thay vật chất chung hành tiến
Tinh xảo do người trí tạo duyên
Đủ loại mặt hàng trong sắp đặt
Chung vui cùng hưởng sống bình yên.*

Ngày 27 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé sẽ giảng cho người địa phương về phương pháp công phu tu học có vui không?*

Đáp: Thưa, dẫn thân phục vụ như sinh lúc nào Bé cũng sẵn sàng tận tình phục vụ tùy theo trình độ của mỗi tâm linh.

Kệ:

*Thế gian cuộc sống hành trình độ
Giúp ích chung vui giải nắm mờ
Thực hiện trình bày tâm tự thức
Chung hành chung tiến chẳng sân nờ.*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 28 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay những bạn đạo đã dự cuộc thanh lọc sẽ trình bày cảm tưởng và kết quả của sự thanh lọc, Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, Bé rất hoan nghênh hạnh đóng góp sự gặt hái được của người thực hành sẽ giúp cho những người kế tiếp có cơ hội mạnh dạn tự thanh lọc thay vì nghi ngờ mà không chịu lo cho tâm thân của chính mình, trong cuộc sống hiện tại vốn vẹn chỉ cần sức khỏe và tâm linh.

Kệ:

*Hành trình tiến hóa chuyển từ ngày
Trí tuệ thông minh tự đổi thay
Tiến hóa không ngừng tâm tự thức
Thanh bình thanh nhẹ vẫn còn may.*

Ngày 29 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Tất cả những tư tưởng nào trong quả địa cầu này cuối cùng cũng phải chạy theo chấn động thanh quang của vũ trụ, tại sao?*

Đáp: Thưa, sự sống còn của con người luôn luôn phối hợp với thanh quang của vũ trụ, tiến hóa tùy theo duyên nghiệp sẵn có của mỗi tâm linh, ấp ủ thăng hoa tùy theo khả năng sẵn có, mỗi mỗi đều hữu ích cho chung. Chúng ta có thể chứng minh thời đại hiện tại nhạy cảm hơn xưa, xem TV thì sẽ thấy rõ tin tức của toàn cầu đều được gom gọn, báo cáo cho nhau bất cứ việc gì xảy ra trong mới lạ. Sự nhạy cảm ấy do đâu mà có, cũng không ngoài khối óc của nhân loại cộng với tâm linh mà hình thành. Người tu thiên tính tấn thì sẽ thông cảm điều này rất dễ, ổn định và thanh tịnh thì sẽ rõ tất cả chấn động của càn khôn vũ trụ, lúc nào tâm thức cũng mới lạ hơn người thường.

Kệ:

BÉ TÁM BÀN BẠC

*Vô sanh thức giác sáng tâm đường
Vạn vật sanh linh cũng dễ thương
Tâm chuyển sự thành tâm đạt thức
Quý yêu muôn loại thức vô thường.*

Ngày 30 tháng 11 năm 1993

Hỏi: *Có nhiều người bạn đạo rất khó nhập định, tại sao?*

Đáp: Thưa, những người ấy đã tự tạo sự khó khăn cho chính họ quá nhiều, trong lúc thiền mà còn nhớ sự hơn thua vì ngoại cảnh, tâm động rất khó định, triền miên trong biến dục mà không tiến. Muốn nhập định thì phải tự buông bỏ tất cả, nhịn nhục tối đa thì mới tái tạo được sự nghiệp từ bi, giúp người không vụ lợi, tâm không thì mới dễ nhập định.

Kệ:

*Thực hành bỏ của tâm thành kính
Giải quyết tâm linh cũng tự mình
Dứt khoát chuyện đời không chuyện nói
Nam mô thanh tịnh tự phân trình.*

Ngày 01 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Bé đã thực thi lời hứa với Thiên Đường Sức Khỏe và Tâm Linh xong xuôi, Bé sẽ đi đâu?*

Đáp: Thưa, Bé sẽ tiếp theo lời yêu cầu của nơi khác, Bé có một tuần sống gần gia đình để hàn huyên lại tâm tình chờ đợi, có thì giờ nghỉ ngơi, có thì giờ tham thiền nhiều hơn.

Kệ:

*Nhớ thương những kẻ thương Trời định
Học hỏi không ngừng lại cảm mình
Cao đẹp tình Trời tâm chuyển tiến*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Qui hình chơn trạng triển chơn tình.

Ngày 02 tháng 12 năm 1993

Hỏi: Mọi người đều câu tiến thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, mọi người có cơ hội nhìn Bé thì phải lo tu nhiều hơn, thì mới có cơ hội gặt hái được sự phát triển của tâm linh.

Kệ:

*Nhìn nhau cảm thức hành trình tiến
Hành pháp chơn tâm giải nổi phiền
Học hỏi không ngừng tâm tự thức
Mưu sinh tạm cảnh tự mình xuyên.*

Ngày 03 tháng 12 năm 1993

Hỏi: Có những người thắc mắc về Thượng Đế Giảng Chơn Lý, Bé nghĩ sao về họ?

Đáp: Thưa, những người thắc mắc về Thượng Đế Giảng Chơn Lý cũng tùy theo trình độ hiểu biết của chính họ mà thôi. Họ nghĩ Thượng Đế là đấng toàn năng, không cần nghĩ bàn đến, thì phần tâm linh của họ không được tiến hóa. Muốn biết được Thượng Đế thì phải biết giá trị của mọi trạng thái liên hệ đến Thượng Đế thì mới cảm thức được sự yêu thương cứu độ của Ngài.

Kệ:

*Tiến sâu tâm đạo thấy tình Trời
Sống khổ cũng vui vẫn nghĩ ngơi
Cao đẹp tình Trời đều quý tốt
Cảm thông thiên địa lại thương Trời.*

Ngày 04 tháng 12 năm 1993

Hỏi: Đêm nào cũng có bạn đạo quay quần bên Bé, Bé nghĩ sao về việc này?

BÉ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, bạn đã và đang thực hành tự cảm nhận được sự thanh nhẹ không thể diễn tả cho người đời biết được tại sao lúc gần Bé, thì mọi sự thắc mắc trong nội tâm đều tiêu tan và cảm thấy vui và thanh nhẹ.

Kệ:

*Từ quang hòa hợp sống chung nhà
Tĩnh đạo phân minh sống thiết tha
Diễn giới không ngừng chơn phát triển
Bình tâm học hỏi ý thân hòa.*

Ngày 05 tháng 12 năm 1993

Hỏi: Những người được gần Bé, tự cảm thức được một điều mới lạ vang dội trong tâm thức là sao?

Đáp: Thưa, chứng minh Bé đêm đêm thực hành không ít thì mới có luồng điện thanh nhẹ hỗ trợ cho bạn đồng hành pháp lý, hành giả cảm thức tròn trịa và an vui khi ra về.

Kệ:

*Thực hành phát triển không biên giới
Cảm thức Trời ban tưởng nhớ Trời
Giao động không hành tâm động loạn
Hương không thanh nhẹ lý giao lời.*

Ngày 06 tháng 12 năm 1993

Hỏi: Cuộc sống hết duyên thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, cuộc sống hết duyên thì phải chấp nhận tiến hóa theo số phận mà thôi, chẳng còn lưu luyến việc đời nữa, nhứt tâm hướng về phần hồn mà nhận luật nhân quả, cuối cùng cũng phải tiến hóa, theo thiên luật mà ổn định phần hồn. Mỗi người trên mặt đất này đều phải học và tiến tùy theo luật nhân quả. Có nhiều người hứa với Trời Phật, hoàn cảnh ổn định tôi sẽ tu suốt đời, nhưng

LƯƠNG SĨ HẰNG

tánh nào tật nấy, chẳng chịu thực hiện đứng đắn, cứ ý lại nơi Thần, Thánh, Trời, Phật, mang nhọc vào tâm, chuyện gần nhứt trong thể xác cũng không lo, bệnh hoạn tấn công, đến phút cuối cùng cũng không giải quyết được.

Kệ:

*Thân tàn ma đại chẳng còn đi
Tức tối lân la cũng tại vì
Khó tránh lằm than trong cảnh khổ
Hồn tâm không nhẹ khó mà thi.*

Ngày 07 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé bắt đầu đi vòng quanh thế giới, rời người thân yêu Bé có buồn không?*

Đáp: Thưa, đã biết được nhiệm vụ tình thương dẫn thân hành đạo thì Bé lúc nào cũng bằng lòng chấp nhận mà thực hành, thấy xa nhưng gần, từ khối tình thương này đến tình thương nọ đều vui hòa thẳng tiến cả.

Kệ:

*Người xa nhưng tâm không xa khỏi
Nung nấu tình thần không mệt mỏi
Chung tiến tình thương vui sống động
Hành thông tâm đạo lại tự soi.*

Ngày 08 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé phải diễn tả mọi việc cần thiết cho những người kế tiếp tự thực hành và tự đạt nguyên lý vô sanh, Bé có cảm thấy bận tâm hay không?*

Đáp: Thưa, Bé có thể nói ra những gì Bé đã và đang thực hành để cho người kế tiếp có cơ hội tự thức mà hành, chứ Bé không có ăn cắp trong sách vở mà không hành. Sự thật chính mình đã đạt được rất dễ diễn tả để lưu niệm về công ích chung.

BÉ TÁM BÀN BẠC

Kệ:

*Diễn giải phân minh trí đạo thành
Giúp người lầm lạc đạt tâm thanh
Chẳng còn ảo tưởng xây tường giả
Cảm thức vô sanh tự tiến nhanh.*

Ngày 09 tháng 12 năm 1993

Hỏi: Bé đóng xong một cuốn phim về phương pháp công phu lưu niệm hữu ích cho quần sanh, Bé mất một ngày làm việc thực tập, Bé có mệt không?

Đáp: Thưa, Bé đã được cơ hội tận tình phục vụ mọi người Bé rất vui và khoẻ mạnh thêm lên, Bé cảm thấy việc làm hữu ích, Bé lúc nào cũng vui và bằng lòng dần thân làm việc thuận tình Trời hằng cứu giúp, dù có chết Bé cũng rất mãn nguyện.

Kệ:

*Thương yêu tha thiết giữ lưu truyền
Tình bạn đồng hành cảm thức yên
Tự vượt hành trình tâm chuyển thức
Cần khôn qui một tự mình xuyên.*

Ngày 10 tháng 12 năm 1993

Hỏi: Bé đã bình an về đến nơi nghỉ ngơi và thanh lọc một thời gian sẽ tiếp tục ra đi nữa, tùy theo sự yêu cầu của bạn đạo các nơi, Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thưa, Bé đã hứa, lúc nào Bé cũng thuận tình bạn đạo mà phục vụ, dù cho chết trong lúc phục vụ, Bé cũng bằng lòng tiến hóa theo định luật.

Kệ:

*Sống chết vô can cứ tiến hoài
Bình tâm phục vụ chẳng lầm sai
Thức hồn tự tiến tùy duyên độ*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Học hỏi không ngừng tự sửa sai.

Ngày 11 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Nhiều người thanh niên muốn chạy theo Vô Vi tu thì sao?*

Đáp: Thưa, tu Vô Vi là tự mình ý thức rõ ràng nguyên lý tự thức, chứ không phải chạy theo khối này khối nọ mà tạo sự loạn động cho quần sanh. Muốn tu Vô Vi thì phải ý thức và tự thực tập ngay hoàn cảnh sẵn có mà tiến thân, đời đạo song tu, kiếp này có được cơ hội làm người cũng do kiếp trước tạo thành. Tu ngay vị trí của chính mình thì mới giải được món nợ nghiệp duyên mà tiến hóa kịp kỳ. Hoàn cảnh là ân sư, nhịn nhục, thực hành, quán thông mọi mặt, nhiên hậu mới thấy rõ chơn lý mà tu, quán thông được đời đạo, thì mới thấy rõ được hiệu lực của pháp môn, giải quyết được việc của chơn tâm cho đến thể xác, thì cuộc sống sẽ được an vui và hạnh phúc. Bất cứ ở góc Trời nào cũng có thể tu được cả. Con người sanh ra trong trược khí bùn lầy, nếu ý thức được đời là tạm, thì mới hăng say trên đường tu học, lần lượt tự trở về với chơn tâm thanh tịnh, thì mọi việc sẽ giải quyết được tốt đẹp và đơn giản hơn xưa, phần hồn sẽ được rảnh rỗi, tự tiến vào lãnh vực thanh tịnh, thực hành tha thứ và thương yêu, biết quý trọng lẫn nhau, thì sẽ không còn buồn tủi nữa.

Kệ:

*Tranh đua đồ võ lại không chừa
Khó khổ triền miên lại khóc mưa
Tự thức cảnh đời là giả tạm
Bền tâm học hỏi tiến thân vừa.*

BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 12 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Đúng theo lời sám truyền, đến năm 2001 cả thế giới đều loạn lạc và thay đổi tình thế, Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, mọi việc sẽ được đổi mới, sau **sự chết chóc khủng khiếp khắp các nơi, như sinh mới có cơ hội thức tâm**, và sẽ tin nơi Trời Phật nhiều hơn, bắt buộc phải trải qua một cuộc thiên cơ thay đổi, loài người bắt buộc phải chấp nhận mà tiến hóa, tùy theo duyên nghiệp của mọi giống dân.

Kệ:

*Thiên nhiên quán độ mỗi phần
Tùy duyên tiến hóa chuyên cần
Thực hành là chánh tùy duyên thức
Thế giới như tình tạo nghĩa ân.*

Ngày 13 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Bé thường nói phần hồn là một điểm linh quang là sao?*

Đáp: Thưa, phần hồn là một linh quang liên hệ đến càn khôn vũ trụ quang. Mang xác làm người mà chịu hưởng thiện tu tâm, tức là tự giải nghiệp tâm, trở thành thanh nhẹ, thì có thể đi cả càn khôn vũ trụ, cảnh Tiên nhà Phật không còn xa lạ đối với khối óc chịu dứt khoát tiến hóa. Tham thiền nhiều khối óc sáng, nhẹn nhục, phát minh và quán thông mọi khía cạnh, chẳng còn lo âu từ đời lẫn đạo

Kệ:

*Càn khôn vũ trụ chuyển tâm vào
Giải tỏa phiền ưu giải ước ao
Tự giác chơn hồn không kích động*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Từ bi rộng mở hướng thanh cao.

Ngày 14 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Những người thực hành không đúng pháp có hại không?*

Đáp: Thưa, những người thực hành không đúng pháp thì phải chịu luật như quả, bệnh hoạn khổ tâm, ngược lại, những người thực thi đúng đắn thì lúc nào cũng nhẹ nhàng và bớt lo âu.

Kệ:

*Thanh thanh diệu diệu bớt lo âu
Tự thức trần gian tự giải sầu
Cảnh tạm Trời ban tình quý đẹp
Thông minh đức độ sống bền lâu.*

Ngày 15 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Bạn đạo khắp các nơi sắp về đây tổ chức sinh nhật của Bé, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, bé rất vui với những tâm thức thật thà kính mến, phát triển tâm đạo dung hoà đời đạo trong thâm tình cởi mở, yêu thương và quý mến.

Kệ:

*Thương yêu chỉ có tâm bền tiến
Quý Phật quý Trời chẳng có phiền
Bình đẳng tâm giao trong cuộc hội
Thâm tình tươi đẹp hợp Trời duyên.*

Ngày 16 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Bé thường nói Trời ban tình đẹp, là đẹp làm sao?*

Đáp: Thưa, Trời ban tình đẹp là mỗi người đều có một thể xác cộng với khối óc vi diệu vô cùng, ai ai cũng thích đẹp và dịu dàng dễ thương, tâm thức từ lúc sơ sanh cho đến lúc già chết cũng vậy, lúc nào cũng thích yên vui. Về

BÉ TÁM BÀN BẠC

đời thì thích hát xướng và chung vui, còn về đạo thì tu sao cho đạt được thanh tịnh mới vừa, kiến tánh minh tâm là cần thiết cho cuộc sống tâm linh, ngày đêm lo thực hành để tháo gỡ nghiệp tâm, càng tháo gỡ được nhiều thì càng thanh nhẹ và sẽ thật sự hướng tâm về đạo mà chuyên tu trong thực hành.

Kệ:

*Tháo gỡ bình tâm tự thực hành
Vượt qua cõi tạm tiến càng nhanh
Thanh tâm vui hợp cùng thiên giới
Cảnh tạm trần gian chẳng có màng.*

Ngày 17 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Người cứu người có kịp không?*

Đáp: Thưa, người thì chỉ cầu nguyện cho người thì có khi được khi không, còn việc cứu người thì tùy theo nhân quả mà tự cứu mà thôi, Thượng Đế là đấng toàn năng cũng phải bó tay trước sự tham muốn và ác độc của loài người. Ngược lại người tu thì tự cứu rõ ràng, hướng về cõi nhẹ thì được hút nhẹ, hướng về cõi trược thì sẽ được hút trược, công bằng trong định luật tiến hóa, dẫn thân vô quá ngại, lập trường không thay đổi thì thấy rõ điều này.

Kệ:

*Tu hành kham khổ chẳng mê say
Thức giác bền tâm tiến mỗi ngày
Qui hội tình Trời trong sống động
Tiến thân dễ dãi tiến hằng ngày.*

Ngày 18 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Lúc này Bé thiên khỏe không?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Đáp: Thưa, lúc này Bé vừa thanh lọc xong, Bé cảm thấy rất khoẻ và thiện tốt hơn xưa, nhắm mắt cảm thấy sáng và lớn rộng, tâm thức thanh nhẹ, cuộc sống yên vui.

Hỏi: *Bạn đạo khắp các nơi về đây thăm Bé, Bé có phiền không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui được cơ hội phục vụ bạn đạo về tâm linh, mọi người sẽ được hưởng một mùa Giáng Sinh đầy đủ.

Hỏi: *Đầy đủ là sao?*

Đáp: Thưa, thật sự phát tâm hội tụ thì lúc nào cũng đầy đủ cả. Ngược lại, đòi hỏi thì lúc nào cũng thiếu thốn cả.

Kệ:

*Thật sự thương yêu mới cảm hòa
Trời ban tình đẹp khắp gần xa
Chung vui học hỏi tình giao cảm
Tạm cảnh chung hoà chẳng thiết tha.*

Ngày 19 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Ai là người giúp được gia tăng yên ổn?*

Đáp: Thưa, người chịu tu thiện và gia tăng được đức nhịn nhục thì gia đình sẽ được yên ổn nhưt, bớt đòi hỏi, thăm tu thăm tiến thì kết quả sẽ gặt hái được về sau.

Kệ:

*Tiến thân nhịn nhục chẳng cầu nhàu
Tiến hóa không ngừng hưởng trước sau
Giao cảm tình Trời không dấy động
Tự tu tự tiến rõ đuôi đầu.*

Ngày 20 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Vị trí tiến hóa của tâm linh ở nơi nào?*

BẾ TÁM BÀN BẠC

Đáp: Thưa, vị trí tiến hóa của tâm linh là nơi thanh tịnh.

Hỏi: *Những người tu lên được giới cao có dứt khoát nghiệp chướng trần gian không?*

Đáp: Thưa, những người tu được lên giới cao thì hoàn toàn sẽ dứt khoát nghiệp chướng tại trần gian mà tận tình tiếp tục phát triển về tâm từ bi, không thị phi và không lo lắng, quán thông trên mọi mặt, dứt trần tâm không tạo khổ.

Kệ:

*Phát triển tâm linh tiến thẳng vô
Từ bi rộng mở tâm thường độ
An vui thanh tịnh trì tâm tiến
Chơn hồn phát triển nhớ Nam Mô.*

Ngày 21 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Những người tu cao có phản Thầy hay không?*

Đáp: Thưa, những người tu cao chỉ biết ơn Thầy và không bao giờ phản Thầy. Ngược lại Thầy phải kính trọng và phó thác bất cứ việc gì hữu ích cho quần sanh. Còn tu cao mà thị phi nói xấu Thầy mình là tự phản bội lấy chính họ, suốt kiếp sẽ bị tổn thất điện năng sẵn có, khổ! khổ! khổ! mới có cơ hội trở lại con đường trung đạo, phần hồn sẽ bị ràng buộc bởi nghiệp lực gia cang, tiếp tục nói dóc không công và bệnh hoạn.

Kệ:

*Tâm không minh chánh tạo điên khùng
Khó tiến khó tu khó ung dung
Tâm đạo không bền tâm tạo động
Phần hồn đau khổ tự mình nôn.*

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 22 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Những người bị bệnh ngặt nghèo chết sẽ đi về đâu?*

Đáp: Thưa, những người chết vì bệnh ngặt nghèo, khi chết, nhìn lại gia đình tự ăn năn rất nhiều. Sống ở đời biết lo tu thiện thì khi chết phần hồn lại được dễ dãi hơn, không muốn người gia đình bận bịu, ước mong mọi người tinh tấn tu học thay vì hoang phí tâm thân.

Kệ:

*Tu hành thực hiện thiết chuyên cần
Giải quyết tâm thân chuyển tiến lần
Nguyên niệm không còn mê chấp loạn
Thực hành tiến hóa rõ cơ tầng.*

Ngày 23 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Bạn đạo khắp các nơi về đây chúc mừng sinh nhật của Bé, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui, lại nhớ đến Trời không có bỏ Bé bơ vơ trong lúc tuổi quá bảy mươi, Bé có cơ hội gặp mặt từ người một, chung vui tạm hợp trong khung cảnh Trời ban tình đẹp, giữa người tu và người tu.

Kệ:

*Chung vui chất phát tránh tâm mù
Giải chấp phá mê ý tự tu
Diễn giới không ngừng ban chiếu độ
Thực hành chơn pháp tự mình tu.*

Ngày 24 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay bạn đạo từ xa đã đến ước mong gặp mặt Bé, Bé có sẵn sàng tiếp họ không?*

Đáp: Thưa, Bé sẵn sàng diện kiến mọi người trong dịp lễ Giáng Sinh, bạn đạo sẽ chung hợp một buổi cho thoải

BÉ TÁM BÀN BẠC

tình nhớ thương. Bé sẽ khuyến khích mọi người cố gắng thực hành pháp môn để tâm tư được tiến hóa nhẹ nhàng hơn, sau khi ra về sẽ gạt hái được một tâm tư yên ổn hơn xưa.

Kệ:

*Nhớ Trời nhớ Phật triển tâm vừa
Thức giác chơn hồn chẳng khóc mưa
Thực chất tâm hành nơi mặt đất
Nhớ thương xứ Phật sống chơn thừa.*

Ngày 25 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Nhơn dịp ngày lễ Giáng Sinh mọi người gửi thiệp về chúc lễ sanh nhật của Bé và chúc thọ Bé, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, giấy ngấn tình dài, Bé rất cảm động khi nhận được tình thương của khắp các nơi gửi đến, Bé chỉ biết tham thiền nhập định và cầu xin cho mọi nơi được bình an.

Kệ:

*Duyên lành phát triển khắp nơi nơi
Chơn lý vô sanh sống cõi Trời
Dũng chí không ngừng chơn cứu độ
Sống vui thanh tịnh bốn phương Trời.*

Ngày 26 tháng 12 năm 1993

Hỏi: *Những người đọc Mục Bé Tám tự cảm thấy nhẹ và thông suốt tại sao?*

Đáp: Thưa, những người đọc “Mục Bé Tám” tự cảm thấy thông suốt và nhẹ là người đã thực hành một phần nào phát triển về phần điển quang của chính họ chung tiến với Bé đã và đang hành trên đường tiến hóa của tâm linh.

LƯƠNG SĨ HẰNG

Kệ:

Hướng tâm chung giới hành trình tiến
Giải chấp phá mê giải nổi phiền
Lĩnh hội hành trình tâm phát nguyện
Trì tâm thanh tịnh thức triền miên./

**BÉ TÁM Bàn Bạc Cùng Các
Bạn Khắp Năm Châu -**
LƯƠNG SĨ HẰNG - Hội Ái Hữu
Vô Vi ấn hành - in tại nhà in Vô
Vi 15081 # K, Moran st.
Westminster, Ca. 92683 - Thư từ
liên lạc: **HỘI ÁI HỮU VÔ VI** -
P.O. BOX 2045 Westminster, CA.
92683-2045 Tel. 714 - 891-0889